

למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:

ספר היובלים

זה דבר מחלקות העתים לתורה ולתעודה ולמעשה השנים ולשבועי יובליהם בכל שני העולם אשר דבר למשה בהר סיני בעלותו לקחת את לוחות האבן התורה והמצווה בדבר ה' כדברו אליו עֲלֵה אֵל רֹאשׁ הָהָר:

א

ויהי בשנה הראשונה לצאת בני ישראל ממצרים בחודש השלישי בששה עשר לחודש הזה וידבר ה' אל משה לאמור עלה נא אלי ההרה ואתנה לך את שני לוחות האבן לוחות התורה והמצווה אשר כתבתי להורותם: ויעל משה אל הר ה' וכבוד ה' שוכן בהר סיני והענן כסהו ששה ימים: ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן וירא את כבוד ה' כאשר בערת בראש ההר: ויהי שם משה על ההר ארבעים יום וארבעים לילה ויראהו ה' דברי חלקת כל ימי התורה והעדות אשר היו ואשר יבאו:

ויאמר שים לבך אל כל הדבר אשר אומר אליך בהר הזה וכתבהו בספר למען יראו בניהם אחריהם כי עזבתים בגלל כל הרעה אשר עשו בעברם את החוק אשר אשים היום בהר סיני ביני ובינך לדורותם: והיה בבוא כל זה עליהם וידעו כי צדקתי מהם בכל משפטם ובכל עצתם וידעו כי תמיד הייתי עמהם: ועתה כתב לך את הדברים האלה אשר אודיעך היום כי ידעתי את מרים ואת ערפם הקשה בטרם אביאם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיהם לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעכם אתן ארץ זבת חלב ודבש: ואכלו ושבעו וסרו אחרי אלהי נכר אשר לא יושיעום מכל צרתם ונשמעה העדות הזאת לעדות להם: כי ישכחו את כל מצוותי אשר אנכי מצוה אותם והלכו אחרי הגוים ואחרי טומאתם ואחרי חרפתם ועבדו את אלהיהם והיו להם לאבן נגף לצרה לעני ולמוקש: ואבדו רבים ונלקדו ונפלו ביד האויב על כי עזבו את תורת ומצותי ומועדי בריתי ושבתי וקדשי אשר קדשתי לי בתוכם ומשכן קדשי אשר קדשתי לי בתוך הארץ לשכן את שמי בו: ועשו להם במות ואשרים ופסילים ועבדו איש פסלו לתעות וזבחו את בניהם לשדים ולכל מעשה שגגת לבם: ושלחתי אליהם עדים להעיד בהם ולא ישמעו כי יהרגו את העדים ורדפו את דרשי התורה והחלו לעשות הרע לנגד עיני: ושכחו את כל תורת כל מצותי וכל משפטי והפרו חדש ושבתי ומועד ויובל וחק ויזנחו כל משמרת:

והסתרתי פני מהם ומכרתים ביד הגויים לשבי ולשלל ולאכלה וגרשתים מן הארץ וזריתים בגוים: ואחר ישובו אלי מבין הגוים בכל לבם ובכל מאדם ואספתים מבין כל הגויים וביקשוני למען אמצא להם ואחרי בקשם אותי בכל לבם ובכל נפשם אפתח להם רב שלום בצדק: והפירותים למטע ישר והיו לברכה ולא לקללה לראש ולא לזנב: ובנית את מקדשי בתוכם ושכנתי עמהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם באמת ובצדק: לא אעזבם ולא אתנכר להם כי אני ה' אלהיהם:

ויפל משה על פניו ויתפלל ויאמר אדני אלהי אל נא תתן את עמך ונחלתך ללכת בשגגת לבם ואל תמכרם ביד הגוים צריהם לבל ימשלו בהם ולבל יאלצום לחטוא לפניך: יעלו נא רחמיך אדני על עמך ובראת להם נפש ישרה ואל ימשול בהם רוח בליעל להשטין עליהם לפניך ולהטותם מכל דרך הצדק למען יאבדו מפניך: והמה עמך ונחלתך אשר גאלת מיד מצרים בכרך הגדול ברא להם לב טהור ורוח קדוש ואל ינקשו בחטאותיהם מעתה ועד עולם:

ויאמר ה' אל משה ידעתי את מרים ויצרם וקשי ערפם וכי לא ישמעו עד אשר ידעו את חטאם וחטאות אבותם: ואחר ישובו אלי בכל הישר ובכל לבם ומלתי את ערלת לבבם וערלת לב זרעם ובראתי להם רוח קדוש וטוהרתים לבל יסורו מאחרי מהיום ההוא ועד עולם: ובכל נפשם ילכו אחרי ויעשו מצותי והייתי להם לאב והם יהיו לי לבנים: ונפשם תדבק בי ובכל מצוותי ונקראו כלם בני אלהים חיים (וזרע הרוח):

וידעו כל מלאך וכל רוח והיכירום כי בני המה ואני אביהם באמת ובצדק וכי אהבתים: ואתה כתב לך את כל הדברים אשר אודיעך היום בהר הזה מראשית ועד אחרית אשר יבא בכל חלוקת הימים אשר בתורה ובעדות ובשבועותיהם והיובלות עד עולם: עד אשר ארד ושכנתי בתוכם לעולם ועד: ויאמר אל מלאך פניו כתב למשה מראשית הבריאה עד אשר יבנה מקדשי בתוכם לעולמי עולמים: ונראה ה' לעין כל וידעו הכל כי אני אלהי ישראל ואבי כל בני יעקב ומלך בהר ציון לעולם ועד והייתה ציון ירושלם קדש: וכל המאורות יתחדשו לישועה לשלום ולברכה לכל בחירי ישראל ולמען יהי כן מהיום ההוא ועד כל ימי השמים על הארץ:

ב

ויקח מלאך הפנים ההולך לפני מחנה ישראל את לחות מחלקות העתים לתורה ולתעודה לכל השנים לשבועותיהן וליובליהן לכל שני העולם מן הבריאה הראשונה לשמים ולארץ ולכל הנברא עד אשר יבנה מקדש ה' בירושלים בהר ציון: ויאמר מלאך הפנים אל משה בדבר ה' לאמור כתב את כל דברי הבריאה איך כלה אלהים ביום השישי את כל מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי ויקדש אותו לכל העולמים וישימו לאות לכל מלאכתו: כי ביום הראשון ברא את השמים ממעל ואת הארץ והמים וכל הרוחות המשרתים לפניו: מלאכי הפנים ומלאכי הקודש ומלאכי רוחות האש ומלאכי רוחות הסערה ומלאכי רוחות ענני עלטה ומלאכי השלג הברד והכפור ומלאכי התהמות והרעמים והברקים ומלאכי הרוחות הקור והחום והחרף והאביב והקציר והקיץ ומלאכי הרוחות לכל מעשיו אשר בשמים ובארץ ובכל תהומות והחושך והאור והבוקר והערב אשר הכין בחכמת לבו: ונרא אז את מעשהו ונברך אותו ונהללהו לפניו על כל מעשיו כי שבע מלאכות גדולות עשה ביום הראשון:

וביום השני עשה את הרקיע בין המים ויחלקו המים ביום ההוא חצים עלו למעלה וחצים ירדו למטה מהרקיע על פני האדמה ויעש רק את המעשה הזה ביום השני: ויעש ביום השלישי באומר למים כי ילכו מעל פני כל הארץ למקום אחד ותראה היבשה: ויעשו כן המים כאשר אמר להם ויסורו מעל פני הארץ אל מקום אחד מחוץ לרקיע ותראה היבשה: וביום ההוא ברא להם את תהומות הימים למקויהם וכל הנהרות למקוי המים בהרים ובכל הארץ וכל האגמים וכל טל הארץ והזרע אשר יזרע לזרעו וכל אשר יאכל ועץ עושה פרי והיערות וגן עדן למנוחה וכל ארבעת המעשים האלה עשה ביום השלישי:

וביום הרביעי ברא את השמש והירח והכוכבים וישימם ברקיע השמים להאיר כל הארץ ולממשלת היום והלילה ולהבדיל בין לילה ויום ובין חשך לאור: ויתן ה' את השמש לאות גדול על הארץ לימים ולשבתות ולירחים ולמועדים ולשבתות וליובליים ולכל עתות השנים: ויבדל בין האור ובין החושך ולחזק למען יחזק (למגד) כל אשר יצמח ויגדל על האדמה שלושה מינים אלה עשה ביום הרביעי: ביום החמישי ברא את התנינים הגדולים בתוך תהמות המים כי זה מעשה ידיו הראשון אשר ברא בשר וכל השרץ במים והדגה וכל העוף אשר יעופף לכל מיניהם שלשה מינים אלה עשה ביום החמישי: ויצא השמש עליהם לחזקם ועל כל אשר על פני הארץ וכל אשר יצמח מהארץ וכל בשר: וביום הששי ברא את כל חית הארץ וכל הבהמה וכל הרומש על הארץ:

ואחרי כל אלה ברא את האדם זכר ונקבה ברא אותם וימשיליהו בכל אשר על הארץ ובימים ועל כל אשר יעופף ועל כל החיה והבהמה ועל כל הרומש על האדמה ועל כל האדמה: וימשיליהו על כל זה ויעש את ארבעת המינים האלה ביום הששי: ויהי כלם עשרים ושתים מינים:

ויכל ה' את כל מלאכתו ביום הששי וכל אשר בשמים ובארץ בימים ובתהמות באור ובחשך ובכל: ויתן לנו אות גדול את יום השבת למען נעשה מלאכה ששה ימים ונשבות ביום השביעי מכל מלאכה: ויאמר לנו שני המינים הגדולים האלה כל מלאכי הפנים וכל מלאכי הקדושה כי נשבות עמו בשמים ובארץ: ויאמר לנו הנני מבדיל לי עם מכל העמים ושבתו הם ושמרו את השבת וקידשתים לי לעם וברכתים לי כאשר קדשתי את ימי השבת ואקדישם לי וכן אברכם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ואבחר בזרע יעקב מכל אשר ראיתי ואכתבהו לי לבן בכור ואקדישהו לי לעולם ועד והודעתים את יום השבת למען ישבתו בו מכל מלאכה: ויעש בו אות כזה אשר בו ישבתו הם עמנו ביום השביעי לאכול ולשתות ולברך את בורא הכל: כאשר ברך הוא את העם אשר בחר בו מכל העמים ויקדשהו לו וישבתו עמנו יחדו: ויעש

לפניו פקדוֹתיו להעלות ריח ניחוח אשר ינעם לפניו כל ימי עשרים ושנים ראשי אנשים מאדם עד יעקב: ועשרים ושנים מיני מלאכה נעשו עד היום השביעי והיום ברוך וקדוש והאיש ברוך וקדוש ויהי זה עם זה לקדושה ולברכה: ויתן לזה ולזה להיות קדושים וברוכים כל הימים:

זאת התורה ומועד הקודש הראשונים אשר קדש וברך את יום השבת: ואתה צו את בני ישראל ושמרו את היום הזה לקדשו ולא יעשו בו כל מלאכה ולא יטמאוהו כי קדוש היום הזה מכל הימים: כל המחלל את היום הזה וכל אשר יעשה בו כל מלאכה מות ימות לעולם למען אשר ישמרו בני ישראל את היום הזה לדורותם ולא יכרתו מן הארץ: וכל איש אשר ישמרנו וישבת בו מכל מלאכתו קדוש ומבורך יהיה כל הימים כמונו: הגד ואמור לבני ישראל את המשפט היום הזה וישבתו בו ואל יעזבוהו בשגגת לבם ולא יעשו בו כל מלאכה ולא יראו לעשות בו חפצם ולא יכינו בו מכל אשר יאכל וישתה ולשאב מים ולהביא ולהוציא בו כל אשר ינשא בשעריהם אשר לא הכינוהו המה להם בששת ימי המלאכה במושבותיהם: ולא יביאו ולא יוציאו משא מבית לבית ביום הזה כי קדוש הוא ומבורך הוא מכל יום יובל היובלים בו נשבות בשמים טרם יגלה אֶזְנֵן אנוש לשבות בו על הארץ: ויברכהו בורא הכל ולא קדש כל עם ועמים לשבות בו כי אם לישראל לבדו נתנו לאכל ולשתות ולשבות בו על הארץ: ויברא את השמים ואת הארץ וכל אשר ברא בששת ימים ויתן ה' יום חג קדוש מועד שמחה לכל מעשיו על כן צוה כל אשר יעשה בו כל מלאכה ימות וכל המטמא אותו מות ימות: ויברך בורא הכל אשר ברא את היום הזה לברכה ולקדושה ולתהילה מכל הימים: ותנתן התורה והעדות מורשה לבני ישראל חקת עלם לדורותיהם:

ג

ובששת ימי השבוע השני הבאנו כדבר ה' את כל החיה וכל הבהמה וכל העוף וכל הרומש על האדמה וכל השורץ במים למיניהם אל האדם: ביום הראשון את חית הארץ הבהמה ביום השני העוף ביום השלישי כל הרומש על האדמה ביום הרביעי והשורץ במים ביום החמישי: ויקרא האדם לְכֹל שְׁמוֹת וכאשר יקרא להם האדם זה שמם: ובחמשת הימים האלה ראה האדם כל זאת זכר ונקבה לכל מין אשר בארץ והוא היה לבדו ולא מצא לו עזר כנגדו: ויאמר לנו ה' לא טוב היות האדם לבדו נעשה לו עזר כנגדו: ויפל ה' אלהינו תרדמה עליו וישן ויקח לאשה עצם אחת מעצמותיו ותהי הצלע ההיא בריאת האשה מתוך צלעותיו ויסגור בשר תחתנה ויבן את האשה: ויעורר את האדם משנתו ביום הששי ויבא אליו ויכירנה ויאמר אליה זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי זאת תקרא אשתי כי מאשה יצאה וְלִקְחָהּ: על כן יהיו האיש והאשה לאחד ועל כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: טומאת יולדת

בשבוע הראשון נברא האדם ואשתו ובשבוע השני הראהו אותה לכן צוֹתָה לשמור בלידה שבעה ימים לזכר ולנקבה שבועיים ימים בטמאה: ויהי כאשר מלאו לאדם ארבעים יום על האדמה אשר בה נברא ונביאהו אל גן עדן לשמרו ואת אשתו הביאו ביום השמונים ואחר באה אל גן העדן: על כן נכתבה המצווה על חקת השמים ליולדת אם זכר ילדה תשב בטמאתה כשבעת הימים הראשונים ושלישים ושלושה ימים תשב בדם טהרה ובכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד כלותה את הימים האלה אשר לזכר: ולנקבה עוד שבוע כשבוע הראשון בטמאתה וששים יום וששה ימים תשב בדם טהרה והיו כלם שמונים יום: וכלותה שמונים יום אלה הבאנו אל גן עדן כי קדוש הוא מכל האדמה וכל עץ אשר נטע בו קדוש: על כן הוקמו משפטים לימים האלה לאשר תלד זכר ונקבה בכל קדש לא תגע ואל בית המקדש לא תבוא עד כלות הימים ההם לזכר ולנקבה: זאת התורה והעדות אשר נתנו ויכתבו לבני ישראל לשמור כל הימים:

ויהי בשבוע הראשון ליובל הראשון ויהיו האדם ואשתו שבע שנים בגן עדן ויעבדוהו וישמרוהו וניתן לו עבודה ונלמדוהו לעשות כל אשר ייעשה: ויעבד והוא עירום ולא ידע ולא התבושש וישמור את הגן מהעוף ומהחיה ומהבהמה ויאסוף את פרויו ויאכל ויתרו הניח לשמרו לו ולאשתו: ומקץ שבע השנים אשר כלה שם שבע שנים תמימות בחודש השני בשבעה עשר בו בא הנחש ויקרב אל האשה ויאמר הנחש אל האשה האף מכל פרי העצים אשר בתוך הגן צוכם ה' לבלתי אכול ממנו: ותאמר לו מכל פרי העץ אשר בגן אמר לנו אֶכְלוּ: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אל נאכל ממנו ואל נגע בו פן נמות: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותון כי יודע ה' כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים וידעתם טוב ורע:

ותרא האשה את העץ כי נחמד הוא ותאוה לעינים ופריו טוב למאכל ותקח ממנו ותאכל: ותכס את ערוותה בעלה תאנה בתחילה ותתן לאדם ויאכל ותפתחנה עניו וירא כי ערום הוא: ויקח עלה תאנה ויתפור ויעש לו חגורה ויכס את ערוותו:

ויקלל אלהים את הנחש ויקצוף עד עולם: ועל האשה קצף כי שמעה בקול הנחש ויאמר אליה הרבה ארבה את עצבונך וכאבך בעצב תלדי בנים ואל אשר תשובתך והוא ימשול בך: ואל האדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ ההוא אשר צויתך לבל תאכל ממנו ארורה תהי האדמה בעבודתך וקוץ ודרדר יצמחו לך ואכלת לחמך בזעת אפך עד שובך אל האדמה אשר ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויעש להם בגדי עור וילבישם וישלחם מגן עדן:

ויהי ביום ההוא ביום צאת אדם מגן עדן הקטיר לריח ניחוח קטורת לבונה וקלבנה ונכאת ונָרְד בבוקר בצאת השמש ביום כסותו את ערוותו: ויפלא ביום ההוא פי כל החיה והבהמה והעוף והרמש והשרץ מִדְבָר כי כלם דיברו איש את רעהו שפה אחת ולשון אחת: וישלח מגן עדן כל בשר אשר בגן ויפץ כל הבשר למינהו ולבריאתו במקום אשר נברא להם: ולאדם לבדו נתן לכסות ערוותו מכל החיה והבהמה: על כן צוה בלוחות השמים על כל אשר ידעו משפט החוק לכסות ערוותם ואל יתגלו כהתגלות הגוים: ויהי באחד לחודש הרביעי ויצא האדם ואשתו מגן עדן וישבו בארץ אלדעה בארץ בריאתם: ויקרא האדם שם אשתו חוה: ולא היה להם בן עד היובל הראשון ואחר ידעה: ויעבוד את האדמה כאשר למד בגן עדן:

ד

ויהי בשבוע השלישי ביובל השני ותלד את קין וברביעי ילדה את הבל ובחמישי ילדה את אָן בתה: ובשבוע הראשון ליובל השלישי הרג קין את הבל כי רצה ה' מידו קרבן ומיד קין לא רצה מנחתו: ויהרגו בשדה ויצעק דמו מן האדמה השמימה ויבך הבל על אשר הרגו: ויגער ה' בקין בעבור הבל אשר הרגו ויעש לו נוע על הארץ בגלל דם אחיהו ויקללו מן האדמה: על כן כתוב בלוחות השמים ארור מכה רעהו ברע וענה כל השומע אמן והאיש אשר ירָאָה ולא יענה ארור הוא כמהו: על כן נעיד בבואנו לפני ה' אלהינו את כל החטאים אשר בשמים ובארץ ובאור ובחשך ובכל מקום:

ויתאבלו האדם ואשתו על הבל ארבעה שבועים ובשנה הרביעית לשבוע החמישי התנחם וידע עוד את אשתו ותלד לו בן ויקרא שמו שת כי אמר שת לנו ה' זרע שני בארץ תחת הבל כי הרגו קין: ובשבוע השישי הוליד את אזוֹרָה בתו: ויקח קין את אָן אחותו לו לאשה ותלד לו את חנוך מקץ היובל הרביעי ובשנת אחת לשבוע הראשון ליובל החמישי נבנו בתים בארץ ויבן קין עיר ויקרא את שמה כשם בנו חנוך:

והאדם ידע את חוה אשתו ותלד עוד תשעה בנים: ובשבוע החמישי ליובל החמישי לקח שת את אזורה אחותו לו לאשה ובשנה הרביעית ילדה לו את אנוש: והוא החל ראשונה לקרוא בשם ה' בארץ: וביובל השביעי בשבוע החמישי לקח אנוש את נעמי אחותו לו לאשה ותלד לו בן בשבוע החמישי בשנה השלישית ויקרא שמו קינן: ומקץ היובל השמיני לקח לו קינן לאשה את מהללאת אחותו ותלד לו בן ביובל התשיעי בשבוע הראשון בשנה השלישית לשבוע ויקרא שמו מהללאל: ובשבוע השני ליובל העשירי לקח מהללאל את דינה בת ברכאל בת אחות אביו לו לאשה ותלד לו בן בשבוע השלישי בשנה הששית ויקרא את שמו ירד כי בימיו ירדו על הארץ מלאכי ה' אשר עירים יקראו שומרים על הארץ ללמד את בני האדם עשות משפט וצדק בארץ:

וביובל עשתי עשר בשבוע הרביעי ליובל ההוא לקח ירד אשה ושמה ברכה בת רצואל בת אחות אביו לו לאשה ותלד לו בן בשבוע החמישי בשנה הרביעית ליובל ויקרא את שמו חנוך: הוא היה הראשון מבני האדם אשר נולדו בארץ אשר למד ספר כתב ומדע וחכמה ויכתוב את אותות השמים בסדר ירחיהם בספר למען ידעו בני האדם את זמן השנים לסדרם לירחיהם: הוא החל לכתוב עדות ויעד על משפחת האדם ותולדות הארץ ושבועות היובלים אמר ויגד את ימי השנים ויסדר את הירחים ויאמר את שבתות השנה כאשר הגדנהו: וירא את אשר היה ואת אשר יהיה באחרית הימים ראה בחזון לילה בחלום את אשר יקרה את בני האדם בדרותם עד יום הדין הכל ראה והבין ויכתבנו לעדות וישמהו לעדות בארץ

על כל בני האדם לדורותיהם: וביובל השנים עשר בשבוע השביעי לקח לאשה ושמה עדנה בת דניאל בת אחות אביו ובשנה הששית בשבוע הזה ילדה לו בן ויקרא את שמו מתושלח: ויהי עם מלאכי ה' ששה יובלות שנים ויראהו את כל אשר בארץ ובשמים ממשלת השמש ויכתב את הכל בספר: ויעד על העירים אשר חטאו עם בנות האנשים כי החלו להתערב בבנות הארץ ולהטמא בהן ויעד חנוך על כלם: וילקח מתוך בני האדם ונוליכהו אל גן עדן לגדולה ולכבוד והנהו שם כותב דין ומשפט לעולם וכל רעת בני האדם: ובעבורו הביא ה' מי המבול על כל ארץ עדן כי הוא ניתן לאות ולעדוהו לכל בני האדם להגיד כל מעשי הדורות עד יום הדין: ויקטר קטרת בית המקדש אשר נרצה בעיני ה' בהר הדרום: כי ארבעה מקומות בארץ לה' הם גן עדן והר הבוקר/הקדם והר סיני אשר אתה עומד עליו היום והר ציון אשר יתקדש בבריאה חדשה בו תתקדש הארץ מכל חטאה ומכל טמאתה לדורת עולם:

וביובל הארבעה עשר לקח לו מתושלח את עדנה בת עזריאל בת אחות אביו לאשה בשבוע השלישי בשנת אחת בו ויולד בן ויקרא שמו לְמֶךְ: וביובל החמישה עשר בשבוע השלישי לקח לו למך אשה ושמה בתנוש בת ברכאל בת אחות אביו לו לאשה ותלד לו בשבוע הזה בן ויקרא את שמו נח כי אמר זה ינחמני מכל עצבוני ומן האדמה אשר ארר ה':

ומקץ היובל התשעה עשר בשבוע השביעי בשנה הששית מת אדם ויקברוהו כל בניו בארץ בריאתו והוא הראשון אשר נקבר באדמה: ויחסרו לו שבעים שנה לאלף כי אלף שנה כיום אחד בעדות השמים על כן נכתב בדבר עץ הדעת כי ביום אכלכם ממנו תמותו על כן לא כילה את שנות היום ההוא כי בו מת: ומקץ היובל הזה נהרג קין שנה אחריו ויפל ביתו עליו וימת בתוך ביתו ויהרג באבניו כי באבן הרג את הבל ובאבן נהרג במשפט צדק: על כן הקם בלחות השמים בדבר אשר הרג איש את רעהו בו יהרג כאשר פצעו כן יעשה לו:

וביובל החמישה ועשרים לקח לו נח אשה ושמה אַמְזָרָה בת רְכָאֵל בת אחותו לו לאשה בשנה הראשונה בשבוע החמישי ותלד לו בשנה השלישית את שם ובשנה החמישית ילדה לו את חם ובשנה הראשונה בשבוע השביעי ילדה לו את יפת:

ה

ויהי כי החלו בני האדם לרוב על פני כל הארץ ובנות יולדו להם ויראו מלאכי ה' בשנה הראשונה ליובל ההוא כי יפות מראה הן וישאו אותן להם לנשים מכל אשר בחרו ותלדנה להם בנים והם הענקים אשר היו לנפילים: ויגדל החמס בארץ וכל בשר השחית את דרכו מאדם עד בהמה ועד החיה והעוף וכל הרומש על הארץ כלם השחיתו דרכם וחקתיהם ויחלו לאכול איש את רעהו ויגדל החמס בארץ וכל יצר מחשבות כל בני האדם רק רע כל הימים: וירא ה' את הארץ והנה נשקתה וכי השחית כל בשר את סדרו וירעו כולם לנגד עיניו: ויאמר אמחה את כל אשר בארץ האדם וכל הבשר אשר נברא על פני האדמה: ונח לבדו מצא חן בעיני ה':

ועל מלאכיו אשר שלח לארץ קצף מאד להסירם מכל ממשלתם ויצונו לאסרם במעמקי האדמה והנם אסורים בתוכם ומפורדים: ועל בניהם יצא הדבר מאת פניו לדקרום בחרב ולכלותם מתחת פני השמים: ויאמר לא ידור רוחי באדם לעולם כי בשר הם והיו ימיהם מאה ועשרים שנה: וישלח ביניהם את חרבו למען יכו איש רעהו ויחלו להרוג איש אחיו עד כי נפלו כלם בחרב וימחו מן הארץ ועיני אבותיהם רואות: ואחר נאסרו במעמקי הארץ עד יום הדין הגדול עד היות המשפט לעולם על כל אשר השחיתו דרכם ועלילותיהם לפני ה': וישמד את כל משכנותיהם וימח הכל ממקומו ולא נשאר אחד מהם אשר לא שפט ככל רעתם: ויעש לכל מעשהו בריאה חדשה וצדיקה קָרַב חֲדָשׁ וּנְכוּן לבל יחטאו בכל בריאתם עד עולם ויצדקו כל אחד בדורו כל הימים: ומשפט כלם הוקם ויכתב בלחות השמים מבלי עוולה ועל כל אשר סרו מדרכם אשר הורה להם ללכת בה ועל אשר לא הלכו בה הנה נכתב משפט על כל בריאה ועל כל דור: ולא ימלט דבר בשמים ובארץ ובאור ובחשך ובשאל ובתהום ובצלמות וכל משפט קיים וכתוב וחרות: כל ענשם כלה ונחרץ לגדול כגדלו ולקטן כקטנו וכל אחד כדרכו ישפטנו: ולא ישא פנים ולא יקח שחד באמרו לעשות משפט לכל בשר גם אם יתן כל אשר בארץ לא ישא פניו ולא יקח מידו כי שופט צדק הוא: ועל בני ישראל כתוב וחרוץ אם ישובו אליו בצדקה יסלח לכל אשמתם וישא לכל עונם: קיים ונכתב כי

ירחם על כל השבים מכל פשעיהם פעם בכל שנה: וכל אשר השחיתו את דרכיהם ועצתם לפני המבול לא נשא להם פנים רק לנח לבדו כי נשא אליו פניו בעבור בניו אשר הצילם למענו ממי המבול כי לבו היה צדיק בכל דרכיו ולא עבר על כל אשר צוהו ה':

ויאמר ה' ימח כל אשר ביבשה וכל היקום מאדם עד חיה ועד בהמה והעוף וכל הרומש על האדמה: ויצא את נח לעשות לו תבה להצילו ממי המבול: ויעש נח תבה ככל אשר צוהו ביובל העשרים וששה בשבוע החמישי בשנה החמישית: ויבא בשנה הששית בו בחדש השני באחד לחדש השני עד ששה עשר בו בא הוא וכל אשר הבאנו אליו אל התבה ויסגור ה' בעדו מחוץ בשבעה עשר בערב: ויפתח ה' את שבע ארבות השמים ושבעה פיות מעינות תהום רבה: ותחלנה הארבות להוריד מים מן השמים ארבעים יום וארבעים לילה ומעינות תהום יעלו מים עד מלאת כל היקום מים: ויגבהו המים על הארץ חמשה עשר באמה עלו המים על כל ההרים הגבוהים ותרם התבה מעל הארץ ותלך על פני המים: ויעמדו המים על פני הארץ חמשה חדשים מאה וחמישים יום: ותלך התבה ותנח על ראש לזרע אחד הרי אררט:

בחדש הרביעי נסכרו מעינות תהום רבה וארבות השמים נכלאו ובאחד בחדש השביעי נפתחו כל פיות מעמקי ארץ ויחלו המים לרדת אל תהם תחתיה: ובאחד בחדש העשירי נראו ראשי ההרים ובראש החדש הראשון נראתה הארץ: ויחסרו המים מעל הארץ בשבוע החמישי בשנה השביעית בו ובשבעה עשר בחדש השני יבשה הארץ: ובעשרים ושבעה בו פתח את התבה וישלח מתוכה את החיה והבהמה והעוף והרמש.

1

בראש החדש השלישי יצא מן התבה ויבן מזבח על ההר ההוא: ויקח גדי עזים ויכפר בדמו על כל חטאת הארץ כי נמחה כל אשר בה לבד מאשר היו עם נח בתבה: ויעל את החלב על המזבח ויקח פר ואיל ושה עזים ומלח ותור ובן יונה ויעל עולה על המזבח וישם עליהם מנחה בלולה בשמן ויצוק יין וישם עליו קטרת לבונה ויעל ריח ניחוח לרצון לפני ה': וירח ה' את ריח הניחוח ויכרות עמו ברית לבל יהיו מי המבול על הארץ לשחתה עוד כל כל ימי הארץ זרע וקציר לא ישבתו קר וחם קיץ וחרף יום ולילה לא ישנו חוקם ולא ישבתו לעולם: ויאמר אתם פרו ורבו בארץ ורבו עליה והיתם לברכה עליה מוראכם וחתכם אתן על כל אשר בארץ ובים: והנה נתתי לכם את כל החיה וכל הבהמה וכל העוף וכל הרומש על הארץ ודגת המים כירק העשב נתתי לכם לאכלה: ורק את הבשר אשר בנפשו דמו לא תאכלו כי הדם הוא נפש כל בשר פן ידרש דמכם לנפשותיכם: מיד כל אדרש את דם האדם כל שופך דם אדם ביד אדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו ורבו ומלאו את הארץ: וישבע נח את בניו אם יאכלו כל דם לכל בשר ויכרת ברית לפני ה' האלהים לעולם לכל דורות הארץ בחדש הזה: על כן אמר לך כי תכרת ברית אתה עם בני ישראל בחדש הזה בהר בשבועה והזית עליהם דם בעבור כל דברי הברית אשר כרת ה' עמם לכל הימים: ותכתב העדות הזאת עליכם למען תשמרוהו כל הימים לבל תאכלו כל הימים כל דם חיה ועוף ובהמה כל ימי הארץ והאיש אשר יאכל דם חיה ובהמה ועוף כל ימי הארץ ונכרת הוא וזרעו מן הארץ: ואתה צו את בני ישראל ולא יאכלו כל דם למען יעמדו הם וזרעם לפני ה' אלהינו כל הימים: ואין לחוק הזה קץ הימים עד עולם הוא ושמרוהו לדורי דורות לכפר על נפשתיכם בדם על המזבח לפני ה' למען ישמרוהו ולא יכרתו: מדי יום ביומו בבוקר ובערב יכפרו עליהם לפני ה' ושמרו אותו ולא יכרתו.

ויתן לנח ולבניו אות את קשתו בענן לבל יהיה עוד מי המבול על הארץ לשחתה כל ימי הארץ. על כן הוקם ויכתב בלחות השמים כי ישמרו לעשות את חג השבעות בחדש הזה פעם בשנה לחדש את הברית בכל שנה ושנה: ויעש כל החג הזה בשמים מיום הבריאה עד ימי נח עשרים וששה יובלות וחמשה שבעות שנים וישמרוהו נח ובניו שבעה יובלות ושבעה שנים אחד עד מות נח ומיום מות נח חללוהו בניו עד ימי אברהם ויאכלו דם: וישמור אברהם לבדו ויצחק ויעקב שמרוהו כי בניו הם עד ימיך ובימיך שכחו בני ישראל עד אשר חדשתיו בהר הזה: ואתה צו את בני ישראל ושמרו את החג הזה בכל דורותיהם לחק להם יום אחד בשנה בחדש הזה יחגו בו: כי חג שבעות הוא וחג ראשית הבריאה **משנה** **תושיה** הוא כפל חג הוא ולשני מינים החג הזה (משנה חג ומשנה משפט) ככתוב וחרות בו תעשהו. כי

כתבתי בספר התורה הראשון אשר בו כתבתי לך לעשתו במועדו יום אחד בשנה וקרבתו אמרתי לך למען יזכרו בני ישראל ועשהו לדורותיהם בחודש הזה יום אחד בכל שנה ושנה: והאחד לחדש הראשון והאחד לחדש הרביעי והאחד לחדש השביעי והאחד לחדש העשירי ימי זכרון הם ימי מועד הם בארבע תקופות השנה כתובים וקיימים הם לעדות לעולם: וישימם נח לו למועדים לדרות עולם כי היה לו בהם זכרון: באחד לחדש הראשון נאמר לו כי יעשה תבה ובו יבשה האדמה ויפתח ויראה את הארץ: ובאחד לחדש הרביעי נסגר פי מעמקי תהום תחתיה והאחד לחדש השביעי נפתח כל פי מעמקי הארץ ויחלו המים לרדת את תהום תחתיה: ובאחד לחדש העשירי נראו ראשי ההרים וישמח נח: ועל כן שם אותם לו לחגים לזכרון עד עולם וכה הם שומים: ויעלו על לחות השמים שלושה עשר שבועות מזה עד זה לזכרון מהראשון עד השני מהשני עד השלישי מהשלישי עד הרביעי: ויהי כל ימי המצווה חמישים ושתיים שבתות ימים וכולן שנה תמימה. ככה נחרת והוקם בלחות השמים ולא יעבור שנה אחת ללא זכרון:

ואתה צו את בני ישראל ושמרו את השנים כמספר הזה שלש מאות וששים וארבעה ימים יהיו שנה תמימה ולא ישחיתו את מועדה מימיה ומחגיה כי הכל יבוא אליהם לפי עדותם ולא יאבדו ולא ישחיתו חג: ואם יעברו ולא יעשו כאשר צוה עליהם כלם ישחיתו את זמניהם והלכו השנים מזה והזמנים והשנים יעברו את חקם: ושכחו כל בני ישראל ולא ימצאו את דרך השנים ושכחו חדש ושבת וחג וכל חק השנים יתעו: כי ידעתי אני ועתה הנני מגידך כי כן הספר כתוב לפני ותנתן בלחות השמים חלוקת הימים כי ישכחו את מועד וברית והלכו במועדי הגויים אחרי תעתועיהם ואחרי אוולת דעתם: והיו אשר יביטו אל הירח והוא ישחית את הזמנים ויקדים משנה לשנה עשרה ימים: על כן תבאנה להם שנים אשר בהם ישחיתו ויעשו יום העדות לבוז ולטמאה ובלבלו כל ימי קדש בטמאים ויום טמאה ביום קדש כי ישחיתו הירחים והשבתות והחגים והיובלים: על כן אני מצווה ומעיד בך למען תעיד בהם כי אחרי מותך ישחיתו בניך ולא יעשו את השנה שלוש מאות ששים וארבעה ימים לבדם ועל כן יתעו בראש חדש ושבת ומועד וחג ואכלו דם עם כל בשר:

ז

ובשבוע השביעי בשנתו הראשונה ביובל הזה נטע נח כרם בהר אשר עליו נחה התיבה אשר שמו לוֹבֵךְ מהרי אררט ויעש פרי בשנה הרביעית וישמור פרוי ויאסוף בשנה ההיא בחדש השביעי: ויעש ממנו יין וישמהו בכלי וישמר עד השנה החמישית עד היום הראשון באחד לחדש הראשון: ויעש את היום ההוא חג בשמחה ויעל עולה לה' פר בן בקר ואיל ושבועה כבשים ושעיר עזים לכפר עליו ועל בניו: ויעש את השעיר ראשונה וישם מדמו על הבשר אשר על המזבח אשר עשה וכל החלב העלה על המזבח אשר עשה עליו את העולה לה' והפר והאיל והצאן ויעל את כל בשרם על המזבח: וישם את כל מנחתם בלולה בשמן עליהם ולבונה ואחר יצק יין באש אשר שם ראשונה על המזבח ויעל ריח ניחוח לרצון לפני ה' אלהיו: וישמח וישת מן היין הזה הוא ובניו בשמחה: ויהי ערב ויבא אל אהלו וישכב שיכור וישן ויתגל בשנתו בתוך אהלו: וירא חם את נח אביו ערום ויאמר לשני אחיו בחוץ: ויקח שם את בגדו ויקם הוא ויפת וישימו את הבגד על שכמם ופניהם אחרנית ויכסו את ערות אביהם: ויקץ נח משנתו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויקלל את בנו ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויברך את שם ויאמר ברוך ה' אלהי שם ויהי כנען עבד לו: ויפת אלהים ליפת וישכן ה' במשכן שם ויהי כנען עבד לו:

וידע חם כי קילל אביו את בנו הקטן ויחר לו כי קילל את בנו ויפרד מאביו הוא ובניו עמו כוש ומצרים ופוט וכנען: ויבן לו עיר ויקרא את שמה בשם אשתו נחלת מחוק עמק: וירא יפת ויקנא באחיו ויבן גם הוא עיר ויקרא שמה בשם אשתו עדתן שש אדותן ילק: ושם ישב אצל נח אביו ויבן עיר ליד אביו כהר ויקרא שמה גם הוא כשם אשתו צדקת לבב: והנה שלוש הערים האלה בקרבת לובר ההר צדקת לבב לפני ההר מזרחה לו ונחלת מחוק פני הנגב ועדתן שש באכה ימה: ואלה בני שם עילם ואשור וארפכשד הוא נולד שנתיים אחרי המבול וארם ולוד: בני יפת גמר ומגוג ומדי יון ותובל משך ותירס אלה בני נח:

וביובל העשרים ושמונה החל נח לצוות לבני בניו את החקות והמצוות וכל המשפט אשר ידע ויעד בבניו כי יעשו צדק וכי יכסו ערות בשרם ויברכו את בוראם ויכבדו אב ואם ויאהבו איש את רעהו ונשמרו לנפשם מכל זנות ומכל טמאה וחמס: כי על שלושה אלה היה המבול על הארץ כי בגלל הזנות אשר זנו

העירים ממצוות נשיאם ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויעשו ראשית הטומאה: ויולידו בנים את הנפילים ולא דמו כלם זה לזה ויאכלו איש את אחיו ויהרג ירבח את נפיל ונפיל הרג את עליו ועליו הרג בן אדם ובני אדם איש את רעהו: וכלם התמכרו לעשות חמס ולשפך דם רב ותמלא הארץ חמס: ואחרי כל אלה החיה והבהמה והעוף והרמש והשרץ על האדמה הלכו בדרכיהם וישפך דם רב על הארץ וכל מחשבת האדם יחשוב וחפצו הבל ורע כל ימיו: וימח ה' את הכל מעל פני האדמה בעבור רע מעשיהם ובעבור הדם אשר נשפך בתוך הארץ: ונשאר אני ואתם בני וכל הבא איתנו אל התבה והנה אני ראה לפני את מעשיכם כי לא תלכו בצדק כי אם בדרך האבדון החלותם לכת ותפרדו איש מרעהו ותקנאו זה בזה וכי לא תחיו יחדו איש עם רעהו ועם אחיו. כי ראיתי אנכי והנה הרוחות התחילו להתעות אתכם ואת בניכם ועתה יראתי לכם פן תשפכו דם אדם על פני הארץ אחרי מותי ותמחו מעל פניה: כי כל שופך דם אדם וכל אוכל דם כל בשר ימחו פלם מן הארץ: ולא ישאר איש אשר יאכל דם וישפך דם על הארץ ולא ישאר לו זרע ושארית בחיים תחת השמים כי אל שאול ילכו ואל מקום הדין ירדו לחשכת מעמקים יבאו כולם במות נורא: ולא יראה עליכם כל דם אשר הוא כל ימי שחטכם כל חיה ובהמה וכל מעופף על הארץ ועשו צדקה לנפשתיכם בקבור כל דם אשר ישפך על פני הארץ: ואל תהיו כאוכל על הדם וחזקו לבל יאכלו דם לפניכם וכסו את הדם על הארץ כי כן צויתי להעיד לכם ולבניכם ולכל בשר: ואל תאכלו את הנפש עם הבשר פן ידרש דמכם לנפשותיכם מיד כל בשר אשר ישפך על הארץ: כי לא יכופר לארץ מן הדם אשר נשפך עליה כי אם בדם השופך תטהר הארץ בכל דורותיה: ועתה בני שמעו בקולי ועשו צדק ואמת למען תנטעו בצדקה על פני האדמה ועלה כבודכם לפני אלהי אשר הצילני ממי המבול: והנה אתם תלכו ובניתם לכם ערים ותטעו בהן כל מטע אשר על הארץ וכל עץ עושה פרי: שלוש שנים לא יאסף פריו לאכלו ובשנה הרבעית יאסף פריו ויעלה ראשית הפרי לפני ה' אלהינו אל עליון אשר ברא שמים וארץ וכל אשר בהם ויעלו כליל ראשית התירוש והיצהר ראשית הפרי על מזבח ה' לרצון והנותר יאכלוהו משרתי בית ה' לרצון לפני המזבח: ובשנה השביעית תעשו שמיטה ותשמטוה מעבודה אתם בצדק ובתמים והיתם צדיקים ויבורך כל מטעכם: כי כן צוה חנוך אבי אביכם את מתושלח בנו ומתושלח את בנו למך ויצוני למך כל אשר צווהו אבותיו: וגם אנכי מצוכם בני כאשר צוה חנוך את בנו ביובל הראשון בהיותו עוד בארץ החיים שביעי בדורותיו צווה והעיד לבניו ולבני בניו עד יום מותו:

ח

וביובל העשרים ותשעה בבראשית השבוע הראשון לקח לו ארפכשד אשה רשויה בת שושן בת עילם ותלד לו בן בשנה השלישית בשבוע ההוא ויקרא שמו קין **קין**: ויגדל הבן וילמדו אביו ספר וילך לתור לו מקום אשר יבנה בו עיר: וימצא כתובת אשר חקקו הראשונים בסלע ויקרא את אשר בו ויעתיקהו וימצא בתוכו **חותם תכנית המדע אשר הורו השומרים** (תורת העירים) אשר בה יראו כשפי השמש והירח והכוכבים וכל אותות השמים: ויכתוב בספר ולא הגיד מאומה כי ירא להגיד לנח פן יקצוף עליו בעבורו: וביובל השלושים בשבוע השני בשנה הראשונה לקח לו אשה ושמה מלכה בת מדי בן יפת ובשנה הרבעית ילדה לו בן ויקרא שמו שלח כי אמר שלח נשלחתי: ויגדל שלח ויקח לו אשה ושמה מעכה בת כשד אחי אביו לו לאשה ביובל האחד ושלושים בשבוע החמישי בשנתו הראשונה: ותלד לו בן בשנה החמישית ויקרא שמו עבר ויקח לו אשה ושמה אזורה בת נמרוד ביובל השלושים ושנים בשבוע השביעי בשנתו השלישית: ותלד לו בשנה השלישית **הששית** בן ויקרא שמו פלג כי בימי הולדו החלו בני נח לחלק ביניהם את הארץ על כן קרא שמו פלג: ויחלקו להם את הארץ ברע ביניהם ויאמרו לנח: ויהי בראשית היובל השלושים ושלושה ויחלקו את הארץ לשלושה חלקים לשם ולחם וליפת איש בנחלתו בשנה הראשונה לשבוע הראשון לעיני מלאך אחד מאתנו אשר נשלח אליהם: ויקרא נח לבניו ויקרבו אליו הם ובניהם ויחלק את הארץ בגורל אשר יקחו שלשת בניו וישלחו ידיהם ויקחו להם מגילה מחיק נח אביהם:

ויצא במגילה גורל לשם לנחלה בתוך הארץ הוא ובניו לדורות עולם מתוך ההר רפא ממוצא מי נהר טינה והלך גורלו מערבה עד אמצע הנהר ההוא ויצא הנהר ההוא ושפך מימיו אל ים מיאת והלך הנהר ההוא אל הים הגדול כל אשר מצפון ליפת וכל אשר פני דרומה לשם: והלך עד לבוא קרסו היא תוך לשון נשקפת נגבה: והלך גורלו עד הים הגדול והלך נכחו עד קרבו מערבה ללשון הנשקפת נגבה כי לים הזה יקרא לשון ים מצרים: וסבב משם נגבה עד פי הים הגדול על שפת המים והלך מערבה לעפרה והלך עד הגיעו למי גיחון הנהר ונגבה למי גיחון עד שפוט הנהר הזה:

והלך מזרחה עד הגיעו לגן עדן נגבה לנגב וממזרח כל ארץ עדן ולכל המזרח וסבב מזרחה ובא עד הגיעו מזרחה להר אשר שמו רפא וירד עד קצה מוצא מי נהר טינה: ויצא החלק הזה בגורל שם ובניו לאחוזת עולם ולדורותיו עד עולם: וישמח נח כי יצא החלק הזה לשם ולבניו ויזכר את דברו אשר אמר בפיו בנבואה לאמר ברוך ה' אלהי שם וישכן ה' באהלי שם: וידע כי גן עדן קדש קדשים ומשכן ה' הוא והר סיני תוך המדבר והר ציון תוך טבור הארץ שלשתם זה מול זה לקדושה נבראו. ויברך את אלהי האלהים אשר שם דבריו בפיו: וידע כי חלקה מברכה וברכה באה לשם ולבניו לדורות עולם כל ארץ עדן וכל ארץ ים סוף כל ארץ המדבר והודו ובים סוף ובהריו וכל ארץ הבשן וכל ארץ הלבנון וא"י כפתור וכל הר שניר ואמנה והרי אשר מצפון וכל ארץ עילם ואשור ובבל ושושן ומדי וכל הרי אררט וכל עבר הים אשר מעבר הר אשר צפונה ארץ ברוכה ורחבת ידיים וכל אשר בה טוב מאד:

ולחם יצא חלקו השני מעבר לגיחון דרומה מימין הגן והלך דרומה וסבב את כל הרי האש והלך מערבה עד ים אטיל (אטלנטי) והלך מערבה עד הגיעו אל ים מעוג (מזרק) אשר כל היורד בו יאבד: ובא צפונה עד קצה נדיר (גדית) ובא עד שפת מי הים מעבר לים הגדול עד הגיעו אל נהר גיחון והלך נהר גיחון עד הגיעו לימין גן עדן: זאת הארץ אשר יצאה לחם בחלק אשר לקח לעולם לו ולבניו לדורותיהם עד עולם:

וליפת יצא החלק השלישי מעבר לנהר טינה צפונה למוצא מימיו והלך מזרחה צפונה כל גבול גוג וכל מזרחה: והלך צפונה לצפון וסבב את הרי גילט צפונה בואך ים מעוג ובא מזרחה לגדית: והלך עד הגיעו מערבה לרפא ושב עד אֶפְיֶרְג (אפריק) והלך מזרחה דרך מי ים מיאת: והלך עד עבר נהר טינה מזרחה צפונה עד הגיעו אל קצה מימיו עד הר רפא ועבר צפונה: זאת הארץ אשר יצאה ליפת ולבניו וחלק נחלתו אשר לקח לו לעולם ולבניו לדורותיהם עד עולם חמישה איים גדולים וארץ גדולה בירכתי צפון: אפס כי קרה היא וארץ חם חמה היא וארץ שם לא חמה ולא קרה כי מעורבה היא מקור ומחום:

ט

ויחלק חם בין בניו ויצא החלק הראשון לכוש באכה מזרח ומערבה לו לפוט ומערבה לו לכנען עד מערב הים: ושם חלק גם הוא לבניו ויצא הגורל הראשון לעילם ולבניו מזרחה לחידקל הנהר עד הגיעו לארץ הקדם כל ארץ הודו ועד ארתרה ובים סוף בשפתו ומי דדן וכל הרי מְבֵרָה וְאֵילָה וכל ארץ שושן וכל אשר בעבר פְּרֶנֶךְ עד ים סוף ועד נהר טינה: ולאשור יצא החלק השני כל ארץ אשור ונינוה ושנער ועד קרבת הודו ועלה על נהר יַדְבָּה: ולארכשד יצא החלק השלישי כל ארץ גבול הכשדים מזרחה לפרת הקרוב לים סוף וכל מי המדבר עד קרבת לשון הים הנשקפת מצרימה וכל ארץ הלבנון ושניר ואמנה עד קרבת פרת: ולארכשד יצא החלק הרביעי כל ארץ ארם נהרים בין חדקל ופרת צפונה לכשדים עד קרבת הר אשר וארץ אררה: (אררט) לבנו יצא חלקו החמישי הר אשר וכל אשר לו עד יִקְרַב מזרחה לאשור אחיו:

ויפת גם הוא חלק את ארץ נחלתו בין בניו: ויצא החלק הראשון לגמר מזרחה מפני צפון עד נהר טינה ובצפון למגוג יצא כל תוך הצפון עד יִקְרַב לים מיאת: ולמדי יצא חלקו לקחת ממערב לשני אחיו עד האיים ועד שפות האיים: וליוון יצא החלק הרביעי כל האיים והאיים עד שפת לוד: ולתובל יצא החלק החמישי בין הלשון אשר תקרב אל שפת גדות חלק לוד עד הלשון השניה עד עבר הלשון השנית עד הלשון השלישית: ולמשך יצא החלק הששי וכל עבר הלשון השלישית עד יִקְרַב מזרחה לְגְדִיר: ולתירס יצא החלק השביעי ארבעה איים גדולים בתוך הים אשר יִקְרַבו אל חלק חם וא"י קְמָטוּרִי לבני ארכשד יצאו בגורל לו לנחלה:

ככה חילקו בני נח לבניהם בפני נח אביהם וישבע באלה לקלל כל אשר יִבְקֹשׁ לקחת את החלק אשר לא יצא בגורלו: ואמרו כלם אמן כן יהי להם ולבניהם עד עולם בדורותיהם עד יום הדין אשר בו ישפטם ה' אלהים בחרב ובאש על כל רעת טמאת שגגתם אשר מלאו את הארץ רשע וטמאה וזנות וחטא:

י

ובשבוע השלישי ליובל הזה החלו רוחות הטמאים להתעות את בני נח ולפתותם ולאבדם: ויבאו בני נח אל אביהם ויספרו לו על דבר הרוחות המטעים את בני בניו ומכים בסנורים והורגים אותם: ויתפלל לפני ה' אלהיו ויאמר אל אלהי הרוחות לכל בשר אשר עשית עמדי חסד ותצל אותי ואת בני ממי המבול ולא אבדתני כאשר עשית לבני האבדון כי גדולים רחמיך עלי וגדול חסדך על נפשי יעלו נא רחמיך על בני בני ואל ימשלו בהם הרוחות רעים פן ישחיתום מן הארץ: הן ברכת אותי ובני למען נפריה ונרבה ונמלא את הארץ: ואתה ידעת את אשר עשו עיריך אבות המלאכה בימי והרוחות אשר בחיים אָסָרָם וקָחָם אל שאול תחתיה מקום הדין ולא ישחיתו בבני עבדך אלהי כי אכזרים המה ולהשחית נבראו: ואל ימשלו בנפש החיים ואל ישלטו בבני הצדיקים מעתה ועד עולם כי אתה לבדך תדע משפטם. ויצוונו ה' אלהינו לאסור את כולם ויבוא משטמה מלאך הרוחות ויאמר: בי אדני הלא יוותרו כמה מהם לפני ושמעו לקולי ועשו כל אשר אומר אליהם כי אם לא ישארו לי מהם לא אוכל עשות ממשלת רצוני בבני האדם: כי המה הרוחות נועדו להשחית ולאבד ולהתעות לפי דברי כי רבה רעת בני האדם: ויאמר ה' תשאר לפניו עשיריתם וירדו תשעה חלקים אל מקום הדין: ולאחד מאתנו אמר כי נלמד את נח את כל רפואתם כי ידע כי לא ביושר יהלכו ולא בצדק יריבו: ונעש כאשר צווה אסרנו במקום הדין כל הרעים אשר הרעו ונשאיר עשיריתם למען יעשו את משפט השטן בארץ: ורפואת מחלתם כלה אמרנו לנח ואת כל נכלי מזימת התעותם למען ירפא בעצי הארץ: ויכתוב נח את הכל כאשר לימדנוהו בספר ככל מיני הרפואות ויכלאו הרוחות הרעים מאחרי בני נח: ויתן את כל הספרים אשר כתב לשם בנו הבכור כי אותו אהב מאד מכל בניו: וישכב נח עם אבותיו ויקבר בהר לובר בארץ אררט: תשע מאות וחמישים שנה מלאו לו בחייו תשעה עשר יובלים ושני שבעות וחמש שנים: והוא האריך ימים בארץ מבני האדם בעבור צדקו כי תמים היה בצדקו מכל האדם מלבד חנוך כי מעשה חנוך בריאה היא להעיד לדרות עולם למען יגיד את כל מעשי דור ודור ביום הדין:

וביובל השלושים ושלושה **וארבעה** בשנת אחת לשבוע השני לקח לו פלג אשה ושמה לומנה בת שנער ותלד לו בן בשנה הרביעית בשבוע ההוא: ויקרא את שמו רעו כי אמר הנה הרעו בני אדם בעצה הרעה לבנות להם עיר ומגדל בארץ שנער: כי נדדו מארץ אררט מזרחה אל שנער ובימיו בנו את העיר והמגדל לאמר נעלה בו השמימה: ויחלו לבנות בשבוע הרביעי וילבנו לבנים באש ותהיינה להם הלבנים לאבן והטיח אשר טחו בו חמר היוצא מהים וממעייני המים בארץ שנער: ויבנהו ארבעים שנה ושלוש שנים בנהו לבנה שלמה מאתים ושלוש לבנים רחבו וגבה הלבנה שליש האחת חמשת אלפים וארבע מאות ושלושים ושלוש באמה עלה גבהו ושתי זרתות ושלוש עשרה פרסה: ויאמר ה' אלהינו אלינו הנה עם אחד החלו לעשות ועתה לא יבצר מהם הבה נרדה ונבלה שפתם ולא ישמעו איש דבר רעהו ויפוצו בערים ולגויים ולא תהיה עצה אחת בהם עד יום הדין:

וירד ה' ונרד עמו לראות את העיר והמגדל אשר בנו בני האדם: ויעלג כל דברי לשונותיהם ולא שמע איש דבר רעהו ויחדלו לבנות העיר והמגדל: על כן נקראה כל ארץ שנער בבל כי שם בבל אלהים את כל לשונות בני האדם ומשם נפוצו לכל עריהם וללשונותיהם ולעמיהם: וישלח ה' רוח גדולה אל המגדל ויטילהו ארצה והנה הוא המגדל בין ארץ אשור ובבל בארץ שנער וקרא שמו מפולת **חרבות**: בראשית השנה האחת בשבוע הרביעי ביובל השלושים וארבעה **וחמישה** נפוצו מארץ שנער:

וילך חם ובניו אל ארץ אחזתו אשר מצא בחלקו בארץ הנגב: וירא כנען את ארץ הלבנון עד נחל מצרים כי טובה היא מאד ולא הלך אל ארץ נחלתו למערב הים וישב בארץ הלבנון ממזרח וממערב **לימת הלבנון** וארץ הירדן ועל שפת הים: ויאמרו לו חם אביו וכוש ומצרים אחיו הן ישבת בארץ לא לך אשר לא נפלה לנו בגורל אל תעש כזאת כי אם עשית זאת אתה ובניך תפלו בחרב בארץ וארורים במרד כי בחזק החרב נושבתם ובחרב יפלו בניך והיית לאלה ונכרת לעולם: אל תשכון במשכן שם ובניו כי לשם ובניו נפלה בגורל לנחל: ארור אתה וארור תהיה מכל בני נח בקללה אשר הקימונו באלה לפני השופט הקדוש ובפני נח אבינו: ולא שמע אליהם כנען וישב בארץ הלבנון מחמת עד לבוא מצרים הוא ובניו עד היום הזה: על כן תקרא הארץ ההיא ארץ כנען:

ויפת ובניו הלכו מערבה וישבו בנחלתם וירא מדי את ארץ הים ולא ישרה בעיניו ויבקש מעילם ואשור וארפכשד מאת אחי אשתו וישב בארץ מדקין בקרבת אחי אשתו עד היום הזה ויקרא למושבו ולמושב בני מדקין בשם מדי אביהם:

יא

וביובל השלושים וארבעה בשבוע השלישי בשנת אחת בו לקח לו רעו אשה ושמה אורה בת אור בן כשד ותלד לו בן ויקרא שמו שרוג בשנה השביעית לשבוע הזה וליובל הזה: ויחלו בני נח להלחם לשבות שבי ולהרוג איש את אחיו ולשפך דם אדם בארץ ולאכל דם ולבנות ערים בצורות וחומה ומגדל ולרומם איש על העם ולעשות מלוכה ראשונה ולעשות למלחמה עם בעם ולאום בלאום ועיר בעיר והכל להרע ולעשות כלי חרב וללמד בניהם מלחמה ויחלו ללכד עיר ולמכר יושביה לעבדים ושפחות: ויבן אור בן כשד את אור כשדים ויקרא לה בשמו ובשם אביו: ויעש לו מסכה וישתחו כל איש לאלילים אשר עשו לנפשם ויחלו לעשות פסלים ותמונה טמאה והרוחות הרעים יעזרום ויתעומו לעשות עון וטומאה: והשר משטמה מתאמץ לעשות כל זאת ויפעל עלילות רשע ביד הרוחות אשר ניתנו תחת ידו לעשות כל שגגה וחטא ועון להשחית ולאבד ולשפך דם בארץ: על כן נקרא שמו של סרוח שרוג **כי שרך דרכו לעשות חטא ופשע**: ויגדל וישב באור כשדים בקרבת אבי אם אשתו ויעבד את אלילים ויקח לו אשה ביובל השלושים וששה בשבוע בחמישי בשנה הראשונה בו ושמה מלכה בת כבר בת אחי אביו: ותלד לו את נחור בשנת אחת לשבוע הזה ויגדל וישב באור כשדים וילמדו אביו את חכמת הכשדים לנחש ולכשף באותות השמים: וביובל השלושים ושבעה בשבוע הששי בשנת אחת בו לקח לו אשה ושמה יסכה בת נסוג מן הכשדים: ותלד לו את תרח בשנה השביעית בשבוע הזה: וישלח השר משטמה עורבים וצפורים לאכל את הזרע אשר יזרע באדמה להשחית הארץ למען יגזלו מבני האדם את פעלתם בטרם יחרשו בזרע ולקטו העורבים מעל פני האדמה: על כן קרא אביו שמו תרח כי הטריחום העורבים והעוף ויאכלו את זרעם להם: ותחילנה השנים שנות בצרת מפני העוף וכל פרי העץ יאכלו מעל העצים ובעמל גדול יכלו להציל מעט מכל פרי הארץ בימיהם: וביובל השלישים ותשעה בשבוע השני בשנת אחת לקח לו תרח אשה ושמה עדנה בת אברם בת אחות אביו לו לאשה: ובשנה השביעית לשבוע הזה ילדה לו בן ויקרא שמו אברם כשם אבי אמו כי מת והיא בתו טרם תהר לבן:

ותפקחנה עיני הנער לראות את שגגת הארץ כי שגו הכל אחרי הפסילים ואחרי החטא וילמדו אביו כתב ויפרד מאביו והוא בן שבועים שנים מיראה פן ישתחוה עמו לאלילים: ויחל להתפלל אל בורא הכל כי יצילו משגגת בני האדם וכי לא יפול חלקו ללכת אחרי החטא והתועבה: ותבוא עת הזרע לזרוע בארץ ויצאו כלם יחד לשמור על זרעם מפני העורבים ויצא אברם עם היוצאים והוא נער בן ארבע עשרה שנה: וענן עורבים בא לאכל את הזרע וירץ אברהם לקראתם בטרם ישבו על הארץ ויצעק עליהם ויגער בהם בטרם ישבו על הארץ לאכל את הזרע ויאמר אל תרדו שובו אל המקום אשר יצאתם משם וישבו אליו: וישבו ביום ההוא ענני עורבים **שבע** פעמים וישלחם ולא ישבו העורבים בכל השדה אשר שם אברם ולו אחד: ויראוהו כל אשר עמו בכל השדות והוא צועק וכל העורבים ישבו למקומם ויגדל שמו בכל ארץ הכשדים: ויבאו אליו בשנה ההיא כל הזורעים וילך עמהם עד כלות עת זרע האדמה ויזרעו את אדמתם ויביאו בשנה ההיא בר ויאכלו וישבעו: ובשנה אחת בשבוע החמישי לימד אברם את חרשי העצים העושים את כלי הבקר ויעשו כלי מעל הארץ מול יתד המחרשה להניח עליו זרע ונפל ממנו הזרע בקצה המחרשה ונחבא באדמה: ויעש כן על כל יתד מחרשה על האדמה ויזרעו ויעבדו את כל האדמה ככל אשר צוום אברם ולא יראו מפני העורבים:

יב

ויהי בשבוע הששי בשנה השביעית בו וידבר אברם אל תרח אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני: ויאמר מה התשועה והתועלת לנו מן האלילים האלה אשר תעבדם ואשר תשתחוהו להם: הלא אין רוח בקרבם וכי אלמים הם ושגגת הלב הם אל תעבדום: עבדו את אלהי השמים המוריד טל וגשם על האדמה ואשר ברא הכל בדברו וכל החיים מלפניו הם: ולמה תעבדו את אשר אין בהם לב ורוח כי מעשי ידים הם ועל כתפיהם תשאום ואין לכם בהם תשועה וחרפה גדולה הם לאשר יעשום ושגגת הלב לאשר יעבדום אל

תעבדום: ויאמר תרח ידעתי בני ומה אעשה לעם הזה אשר צווני לשרת לפנייהם: ואם אמר להם האמת הרגוני כי הלכה נפשם אחריהם לעבדם ולהללם החרש בני פן יהרגוך: ויאמר את הדברים האלה לשני אחיו ויקצפו עליו ויחרשו: וביובל הארבעים בשבוע השני בשנה השביעית בו לקח לו אברם ושהו שרי בת אביו ותהי לו לאשה: והרן אחיו נשא לו אשה בשנה השלישית בשבוע השלישי ותלד לו בן בשנה השביעית בשבוע ההוא ויקרא שמו לוט: ונחור אחיו נשא לו אשה: ויהי בשנת הששים לחיי אברם והיא השבוע הרביעי בשנה הרבעית ויקם אברם בלילה ויבער את בית האלילים וישרף את כל אשר בו ואיש לא ידע: ויקמו בלילה ויבקשו להציל את אלהיהם מתוך האש: וימהר הרן להצילם והאש בוערת עליו וישרף באור כשדים לפני תרח אביו ויקברו באור כשדים:

ויצא תרח מאור כשדים הוא ובניו ללכת ארצה הלבנון וארצה כנען וישב בארץ חרן וישב אברם עם תרח אביו בחרן שבועים שנים: ויהי בשבוע הששי בשנה החמישית בו ויקם אברם וישב בלילה בראש החודש השביעי להביט בכוכבים מהערב עד הבוקר לראות מה יהיה מעשה השנה בגשמים ויהי הוא יושב לבדו ומביט: ויבוא דבר בלבו ויאמר כל אותות הכוכבים וכל אותות השמש והירח הכל ביד ה' ולמה אני חוקר? ברצונו ימטיר ערב ובקר וברצונו יוריד טל והכל בידו הוא: ויתפלל בלילה ההוא ויאמר אלהי אל עליון אתה לבדך לי אלהים ואתה בראת הכל והכל מעשה ידיך הוא ובך ובעבודתך בחרתי: הצילני נא מיד הרוחות הרעים המושלים בבמחשבות לב אדם ואל יתעוני מאחרי אלהי והשיבני אותי וזרעי לעולם ואל נסור מאחריך מעתה ועד עולם: ויאמר האשוב אל אור כשדים אשר בקשו פני לשוב אליהם ואם אשב פה במקום הזה הנחה עבדך בדרך אמת לפניך הצליחנה ביד עבדך ויעש ואל אלך בשגגת לבי אלהי: וכאשר כלה לדבר ולהתפלל והנה נשלחו דברי ה' אליו בפי לאמר קום לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ורב: ואברכך ואגדל שמך והיית ברוך בארץ ויתברכו בך כל גויי הארץ ואברך ומברכך ומקלליך ואור: והייתי לך לאלהים לבניך ולבני בניך ולכל זרעך אחריך אל תירא מעתה ועד כל דורות הארץ אני אלהיך: ויאמר אלי ה' אלהים פתח פיו ואזניו למען ישמע ודבר בשפה אשר שבתה מפי כל בני האדם מימי המפולת: ואפתח פיו ושפתיו ואחל לדבר עמו עברית בלשון הבריאה: ויקח ספרי אבותיו והמה כתובים עברית ויעתיקם ויחל להגות בהם מאד ואגיד לו אני את כל הקשה ממנו ויהגה בהם בששת ירחי הגשם:

ויהי בשנה השביעית בשבוע השישי וידבר עם אביו ויגד לו כי יצא מחרן ללכת ארצה כנען לראותה וישב אליו: ויאמר לו תרח אביו לך בשלום אל עולמים יישר דרכך ויהי עמך וישמרך מכל רע ונתן לך חסד ורחמים וכן בעיני כל רואיך ואל ימשל בך לרע לך בשלום: וכי תראה ארץ טובה בעיניך לשבת בה קום ולקחתני אליך ולקחת אתך את לוט בן הרן אחיך לך לבן ויהי עמך: ואת נחור אחיך תעזוב אצלי עד שובך בשלום והלכנו עמך כלנו יחדו:

יג

וילך אברם מחרן ויקח את שרי אשתו ואת לוט בן הרן אחיו אל ארץ כנען ויבוא ארץ כנען ויסע עד שכם וישב באלון רם: ויאמר לו ה' לך ולזרעך אתן את הארץ הזאת: ויבן שם מזבח ויעל אליו עולה לה' אשר נראה אליו: וירא את הארץ והנה רחבת ידים וטובה מאד: ויעתק משם ההרה בית אל מים והעי ממזרח ויט שם אהל: וירא והנה ארץ טובה ורחבת ידים ושמנה מאד והכל צומח בה גפן ותאנים ורמונים ועץ בלן ודקל ועצי זית וארזים ולבנון וברושים וכל עץ השדה ומים על ההרים: ויברך את ה' אשר הוציאו מאור כשדים ויביאם אל הארץ הזאת: ויהי בשנה הראשונה בשבוע השביעי בראש החודש הראשון ויבן מזבח בהר ההוא ויקרא בשם יהוה אתה אלהי אל עולם: ויעל על המזבח עולה לה' כי יהיה איתו ולא יעזבו כל ימי חייו: ויקם משם ויבא עד הרי חברון וחברון נבנתה אז וישב שם שתי שנים בארץ הנגב:

ויהי רעב בארץ וילך אברם מצרימה בשנה השלישית בשבוע ההוא וישב במצרים חמש שנים טרם נלקחה ממנו אשתו: וצען מצרים נבנתה אז שבע שנים אחר חברון: ויהי כאשר לקח פרעה את שרי אשת אברם וינגע ה' את פרעה וכל ביתו מכה גדולה בגלל שרי אשת אברם: ואברם כבד מאד במקנה בצאן ובבקר ובחמורים ובגמלים ובעבדים ובשפחות ובכסף ובזהב הרבה מאד ולוט בן אחיו במקנה: וישב פרעה את שרי אשת אברם וישלחנו מארץ מצרים וילך אל המקום אשר נטה שם אהל בראשונה מקום המזבח והעי ממזרח בית אל וילך ויברך את ה' אלהיו שהשיבו בשלום:

ויהי ביובל הארבעים ואחד בשנה השלישית בשבוע הראשון וישב אל המקום ההוא ויעל עליו עולה ויקרא בשם יהוה ויאמר אתה ה' אל עליון אלהי לעולם ועד: ובשנה הרביעית בשבוע ההוא נפרד לוט ממנו וישב לוט בסדום ואנשי סדום חטאים מאד: ויתעצב אל לבו כי נפרד בן אחיו ממנו כי אין לו בנים ובשנה ההיא נשבה לוט: ויאמר ה' לאברם אחרי הפרד לוט ממנו לאמר שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה יושב שם דרומה וצפונה וימה וקדמה: כי כל הארץ אשר תראה לך אתננה ולזרעך עד עולם ושמתי את זרעך כחול הים אשר אם יוכל איש לספור את חול הים גם זרעך יספר: קום התהלך בה לארכה ולרחבה וראה את כולה כי לזרעך אתננה וילך אברהם חברונה וישב שמה:

ובשנה ההיא בא כדרלעמר מלך עילם ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך סליסר ותרגל מלך גויים ויכו את מלך עמורה וינס מלך סדום ויפלו רבים פצועים בעמק השידים בים המלח: וילכדו את סדום ואדמה וצבויים ויגלו את לוט בן אחי אברם וכל מקנהו ויסעו עד דן: ויבוא הפליט ויגד לאברם כי הגלה בן אחיו: ואברם לקח את חניכיו וירדפם ויבא אליו מלך סדום וישתחו לפניו ויאמר אדוננו אברם תן לנו את הנפש אשר הצלת והנשים והעם: ויבא אליו מלך סדום וישתחו לפניו ויאמר אדוננו אברם תן לנו את הנפש אשר הצלת והיה הרכוש לך: ויאמר אליו אברם הרימותי ידי לאל עליון אם אקח מכל אשר לך מחוט ועד שרוך נעל פן תאמר אני העשרתי את אברם בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי און ואשכל וממרא הם יקחו חלקם:

ויבא עבדו זקן ביתו את מעשר הבכורים הראשון לה' לכפר בעד אברהם ובעד ביתו וישם ה' לחק עולם כי יתנהו לכהנים אשר ישרתו לפניו ולקחהו לעלם: ואין למצווה הזאת קץ הימים כי לדורות עולם שומה כי יתנו מעשר לה' מן הזרע ומהיין ומהשמן¹ ומן הבקר ומן הצאן: ויתן את המעשר לכהניו לאכל ולשתות בשמחה לפניו:

יד

אחר הדברים האלה בשנה הרביעית לשבוע הזה בראש החודש השלישי והוא ישב באלון ממרא אשר אצל חברון: היה דבר ה' אל אברם בחלום לאמר אל תירא אברם כי אנכי מגן לך ושכרך הרבה מאד: ויאמר אדני מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק בן שפחתי הוא דמשק אליעזר יירשני ולי לא נתת זרע: ויאמר אליו לא ירשך זה כי אם זה אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אותו החוצה ויאמר אליו הבט השמימה וראה את כוכבי השמים אם תוכל לספור אותם: ויבט השמימה וירא את הכוכבים ויאמר כה יהיה זרעך והאמין בה' ותחשב לו לצדקה: ויאמר לו אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את ארץ כנען לאחזת עולם ולהיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: ויאמר אדני ה' אלהים אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קח לך עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל: ויקח את כל אלה בחצי החודש ויבן שם מזבח ויזבח את כל אלה וישפך דמם על המזבח ויבחר אותם בתווך ויתן איש בתרו ואת הצפור לא בתר: ותרדנה הצפורים על הגזרים ויגרשן אברם ולא נתן לצפורים לגעת בהם: ויהי כבא השמש ופחד נפל על אברם והנה חשכה גדולה נופלת עליו ויאמר ה' לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ נכר ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול: ואתה תלך אל אבותיך בשלום ותקבר בשיבה טובה: ובדור הרבעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמורי עד עתה: ויקץ משנתו ויקם והשמש באה ולהבה הייתה והנה תנור עשן ולפיד אש עבר בין הגזרים: ביום ההוא כרת ה' ברית את אברם לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת ארץ הקיני הקנזי והקדמוני הפרזי והרפאים והפקורים והחוי והאמורי והכנעני והגרגישי והיבوسی: ויעל אברהם את הגזרים והצפור ומנחתם ונסכם ותאכלם האש: וביום ההוא כרתנו ברית את אברם כברית אשר כרתנו בחדש ההוא את נח ויחדש אברם את החג ואת החקקה לו עד עולם: וישמח אברם ויגד את כל הדבר הזה לשרי אשתו ויבטח כי יהיה לו זרע והיא לא ילדה: ותיעץ שרי לאברם אישה ותאמר בוא אל הגר שפחתי המצריה אולי יבנה לך ממנה זרע: וישמע אברם בקול שרי אשתו ויאמר אליה עשי כדברך ותקח שרי את הגר שפחתה המצרית ותתנה לאברם אשה למען תהיה לו

¹ דגן תירוש ויצהר

לאשה: ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא שמו ישמעאל בשנה החמישית בשבוע הזה והשנה היא שנת שמונים ושש לחיי אברם:

טו

ובשנה החמישית בשבוע הרביעי ביובל הוא בחודש השלישי בחצי החדש עשה אברם חג בכורי קציר הקמה: ויקרב מנחה חדשה על המזבח ראשית התבואה לה' ופר ואיל ושה על המזבח עולה לה' ומנחתם ונסכיהם העלה על המזבח ולבונה: וירא ה' אל אברם ויאמר לו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אליו ה' לאמר: הנה בריתי עמך ואשימך אב המון גויים: ולא יקרא שמך עוד אברם והיה שמך מעתה ועד עולם אברהם כי אב המון גויים נתתיך: ואגדלך מאד ואתן לך גויים ומלכים ממך יצאו: ואתנה בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדורותם חקת עולם והיתי לך לאלהים ולזרעך אחריך לדורותם: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגורכם את ארץ כנען אשר תמשל בה לעלם והיתי להם לאלהים: ויאמר ה' לאברהם ואתה שמר את בריתי אתה וזרעך אחריך ומלתם את ערלתיכם והיה אות בריתי לעולם ביני ובינך ולדורות: וביום השמיני תמולו כל זכר בזרעכם יליד בית ומקנת כספכם מכל בני נכר אשר קניתם אשר לא מזרעך: המול ימולו כל בני ביתך ומקנת כסף ימולו והיתה בריתי בבשרכם חקת עולם: והערל בכל זכורכם אשר לא ימול את בשר ערלתו ביום השמיני ונכרתה הנפש ההיא מעמיה כי את בריתי הפר: ויאמר ה' אל אברהם שרי אשתך לא יקרא שמה שרי כי שרה שמה: ואברך אותה ואתנה לך ממנה בן וברכתיו והיה לגוי ומלכי גויים יהיו ממנו: ויפל אברהם על פניו וישמח ויאמר בלבו הבן מאה שנה יוליד בן ושרה בת תשעים התלד? ויאמר אברהם אל ה' לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר ה' כן אבל שרה תלד לך בן וקראה שמו יצחק והקימותי בריתי עמו לעולם ולזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך ואברכהו והפרייתו והרבתי אתו מאד ושנים עשר מלכים יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה בימים האלה בשנה הבאה: ויכל לדבר אתו ויעל ה' מעל אברהם:

ויעש אברהם כאשר דבר אליו ה' ויקח את ישמעאל בנו וכל יליד ביתו וכל מקנת כסף כל זכר אשר בביתו וימל בשר ערלתם: ובעצם היום הזה נמול אברהם וכל אנשי ביתו וכל מקנת כסף מבני נכר נמולו עמו: וזה חק לכל דורות עולם ואין חילוף ולא יעבר יום אחד משמונת הימים כי חקת עולם היא שומה וכתובה בחקת השמים: וכל הילוד אשר לא ימול בשר נפשו עד היום השמיני לא מבני הברית הוא אשר כרת ה' לאברם כי אם מבני האבדון ואין בו אות כי מאת ה' הוא לאבד ולהכרית מן הארץ כי את ברית ה' אלהינו הפר: כי כל מלאכי הפנים וכל מלאכי הקדש ככה בראם ויבט אל מלאכי קדש הקדשים ויקדש את ישראל להיות עמו ועם מלאכיו הקדושים: ואתה צו את בני ישראל ושמרו את אות הברית הזו לכל דורתם לחקת עולם ולא יכרתו מן הארץ: כי המצווה שומה לברית למען ישמרוה לעולם בכל בני ישראל: כי ישמעאל ובניו ואחיו ועשיו בני אברהם הם ולא הקריב ה' אליו ולא בחר בהם כי כי ידעם ויבחר בישראל להיות לו לעם: ויקדשהו ויאספהו: מכל בני האדם כי רבים העמים והלאומים וכלם לו ובכלם המשיל רוחות להתעותם מאחריו ובישראל לא המשיל כל מלאך וכל רוח כי הוא לבדו שופטם: והוא ישמרם ויבקשם מיד מלאכיו ומרוחותיו וכל מצותיו ניתנו למען ישמרם ויברכם והיו לו והוא יהיה להם מעתה ועד עולם: ועתה אודיעך כי בחקה הזאת יפשעו בני ישראל ולא ימולו את בניהם ככל התורה הזאת כי כלם בני בליעל מבשר מילתם יעזבו ויעזבו את בניהם בלי מילה כאשר נולדו: ויצא קצף גדול על בני ישראל מאת ה' כי עזבו את בריתו ויסורו ממצותו ויקניאוהו ולא עשו אות הזאת לחוקתם כי עשו נפשותם כגויים להאבידם ולהכרתם מהארץ ואין להם סליחה ומחילה על כל חטאי השגגה הזאת לעולם:

טז

ובאחד לחודש הרביעי נראינו לאברהם באלוני ממרא ונדבר עמו ונגד לו כי ינתן לו בן משרה אשתו: ותצחק שרה כי שמעה כאשר דיברנו את הדברים האלה עם אברהם ונגער בה ותירא ותכחש כי צחקה בגלל הדברים: ונאמר לה את שם בנה ככתוב בלחות השמים הוא יצחק ובשובנו אליה למועד ותהר בן: ובחודש ההוא עשה ה' את משפט סדום ועמורה וצבויים וכל ארץ הירדן ושרפן באש ובגפרית ויכריתן עד היום הזה כאשר הגדתי לך מעשיהם כי רעים המה וחטאים מאד ויטמאו ויזנו ויעשו טמאה בארץ: וכן יעשה ה' משפט כמשפט סדום בכל המקומות אשר עשו שם כטמאת סדום: ואת לוט הציל כי זכר ה' את אברהם ויוציאהו מן ההפכה: ויעש הוא ובנותיו חטא בארץ אשר לא היה כמהו מימי אדם עד ימיו כי

שכב האיש עם בנותיו: והנה צווה ונכרת על כל זרעו בלחות השמים להכריתם ולעשות משפטם כמשפט
סדום וכי לא ישאר לו כל זרע אדם ביום הדין:

ובחודש הוא נסע אברהם מחברון וישב בין קדש ושור בהרי גרר: ובחצי החדש החמישי יצא משם
וישב בבאר שבע: ובחצי החדש הששי פקד ה' את שרה ויעש לה כאשר אמר לה ותהר: ותלד בן בחודש
השלישי בחצי החודש בימים אשר אמר ה' לאברהם בחג הביכורים נולד יצחק: וימל אברהם את בנו
ביום השמיני הוא הראשון אשר נמול בברית אשר נכרתה לעולם: ובשנה הששית בשבוע הרביעי באנו
אל אברהם בארה שבע ונרא אליו כאשר אמרנו לשרה כי נשוב אליה: ונשב בחדש השביעי ונמצא את
שרה הרה לפנינו ונברך אותה ונבשרנה ככל אשר צוינו כי לא ימות עד כי יוולדו לו עוד ששה בנים טרם
ימות וביצחק יקרא לו שם זרע: וכל זרע בניו גויים יהיה ועל הגוים ימנו ומבניו יצחק אחד יהיה לזרע
קדש ובגוים לא יתחשב: כי לחלק עליון יהיה ובכל אשר לאלהים יחד הוא וכל זרעו להיות לו זרע ה' עם
סגולה מכל עם ולמען יהיה ממלכת כהנים וגוי קדוש: ונלך לדרכנו ונבשר את שרה ככל אשר אמרנו לו
וישמחו שניהם שמחה גדולה:

ויבן שם מזבח לה' אשר הצילו וישמחהו בארץ מגוריו ויעש חג שמחה גדולה בחודש הוא שבעת ימים
אצל המזבח אשר בנה בבאר שבע: ויבן סכות לו ולעבדיו בחג ההוא והוא ראשון עשה חג הסכות בארץ:
ובשבעת הימים האלה יקריב אברהם מדי יום ביומו על המזבח עולה לה' פרים שנים כבשים שבעה
ושעיר אחד לחטאת לכפר בו עליו ועל זרעו: ולקרבן שלמים אילים שבעה שעירים שבעה כבשים שבעה
ושבע עזים ומנחתם ונסכיהם על כל חלבם יקטיר על קרבן העולה לרצון לה' לריח ניחוח: והקטיר בקר
וערב קטרת סמים ולבנה וחלבנה ונטף ונרך ומר ושחלת וקשט כל שבעה אלה ישחק יחד בד בבד טהור
ויקריב: ויעש כן שבעה ימים וישמח בכל לבו ובכל נפשו הוא וכל אשר בביתו ואין עמו בן נכר וכל ערל:
ויברך את בוראו אשר בראהו בדורו כי ברצונו ברא אותו כי ידע וראה כי ממנו יצא מטע צדק לדורות
עולם וממנו זרע הקדש להיות כמהו לעשות הכל: ויברך את בוראו וישמח ויקרא את שם החג ההוא חג
ה' שמחה לרצון לאל עליון: ונברכהו לעולם וכל זרעו אחריו לכל דורות הארץ כי עשה את החג ההוא
בעתו כעדות לחות השמים: על כן הוקם בלחות השמים על ישראל כי יהיו עושים את חג הסכות שבעה
ימים בשמחה בחדש השביעי ויהי לרצון לפני ה' חק עולם לדורותם בכל שנה ושנה: ואין לזה קץ הימים
כי לעולם הוקם לישראל לעשתו וישבו בסכות ויענדו עטרות על ראשם ולקחו ענף עץ עבות וערבי נחל:
ויקח אברהם לבות תמרים ופרי עץ הדר וסבב מדי יום את המזבח בענפים שבע ליום ובבקר יהלל ויודה
לאלהיו על הכל בשמחה:

יז

ובשנת אחת בשבוע החמישי ביובל ההוא בחודש השלישי נגמל יצחק ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק: וישמעאל בן הגר המצרית היה לפני אברהם אביו במקומו וישמח אברהם ויברך את
ה' כי ראה בנים ולא מת ערירי: ויזכור את דברו אשר דבר אליו ביום הפרד לוט ממנו וישמח כי נתן לו
ה' זרע בארץ לרשת את הארץ ויברך בקול את בורא הכל: ותרא שרה את ישמעאל והוא מצחק ורוקד
ואברהם שמח שמחה גדולה ותקנא בישמעאל ותאמר אל אברהם גרש את האמה הזאת ואת בנה כי
לא ירש בן האמה הזאת עם בני יצחק: וירע הדבר הזה בעיני אברהם על אודות אמתו ועל אודות בנו
כי יגרשם מפניו: ויאמר ה' לאברהם אל ירע בעיניך בגלל הילד ובגלל הנערה כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה ועשה כי ביצחק יקרא לך שם זרע: וגם את בן האמה הזאת אשים לגוי גדול כי מזרעך
הוא: ויקם אברהם בבקר ויקח ככרי לחם וחמת מים וישם על שכם הגר ואת הילד וישלחה: ותלך ותתע
במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת ויצמא הילד וילא מלכת ויפל: ותקחהו אמו ותשליכהו תחת עץ
שמן ותלך ותשב מנגדו הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות ילדי ותשב ותבך: ויאמר אליה
מלאך האלהים אחד הקדושים מה זה תבכי הגר קומי שאי את הילד כי שמע ה' את קולך: ותרא את
הילד ותפקח את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את ילדה ותקם ותלך למדבר
פארן: ויגדל הילד ויהי רובה קשת ויהי ה' עמו ותקח לו אמו אשה מבנות מצרים: ותלד לו בן ותקרא שמו
נביות כי אמרה נבע ה' לי בקראי אליו:

ויהי בשבוע השביעי בשנה הראשונה בחודש הראשון ביובל ההוא בשנים עשר לחודש היה דבר בשמים על אודות אברהם כי נאמן הוא בכל אשר ידבר וה' אהבו כי בכל צרה נאמן הוא: ויבא השר משטמה ויאמר לפני האלהים הנה אברהם אהב את יצחק בנו ויבכרוהו על כל אמור לו ויעלהו עולה על המזבח ואתה תראה אם יעשה את הדבר הזה ותדע אם נאמן הוא בכל אשר תנסהו: ואלהים ידע כי נאמן אברהם בכל צרה אשר יאמר אליו כי נסהו בארצו וברעב וינסהו בעשרת המלכים וינסהו עוד באשתו בהלקחה ממנו ובמילה וינסהו בישמעאל ובהגר אמתו כאשר שלחם ובכל אשר נסהו נמצא נאמן ולא קצרה רוחו ולא בושש לעשות כי נאמן היה ואוהב את ה':

יח

ויאמר ה' אל אברהם אברהם ויאמר הנני אדני: ויאמר אליו קח את בנך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ רמה והעלהו על אחד ההרים אשר אומר אליך: וישכם בבקר ויעמס על אתונו ויקח את שני נעריו עמו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה וילך אל המקום ביום השלישי וירא את המקום מרחוק: ויבא אל באר מים ויאמר אל נעריו שבו בזה עם האתון ואני והנער נלכה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח עצי עולה וישם על שכם יצחק בנו ויקח את האש בידו ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו עד המקום ההוא: ויאמר יצחק אל אביו אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והמאכלת והעצים והיה השה לעולה אבי? ויאמר ה' יראה לו השה לעולה בני ויקרב אל מקום הר האלהים: ויבן מזבח וישם עצים על המזבח ויעקוד את יצחק בנו וישימהו על העצים ממעל למזבח ויושט ידו לקחת את המאכלת לשחוט את יצחק:

ואעמוד לפניו ולפני השר משטמה ויאמר ה' אמר לו אל יורד ידו על הנער ואל יעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים הוא: ויקראהו ה' מן השמים ויאמר אליו אברהם ויחרד ויאמר הנני: ויאמר אליו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את בכורך ממני: ויבוש השר משטמה וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחד נאחז ויבא בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' ראה אשר יאמר ה' ראה וזה הר ציון: ויקרא ה' לאברהם שנית מן השמים כאשר צונו לדבר עמו בשם ה': ויאמר בי נשבעתי נאום ה' אלהים יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת ממני את בנך בכורך אשר אהבת כי ברך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי ותודע לכל כי נאמן אתה לי בכל אשר אצוך לך בשלום: וילך אברהם אל נעריו ויקמו וילכו בארה שבע יחדו וישב אברהם בבאר שבע: ויחג את החג הזה בכל השנים שבעה ימים בשמחה ויקרא לו חג ה' כפי שבעת הימים אשר הלך שמה וישוב בשלום: וכן הוקם ויכתב בלחות השמים על אודות ישראל זרעו לעשות את החג הזה שבעת ימים בשמחה:

יט

ובשנת אחת בשבוע הראשון ביובל הארבעים ושנים שב אברהם וישב מול חברון אשר היא קרית ארבע עוד שבועים שנים: ובשנה הראשונה אשר בשבוע השלישי אשר ביובל הזה כלו ימי שרה ותמת בחברון: וילך אברהם לבכותה ולקברה וינסהו התארך רוחו אם יחטא באמרי פיו וימצא ארך אפים בזה ולא כעס: כי בארך רוח דיבר עם בני חת כי יתנו לו מקום לקבור את מתו בו: וה' נתן את חנו בעיני כל רואיו ויבקש ברך לב את בני חת ויתנו לו את ארץ מערת המכפלה אשר מול ממרא אשר היא חברון בארבע מאות כסף: והם בקשוהו לאמור נתן לך חנינם והוא לא לקח מידם חנינם כי נתן את מחיר המקום כסף שלם וישתחו להם אפים ארצה ואחר קבר את מתו במערת המכפלה: ויהיו כל ימי חיי שרה מאה ועשרים ושבע והן יובלים שנים וארבעה שבועות ושנה אחת אלה ימי שני חיי שרה: וזה הנסיון העשירי אשר נסה בו אברהם וימצא נאמן וארך רוח: ולא דבר דב מהדברים אשר אמר ה' על הארץ לתתה לו ולזרעו אחריו כי אם בקש שם לקבור את מתו כי נמצא נאמן ויכתב אוהב ה' בלוחות השמים:

ובשנה הרבעית בשבוע לקח ליצחק בנו אשה ושמה רבקה בת בתואל בן נחור אחי אברהם: ואברהם לקח לו אשה שלישית ושמה קטורה מילידי ביתו כי מתה הגר לפני שרה: ותלד לו בנים ששה זנבך ויקשן ומדי ומדף ויזבוק וסחי בשני שבועות שנים: ובשבוע השני בשנתו ילדה רבקה ליצחק שני בנים את יעקב ואת עשו ויהי יעקב איש תם וישר ויושב אהלים ועשו גאה איש שדה שעיר: ויגדלו הנערים

וילמד יעקב ספר ועשו לא למד כי איש שדה וצייד הוא וילמד קרב וכל מעשיו גאוה: ויאהב אברהם את יעקב ויצחק את עשו:

וירא אברהם את מעשה עשו וידע כי ביעקב יקרא לו שם זרע ויקרא לרבקה ויצו על אודות יעקב כי ראה כי אהבה את יעקב מעשו מאד: ויאמר אליה בתי שמרי את בני את יעקב כי הוא יהיה תחתי בארץ לברכה בבני אדם וזרעו לשם ולתהילה: כי ידעתי כי בו יבחר ה' לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: והנה יצחק בני אוהב את עשו מיעקב ואני ראיתיך כי אהבת צדק אהבת את יעקב: הרבי עוד להיטב לו והיו עיניך עליו לאהבה כי הוא יהיה לי לברכה בארץ מעתה ועד כל דורות העולם: תחזקנה ידיך ושמחי בבןך ביעקב כי אותו אהבתי מאד מכל בני: עד עולם יתברך ה' בו ויהי זרעו מלא כל הארץ אם יוכל אדם לספר את עפר הארץ זרעו יספר: וכל הברכה אשר ברך ה' אותי ואת זרעי ליעקב ולזרעו תהיה לעד: ובזרעו יתברך שמי ושם אבותי שם ונח וחנוך ומהללאל ושם אדם: והיו הם ליסוד השמים ולחזק הארץ ולחדש כל המאורות אשר ברקיע: ויקרא ליעקב לעיני רבקה אמו וישקהו ויברכהו ויאמר אליו: בני יעקב אהובי אשר אהבה נפשי יברכך אלהים מעל לרקיע ויתן לך את כל הברכות אשר ברך את אדם וחנוך ונח ושם וכל אשר דבר אתי וכל אשר אמר לתת לי ידבק בך ובזרעך עד עולם כימי השמים על הארץ: ולא ימשלו בך ובזרעך רוחות משטמה להסירך מאחרי ה' אשר הוא אלהיך מעתה ועד עולם: והיה לך ה' אלהים לאב ואתה תהיה בנו בכורו ועמו כל הימים לך בני בשלום: ויצאו שניהם יחדו מאת אברהם: ותאהב רבקה את יעקב בכל לבה ובכל נפשה הרבה מאד מעשו ויצחק אהב את עשו מיעקב:

כ

וביובל הארבעים ושנים בשנה הראשונה בשבוע השביעי קרא אברהם את ישמעאל ושנים עשר בניו ואת יצחק ושני בניו וששת בני קטורה ובניהם: ויצום לשמור את דרך ה' לעשות צדק ולאהבה איש את רעהו ולהיות כמהו לכל אדם טלעשות כן בכל מלחמתם אשר יצאו על כל המתקומם לנגדם ולעשות משפט וצדקה בארץ: וכי ימולו את בניהם בברית אשר נכרתה עמם ולא יסורו ימין ושמאל מכל הדרכים אשר צוים ה' וישמרו מכל טמא וכי יעזבו מביניהם כל טומאה זנות: וכי תזנה אשה או בת באש ישראל ואלא תזנינה אחר עיניהן ולבן ולא יקחו להם אשה מבנות כנען כי יכריתו את זרע כנען מן הארץ: ויאמר להם את משפט הענקים ומשפט סדום כאשר נשפטו בגלל רעתם ובגלל הזנות והטומאה ביניהם השחיתם:

ואתם השמרו מכל זנות וטמאה ומכל גועל החטא לבל תתנו שמנו לקללה וזכרנו לחרפה פן בניכם יפלו להשחת בחרב והייתם ארורים כסדום ושאריתכם כבני עמורה: אעידה בכם בני אהבו את אלהי השמים ודבקו בכל מצותיו ואל תלכו אחרי אליליהם ואחרי טומאתם: אלהי מסכה לא תעשו לכם ופסילים כי שוא הם וכל רוח אין בהם כי מעשה ידים הם וכל הבוטח בהם בוטח בשוא לא תעבדום ולא תשתחו להם: ועבדו אל עליון והשתחו לו תמיד וקוו בכל עת ועשו הישר והצדק לפניו למען ירצה בכם ויתן לכם רחמיו ויוריד לכם גשם בקר וערב וברך כל מעשיכם אשר עשיתם בארץ וברך יבולך ומימך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך ועשתרות אלפיך ועדרי צאנך: והיית לברכה בארץ ורצו בכם כל גויי הארץ ויברכו את בניכם בשמי למען יהיו ברוכים כמוני: ויתן לי שמעאל בנו ולבני קטורה מתנות וישלחם מעל יצחק בנו: וילך ישמעאל בנו ובני קטורה ובניהם יחדו וישבו מפארן עד בואכה בבל בכל הארץ אשר פני קדם מול הישימון ויתערבו אלה באלה ויקרא שמם ערב וישמעאלים:

כא

ובשנה הששית בשבוע השביעי אשר ביובל הזה קרא אברהם ליצחק בנו ויצוהו אביו לאמר הנה זקנתי ולא ידעתי את יום מותי כי שבע ימים אנכי: בן מאה ושבעים וחמש שנים הנני ובכל ימי חיי זכרתי את ה' ואדרשנו בכל לבי לעשות רצון אלהי ולמען אֲיִשֶׁר לכת בכל דרכיו: האלילים שנאה נפשי למען אשמור לעשות רצון בוראי כי אלהים חיים הוא וקדוש הוא ונאמן הוא וצדיק הוא מכל ואין בו חמס ומשוא פנים ומקח שחד כי אלהי צדק הוא ועשה משפט הוא בכל עוברי מצוותו ובזוי בריתו: ואתה בני שמור מצותו וקקוּתו ומשפטיו ואל תלך אחרי הטמאים ואחרי הפסילים ואחרי המסכות: ואל תאכל כל דם כל חיה וכל בהמה כל עוף אשר יעופף בשמים: ואם תזבח עולה או זבח שלמים לרצון תזבחם ואת דמם תזרוק על המזבח ואת כל בשרם תקטיר על המזבח עם סולת מנחתו בלולה בשמן עם נסכו תקטיר הכל על

המזבח אשה ריח ניחוח לפני אלהים. וחלב קרבן השלמים תשים על האש כחלב הקרב וכל החלב אשר על הקרב ושתי הכליות וכל החלב אשר עליהן ועל הכבד והכרעים והכבד על הכליות יחד: ותעלה כל זה לריח ניחוח אשה לה' עם קרבנו ועם נסכו תעלה הכל יחד לריח ניחוח לחם אשה לה': ואת בשרו תאכל ביום ההוא ולמחרתו ולא יבוא עליו השמש ביום השני עד אשר יאכל ולא ישאר ליום השלישי כי לא ייטב כי פגול הוא ואל תאכלנו: וכל אוכליו את עוונם ישאו כי כן מצאתי כתוב בספר אבותי הראשונים בדבר חנוך ובדברי נח: ובכל קרבנותיך תשים מלח ואל תשבת ברית המלח בכל קרבנותיך לפני ה': והשמר בעצי הקרבן ואל תביא עצי קרבן על המזבח מלבד ברוש דָּפְרֵן שקד אורן אשוח ארז אדם תומר זית מור דפנה ואתרוג ערער ובשם: מן העצים האלה שים על המזבח תחת קרבן הכליל ותבחן מראיהם ולא תשים כל עץ נבקע ושחור מראה אלא עצים קשים ונקיים אשר אין בהם כל מום תמימים ושנית נטועים ואל תשים עץ ישן כי פג ריחו כי אין ריחו בו כבראשונה: ומלבד העצים האלה לא תשים אחרים כי ריחם נמר ולא יעלה רוח ריחו השמימה: שמור את המצווה ועשה בני למען תישר בכל מעשיך:

ובכל עת טהור תהיה בבשרך ורחצת במים טרם לכתך להעלות על המזבח ורחצת ידך ורגליך טרם תקרב אל המזבח וככלותך להעלות תשוב ותרחץ ידך ורגליך: לא יראה בכם ובבגדיכם כל דם ונשמרת בני בדם השמר לך מאד בעפר תכסנו: ואל תאכל את הדם כי הוא הנפש ולא תאכל כל דם: ולא תקח שחד על כל דם אדם כי ישפך בלי משפט כי הדם הוא אשר נשפך והחניף את הארץ והארץ לא תוכל להטהר מדם האדם כי אם בדם שפכו: ולא תקח שחד וכפר בדם האדם דם תחת דם למען תרצה לפני ה' עליון והיה שומר הטוב למען תשמר מכל רע ולמען יצילך מכל מות:

וראיתי אני בני את כל מעשה האדם כי חטא ורעה הוא וכל מעשיהם טומאה ונאצה ותָּבֵל ואין צדק בהם: השמר לך פן תלך בדרכיהם ופן בעקבותיהם תדרוך חטאת חטאת מות לפני אל עליון והסתיר פניו ממך והשיבך ביד חטאתך והכריתך מן הארץ וזרעך מתחת השמים ואבד שמך וזרעך מכל הארץ: סור מכל מעשיהם ומכל טומאתם ושמור חֶקֶת אל עליון ועשה רצונו והיִשְׁרֵת בכל: וברכך בכל מעשיך וְלָקַח ממך מטע צדק בכל דורות הארץ ונודע שמי ושמך תחת השמים בכל הימים: לך בני בשלום וחזקך אל עליון אלהי ואלהיך לעשות רצונו וברך כל זרעך ושארית זרעך לדורי דורות העולם בכל ברכת הצדק והיית ברכה בכל הארץ: ויצא יעקב מאתו ויגל וישמח:

כב

ויהי בשבוע הראשון ביובל הארבעים וארבעה בשנת שתיים היא השנה אשר בה מת אברהם ויבאו יצחק וישמעאל מבאר שבע לחג את חג השבעות והוא חג הבכורים אל אברהם אביהם: וישמח אברהם כי באו שני בניו כי מקנה רב ליצחק בבאר שבע והלך יצחק לרעות את מקנהו ושב אל אביו ובימים ההם בא ישמעאל לראות את אביו ויבאו שניהם יחדיו: ויזבח יצחק זבח לעולה ויעל על מזבח אביו אשר עשה בחברון ויזבח זבח תודה ויעש משתה שמחה לפני ישמעאל אחיו ותעש רבקה עגות חדשות מהיבול החדש ותתן ליעקב בנה להביא לאברהם אביו מראשית פרי האדמה למען יאכל ויברך את בורא הכל טרם ימות: ויצחק שלח ביד יעקב מנחה טובה שבח תודה לאברהם למען ישתה ויאכל: ויאכל וישת ויברך את האל העליון אשר ברא את השמים והארץ ויעש כל חלב הארץ ויתן לבני אדם לאכל ולשתות ולברך את בוראם: ועתה אודך אלהי כי הראיתני את היום הזה הנה אני בן מאה ושבעים וחמש שנה זקן ושבע ימים וכל ימי היו שלום: חרב אויב לא נצחתני בכל אשר נתתי לי ולבני כל ימי חיי עד היום הזה: יהי אלהי חסדך על עבדך ועל זרע בניו והיה לך לעם סגולה ונחלה מכל עמי הארץ מעתה ועד כל ימי דרות הארץ לכל העולמים:

ויקרא ליעקב ויאמר אליו יעקב בני יברכך אלהי הכל ויאמץ לעשות צדקה ומשפט כרצונו לפניו ובחר בך ובזרעך להיות לעם נחלתו כל הימים: ועתה יעקב בני קרב ונשקתני: ויקרב וישקוה ויאמר ברוך יעקב בני וכל בניו לאל עליון לכל העולמים יתן לך אלהים זרע צדק ומבניך יקדש בכל הארץ ועבדוך עמים וישתחו לזרעך כל גוים: היה חזק לפני האנשים ומשלת בכל זרע שת ואז יצדקו דרכיך ודרכי בניך להיות לעם קדשו: יתן לך אל עליון את כל הברכות אשר ברכני ואשר ברך את נח ואדם ויחולו על קדקדך נזיר זרעך לדורי דורות ועד עולם: וטהרך ה' מכל רשע וטמאה למען יכפר עליך מכל עון אשר בשגגותיך

וחזקך וברכך וירשת את כל הארץ: וחדש את בריתו עמך והיית לעם נחלתו לכל העולמים והוא יהיה לך ולזרעך לאלהים באמת ובצדק כל ימי הארץ:

ועתה בני יעקב זכור דברי ושמור את מצות אברהם אביך הבדל מהגוים ואל תאכל אתם ואל תעש כמעשיהם ואל תתרע אתם כי מעשיהם טמאה וכל דרכיהם תבל ותועבה מזבחותיהם: למתים יזבחו ולשדים ישתחו ובין הקברים יאכלו וכל מעשיהם הבל ושוא: ואין בהם לב להשכיל ועיניהם לא תראינה מעשיהם ואיך יתעו באמרם לעץ אלהי אתה ולאבן גבירתי את ומושיעתי ואין לב: ואתה בני יעקב יעזרך אל עליון ואלהי השמים יברכך והסירך מטמאותם ומכל שגגותיהם: השמר לך יעקב בני פן תקח אשה מכל זרע בנות כנען כי כל זרעו יכרת מן האדמה: כי בחטא חם ובשגגת כנען כל זרעו ימחה מן האדמה ומכל שאריתו לא ינצל מהם איש ביום הדין: ולעובדי האלילים ולשנואים אין כל תקוה בארץ החיים כי אל שאול ירדו ואל מקום הדין ילכו ואין להם כל זכר בארץ כאשר לקחו בני סדום מן הארץ ככה יקחו כל עובדי האלילים: אל תירא בני יעקב ואל תחת בן אברהם אל עליון ישמרך ומכל דרך השגגה יצילך: והבית הזה בניתי לי לשכן שמי עליו בארץ אשר ניתנה לך ולזרעך ויקרא שמו בית אברהם ונתן לך ולזרעך לעולם: כי אתה תבנה את ביתי ותקים את שמי לפני האלהים עד עולם וזרעך ושמך יקומו בכל דורות הארץ ויכל לצוותו ולברכו: וישכבו שניהם יחד במיטה אחת וישן יעקב בחיק אברהם אבי אביו וישקו שבע פעמים ויגילו רחמיו ולבו עליו:

ויברכו בכל לבו ויאמר אל עליון אלהי הכל ובורא הכל אשר הוצאתני מאור כשדים לתת לי את הארץ הזאת לרשת אותה לעולם ולהקים זרע קדש יתברך אל עליון לעולם: ויברך את יעקב ויאמר בני אשר בכל לבי ורחמי אשמח בו ויהיו חסדיך ורחמיך גדולים עליו ועל זרעו כל הימים: ואל תעזבנו ואל תטשנו מעתה ועד ימי עולם והיו עיניך פקוחות עליו ועל זרעו לשמרו ולברכו למען תקדשוהו לעם נחלתך: ברכו בכל ברכותיך מעתה ועד כל ימי העולם וחדש בריתך וחסדך עמו ועם זרעו ככל רצונך עד כל דורות הארץ: וישם את שתי אצבעות יעקב על עיניו ויברך את אלהי האלהים ויכס פניו וישלח רגליו וישן שנת עולם ויאסוף אל אבותיו: ובכל זה ישכב יעקב בחיקו ולא ידע כי מת אברהם אבי אביו:

ויקץ יעקב משנתו והנה קר אברהם כקרח ויאמר אבי אבי ואין עונה וידע כי מת אברהם: ויקם מחיקו וירץ ויגד לרבקה אמו ותלך רבקה אל יצחק לילה ותאמר לו וילכו יחדו ויעקב עמהם ולפידי בידו וילכו וימצאו את אברהם שוכב מת: ויפל יצחק על פני אברהם אביו ויבך וישק לו: והקול נשמע בית אברהם ויקם בנו ישמעאל וילך אל אברהם אביו ויבך על אביו הוא וכל בית אברהם ויבכו בכי רב: ויקברוהו יצחק וישמעאל בניו במערת המכפלה אצל שרה אשתו ויבכהו ארבעים יום כל אנשי ביתו ויצחק וישמעאל וכל בניהם ובני קטורה במקומותם ויכלו ימי אבל אברהם ובכיתו:

ויחי שלשה יובלים וארבעה שבועות שנים מאה שבעים וחמש שנה וימת זקן ושבע ימים: כי ימי חיי הקדמונים הם תשעה עשר יובלים ואחרי המבול החלו להמעיט מתשעה עשר יובלים ולהזקין מהרה ולשבוע ימיהם מפני העני הגדול ורוע דרכיהם לבד מאברהם: כי אברהם תמים את האלהים ושומר צדק כל ימי חייו ולא כלה ארבעה יובלים בחייו עד כי זקן וישבע ימיו:

וכל הדורות אשר יקומו מעתה ועד יום הדין הגדול יזקנו מהר טרם ישלימו שני יובלים ותעזבם דעתם מזקנתם ואבדה כל דעתם ותלך גם חכמתם חסור: ובימים ההם אם יחיה האדם יובל וחצי יובל ואמרו עליו האריך ימים וכל ימיו עמל ותלאה ועצב ואין שלום: כי מכה על מכה ופצע על פצע ועצב על עצב ורעה על רעה וחלי על חלי וכל משפט רע כזה הוא חלי ואבדן ושלג וכפור וקרח וקדחת וקר ועני ופולצות ורעב ומות וחרב ושבי וכל מכה ועני: כל אלה יבאו בדור הרע אשר יחניף את הארץ טמאה זנות תבל ותועבה מעשיהם: אז יאמרו ימי הקדמונים רבים עד אלף שנה וטובים והנה ימי חיינו אם ירבה אדם לחיות שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה וכלם רע ואין שלום בדור הזה: ובדור ההוא יגערו בנים באבותיהם ובזקניהם בגלל החטא והחמס ובגלל אמרי פיהם ובגלל הרעה הגדולה אשר יעשו ועל עזבם את הברית אשר כרת ה' ביניהם ובינו לשמור ולעשות כל מצותיו וחקתיו וכל תורתו ולא יסורו ימין ושמאל: כי כלם הרעו וכל פה ידבר רשע וכל מעשיהם טמאה ותועבה וכל דרכיהם תבל טמאה ואבדון: הנה תאבד הארץ בעבור כל מעשיהם ואין מטע כרם ואין שמן כי כל מעשיהם כחש ואבדו כלם יחד החיה

והבהמה והעוף כל דגי הים מפני בני האדם: ורבו אלה באלה הנערים בזקנים והזקנים בנערים העני בעשיר הנקלה בנכבד הרש בגלל התורה ובגלל הברית כי שכחו מצוותיו ובריתו וחג וחדש ושבת ויובל וכל משפט: וקמו בחרבות ובמלחמה להשיבם הדרך ולא ישוּבו עד אשר ישפך דם רב בארץ אלה באלה: והנצלים לא ילדו בדרך הצדק לא ישוּבו מרעתם כי כלם במרמה לעשר יקומו לקחת איש את אשר לרעהו ובשם הגדול יקראו ולא באמת ולא בצדק וטמאו את קדש הקדשים בטמאת הרס תועבותם: והיה משפט גדול על מעשי הדור ההוא מאת ה' ונתנם לחרב ולשבי ולשלל ולאכלה: והעיר עליהם את חוטאי הגויים אשר אין בהם עליהם רחמים וחסד ופני איש לא ישאו לזקן ולנער ולאיש כי רעים וגיבורים המה להרע מכל בני האדם ועשו בישראל חמס וחטא ביעקב ונשפך דם רב בארץ ואין מאסף ואין קובר: בימים ההם יצעקו ויקראו ויתפללו להצילם מיד הגויים החוטאים ואין מציל: והלבינו ראשי הבנים בשיבה ונראה הילד בן שלשת השבעות כזקן בן מאה שנה ואבדה קומתם בצרה ובלחץ:

ובימים ההם יחלו הבנים לדרוש החוקים ולדרוש המצוות ולשוב לדרך הצדק: והחלו הימים לגדול ולרבות ובני האדם דור מדור ויום מיום עד יקרבו ימיהם לאלף שנה ולמספר שנים גדול ממספר הימים: ואין זקן ואין שבע ימים כי כלם נערים ובנים יהיו: ויכלו ימיהם בשלום ובשמחה וחיו ואין שטן ואין איש רע לאבד כי כל ימיהם ימי שלום ומרפא וברכה יהיו: בעת ההיא ירפא ה' את עבדיו וראו שלום רב וגרשו את שונאיהם ויראו צדיקים ויודו וישמחו בשמחה לעולם ועד וראו בשונאיהם כל משפטם וכל קללתם: וינוחו עצמותיהם בארץ ורוחם ירבה שמחה וידעו כי ה' עושה משפט ועושה חסד למאות ולרבבות ולכל אוהביו:

ואתה משה כתוב את הדברים האלה כי כן הם כתובים והעלום על לוחות השמים לדורות עולם:

כד

ויהי אחרי מות אברהם ויברך ה' את יצחק בנו ויקם וילך מחברון וישב על באר לחי ראי בשנת אחת לשבוע השלישי ליובל הזה שבע שנים: ובשנה אחת בשבוע הרבעי החל רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה רעב ויאמר אל יעקב אחיו תן לי מן נזיד התבואה הזה ויאמר אליו יעקב מכרה לי בכורתך ראשית ה'לדה ואתנה לך לחם ונזיד מן התבואה: ויאמר עשיו בלבו הנה אני הולך למות למה זה לי בכורה ויאמר ליעקב הנה נתתי לך: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו: ויתן יעקב לאחיו לעשו לחם ונזיד ויאכל לשבע ויבז עשו את בכורתו: על כן קרא שם עשו אדום על הנזיד האדום אשר נתן לו יעקב בבכורתו:

ויהי רעב בארץ ויבא יצחק וירד מצרימה בשנה השניה לשבוע הזה וילך אל מלך פלשתים גררה אל אבימלך: וירא אליו ה' ויאמר אליו אל תרד מצרימה שב בארץ אשר אומר אליך גור בארץ היא והייתי עמך וברכתיך: כי לך ולזרעך אתן את כל הארץ הזאת והקימותי את שבועתי אשר נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ואתן לזרעך את כל הארץ הזאת: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמע אביך בקולי וישמור את דברי ומצוותי וחקותי ובריתי ועתה שמע בקולי ושב בארץ הזאת: וישב בגרר שלשה שבועות שנים: ויצא אבימלך על אודותיו ועל כל אשר לו לאמור כל הנוגע בו ובכל אשר לו מות ימות: ויגדל יצחק בארץ פלשתים ויהי לו מקנה רב בקר וצאן וגמלים ואתונות ומקנה רב: ויזרע בארץ פלשתים ויעל מאה שערים ויגדל יצחק מאד ויקנאו בו פלשתים: וכל הבארות אשר חפרו עבדי אברהם בחיי אברהם סתמון פלשתים אחרי מות אברהם וימלאון עפר: ויאמר אבימלך ליצחק לך מאיתנו כי עצמת ממנו מאד וילך יצחק בשנה אחת בשבוע השביעי משם ויגר בנחל גרר: וישוּבו ויחפרו את בארות המים אשר חפרו עבדי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם אביו ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אברהם אביו: ויחפרו עבדי יצחק באר בנחל מים חיים ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים האלה ויקרא יצחק את שם הבאר היא קשי כי הקשו עמנו: ויחפרו באר אחרת ויריבו עליה ויקרא יצחק שמה שטנה ויעתק משם ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר יצחק עתה הרחיב לנו ה' ונגדל בארץ:

ויעל משם באר שבע בשנת אחת לשבוע הראשון ביובל הארבעים וארבעה: וירא אליו ה' בלילה ההוא בראש החודש הראשון ויאמר אליו אני אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך וארבה את זרעך כחול הים בעבור עבדי אברהם: ויבן מזבח במקום אשר בנה אברהם אביו ראשונה ויקרא בשם

ה' ויקרב קרבן לאלהי אברהם אביו: ויחפרו באר וימצאו מים חיים: ויכרו עבדי יצחק באר שנית ולא מצאו מים וילכו ויגידו ליצחק כי לא מצאו מים ויאמר יצחק נשבעתי כיום הזה לפלשתים ויהי לנו הדבר הזה: ויקרא יצחק שם המקום ההוא באר שבע כי שם נשבע לאבימלך ולאחזת מרעהו ולפיכך שומר: וידע יצחק ביום ההוא כי בלחץ נשבע להם לעשות עמהם שלום: ויקלל יצחק ביום ההוא את פלשתים לאמור ארורים פלשתים ליום האף והחרון מכל הגויים יתנם אלהים ללעג ולקללה ולאף וחרון ביד הגויים החטאים ביד החתים והכריתום: והניצל מחרב האויב ומהחיתים יכריתום עם צדיקים כמשפט מתחת השמים כי צרים ושונאים יהיו לפני כימיהם על האדמה: ולא ישאר להם שריד ופליט מיום דין הקצף כי לאבד ולהכרית ולגרש מהארץ כל זרע פלשתים ואין לכל כפתור שם ושארית זרע על האדמה: כי גם אם יסק שמים משם וירידוהו ואם יתבצר בארץ משם ינתק ואם בגויים יסתתר משם יכרת ואם שאול ירד שם ירבה משפטו וגם שם אין שלום לו: אם בשבי ילך ביד מבקשי נפשו בדרך יהרגוהו ולא ישאר לו שם זרע בכל הארץ כי בקללת עולם ילך: וכן נכתב ונחרת בלחות השמים לעשות לו ביום הדין ולהכריתו מן הארץ:

כה

ובשנת שתים לשבוע הזה ביובל הזה קראה רבקה את יעקב בנה ותדבר אליו לאמור בני אל תקח לך אשה מבנות כנען כי עשו אחיך לקח לו שתי נשים מזרע כנען ותמררנה את רוחי בכל מעשה טומאתן כי כל מעשיהן זנות והוללות ואין צדק בהן כי אם רע: ואנכי בני אהבתיך מאד מאד ולבי ורחמי יברכוך בכל עת ובאשמרת הלילה: ועתה בני שמע בקלי ועשה רצון אמך ואל תקח לך אשה מבנות הארץ הזאת כי אם מבית אביך וממשפחת אביך ולקחת לך אשה מבית אבי וברכת אל עליון והיו בניך דור צדק וזרעך קדוש: וידבר יעקב אל רבקה אמו ויאמר אליה הנני אמי בן תשעה שבעות שנים ואשה לא ידעתי ולא נגעתי ולא ארשתי ולא חשבתי לקחת לי אשה מכל זרע בנות כנען: כי זכרתי אמי את דברי אברהם אבינו אשר צונוי לבל אקח אשה מכל זרע בית כנען כי אם מזרע בית אבי אקח לי אשה וממשפחת: שמעתי מאז כי נולדו בנות ללבן אחיך ואליהן שמתי לבי לקחת מהן אשה: על כן נשמרתי לנפשי כי לא אחטא ולא אשחית בכל דרכי כל ימי חיי כי על ההוללות והזנות הרבה אברהם אבי לצוותני: ועם כל אשר צונוי עשרים ושתים שנים אלה יריבני אחי וירב דבריו אלי ויפתני ויאמר אחי קח אשה אחת מאחיות שתי נשי ואני לא אחפץ לעשות כמעשה אחי: נשבעתי אני לפניך כל ימי חיי אם אקח לי אשה מזרע כל בנות כנען ואם ארע לעשות כאשר עשה אחי: אל תראי אמי בטחי כי אעשה רצונך וביושר אהלך ולא אשחית דרכי לעולם: ותשא פניה השמימה ותפרוש אצבעות ידיה השמימה ותפתח את פיה ותברך את האל העליון אשר ברא את השמים והארץ ותתן לו תודה ושבח: ותאמר ברוך ה' אלהים וברוך שמו לעולם ועד אשר נתן לי את יעקב בן טהור זרע קדוש כי לך הוא ולך יהי זרעו לכל הימים בכל דורות העולם: ברכו ה' ושים בפי ברכת צדק למען אברכהו: ובעת ההיא ירדה רוח ה' בפיה ותסמוך ידיה על ראש יעקב ותאמר ברוך אתה אדוני הצדקה ואלהי עולמים ואותך יברכו אנשי כל דור ודור: ואלהי העולמים יברך אותך מכל דורות האדם ויתן לך בני דרך צדקה ולזרעך יפתח צדק: והרבה בניך בחיך והיו למספר ירחי השנה ובניהם ירבו ויגדלו מכוכי השמים ומחול הים ירב מספרם: ויתן להם את הארץ הטובה הזאת כאשר אמר לתת לאברהם ולזרעו אחריו כל הימים וירשתה לאחוזת עולם: ותחזינה עיני בך בני מבורך בימי חיי אלה זרע קדש יהיה כל זרעך: וכאשר השבות נפש אמך בחייה מרחמה אשר ילדתך כן יברכוך רחמי ושדי יברכוך ופי ולשוני יהללוך: ופרית ופרצת בארץ זרעך יהיה תמים בשמחת השמים והארץ ושמח זרעך וביום השלום הגדול יהי לו שלום: שמך זרעך יקומו לכל העולמים והיה האל העליון להם לאלהים ואל עליון עמהם ישב ובקרבם יבנה מקדשו לכל העולמות: מברכך ברוך וכל בשר אשר יקללך ככחש ארור יהיה: ותשק לו ותאמר אליו יאהבך אלהי העולמים בשמוח בך לב אמך ורחמייה ויברכך ותכל לברך:

כו

ובשנה השביעית בשבוע הזה קרא יצחק את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני אני זקנתי והנה עיני כהו מראות ולא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כלי צידך וקשתך ותליך וצא השדה וצודה לי ציד בני ועשה לי מטעמים כאשר אהבה נפשי והביאה לי ואכלה ותברכך נפשי בטרם אמות ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו: וישכם עשו השדה לצוד ולקחת ולהביא לאביו: ותקרא רבקה את יעקב בנה ותאמר לו הנה שמעתי את יצחק אביך מדבר עם עשו אחיך לאמר צודה לי ועשה לי מטעמים והביאה לי ואברכך לפני

ה' בטרם אמות: ועתה שמע בני בקולי לאשר אצוך לך נא אל מרעיתך וקח לי שני גדיי עזים טובים ואעשה אותם מטעמים כאשר אביך אהב והבאת לאביך ואל כל בעבור יברכך לפני ה' בטרם ימות והיית ברוך: ויאמר יעקב אל רבקה אמו אמי לא אחשך מאומה מכל אשר יאכל אבי ואשר יטב בעיניו ואולם יראתי אמי פן יכיר את קולי ויבקש להמישני: ואת הלא ידעת כי חלק אני ועשו אחי שעיר והיית בעיניו כמתעתע ועושה מעשה אשר לא צווני וקצף עלי והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר אליו רבקה אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי:

וישמע יעקב בקול רבקה אמו וילך ויקח שני גדיי עזים טובים ושמינים ויביאם לאמו ותעש אותם אמו כאשר יאהב: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב אצלה ואת עורות גדיי העזים שמה על ידיו ועל מערומי בשרו: ותתן את המטעמים והלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר הנה אני בנך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה אבי מצידו לבעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מה זה ככה מהרת למצוא בני: ויאמר יעקב כי הקרה אלהיך לפני: ויאמר יצחק קרב אלי ואמשך בני האתה הוא עשו בני אם לא: ויגש יעקב אל אביו וימשהו ויאמר: הקול קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו כי מן השמים הייתה שומה להעביר רוחו ולא ידע יצחק כי היו ידיו כידי עשו השעיר לבעבור יברכו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני בנך ויאמר הגישה לי לאכלה מצידך בני בעבור תברכך נפשי: ויגש לו מטעמים ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה ושקה לי בני ויגש וישק לו: וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר הנה ריח בני כריח השדה אשר ברכו ה': ויתן לך אלהים מטל השמים ומטל הארץ ורב דגן ויצהר ותירוש ירבה לך ועבדוך עמים וישתחוו לך לאומים: הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך וכל הברכות אשר ברכני ה' ואשר ברך את אברהם אבי יהיו לך ולזרעך עד עולם אורריך ארור ומברכך ברוך: ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב בנו ויהי אחרי צאת יעקב מאת יצחק אביו ויסתתר ועשיו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו קום אבי ואכל מצידו לבעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אביו מי אתה ויאמר אליו אני בנך בכורך עשו עשיתי כאשר צויתני: ויחרד יצחק חרדה גדולה מאד ויאמר מי הוא אשר יצא לצוד ויצד לי ויבא ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו ברוך יהי הוא וכל זרעו עד עולם: ויהי כשמוע עשו את דברי יצחק אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר אליו בא אחיך במרמה ויקח את ברכותיך ויאמר עתה ידעתי למה קרא שמו יעקב הנה עקבני זה פעמים ראשית את בכורתי לקח ועתה לקח גם את ברכתי: ויאמר הלא אצלת לי ברכה אבי ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך וכח אחיו נתתי להיות לו לעבדים ורב דגן ותירוש ויצהר סמכיו ולך מה זה אעשה עתה בני: ויאמר עשו ליצחק אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו את קולו ויברך: ויען יצחק ויאמר אליו הנה מטל הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר לא תאבה ופרקת עלו מעל צוארך וחסאת חטא מות ונכרת כל זרעך מתחת השמים: וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר בלבו עתה יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי:

כז

ויגד לרבקה בחלום את דברי עשו בנה הגדול ותשלח רבקה ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו: הנה עשו אחיל מתנחם לך להרגך: ועתה שמע בקולי קום וברח אל לבן אחי וישבת עמו ימים אחדים עד שוב חמת אחיך ועברה חמתו ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם: ויאמר יעקב לא אירא אם יבקש להרגני אהרג אותו: ותאמר לו לא אשכל את שני בני יום אחד: ויאמר יעקב לרבקה אמו הנה ידעת כי זקן אבי ולא יראה כי כבדו עיניו ואם עזבתיו רע יהיה בעיניו כי אעזבנו ואלך מכם וקצף אבי וקללני לא אוכל ללכת עד ישלחני: ותאמר רבקה ליעקב אני אבוא ודברתי עמו ושלחך: ותבא רבקה ותדבר אל יצחק קצתי בחיי משתי בנות חת אשר לקח לו עשו לנשים ואם יקח לו יעקב אשה מבנות כנען למה לי חיים: ויקרא יצחק את יעקב בנו ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו: לא תקח לך אשה מכל בנות כנען קום לך פדנה ארם אל בית אבי אמך בית בתואל וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך והית לקהל עמים ויתן לך את ברכות אברהם אבי לך ולזרעך אחריך לרשתך את ארץ מגורך וכל הארץ אשר נתן ה' לאברהם לך בני בשלום: וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב: ויהי אחרי אשר קם יעקב ללכת פדנה ארם ותתעצב רוח רבקה אחרי לכת בנה ותברך: ויאמר יצחק אל רבקה אחותי אל תבכי אודות יעקב בני כי בשלום ילך ובשלום ישוב: אל עליון ישמרנו מכל רע והיה עמו כי לא יעזבהו כל ימי חיו: כי ראיתי כי יצליח

ה' את דרכיו בכל אשר ילך עד שובו אלינו בשלום וראינהו בשלום: אל תיראי בעבורו אחותי כי ישרה דרכו ואיש תמים ונאמן הוא ולא יאבד אל תבכי: וינחם יצחק את רבקה על אודות יעקב בנה ויברכהו: ויצא יעקב מבאר שבע ללכת חרנה בשנת אחת בשבוע השני ביובל הארבעים וארבעה ויבוא אל לוז אשר בהרים אשר היא בית אל בראש החודש הראשון בשבוע הזה ויבא אל המקום בערב ויסר מן הדרך מערבה לדרך בלילה ההוא וישן שם כי בא השמש: ויקח מאבני המקום ההוא וישימנה תחת העץ ההוא והוא הולך לבדו וישן: ויחלום בלילה ההוא חלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי ה' עולים ויורדים בו והנה ניצב ה' עליו: ויאמר ה' אל יעקב אני ה' אלהי אברהם ואביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך אחרריך: והיה זרעך כחול הים ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה ויתברכו בך כל ארצות הגויים ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל הארץ הזו בשלום כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את כל אשר דברתי לך: וישן יעקב את שנתו ויאמר אכן בית ה' המקום הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר נורא המקום הזה אין זאת כי בית אלהים הוא וזה שער השמים: וישכם יעקב בבוקר ויקח אבן מראשותיו ויקימנה מצבה לאות במקום ההוא ויצוק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ולראשונה שמה לוז כשם הארץ: וידר יעקב נדר לה' לאמר אם יהיה ה' עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך בו ונתן ה' לי לחם לאכל ובגד ללבוש ושבתי בית אבי בשלום והיה ה' לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי במקום הזה לאות תהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי אעשרנו לך אלהי:

כח

וישא רגליו וילך ארץ הקדם אל לבן אחי רבקה אמו ויהי אתו ויעבוד אותו ברחל בתו שבוע אחד: ובשנה הראשונה בשבוע השלישי אמר אליו הבה את אשתי אשר בה עבדתך שבע שנים ויאמר לבן ליעקב אני אתן לך את אשתך: ויעש לבן משתה ויקח את לאה בתו הגדולה ויתנה ליעקב לאשה ויתן לה את זלפה שפחתו לשפחה ויעקב לא ידע כי חשב רחל היא: ויבא אליה והנה היא לאה ויחר אף יעקב בלבן ויאמר אליו למה עשית כזאת הלא ברחל עבדתך ולא בלאה למה רימיתני קח את בתך ואלך כי הרעות אשר עשית לי: כי אהב יעקב את רחל מלאה כי עיני לאה רכות ורק מראה נאה מאד ועיני רחל יפות ותהי יפת מראה ותאר מאד: ויאמר לבן אל יעקב לא יעשה כן בארצנו לתת הצעירה לפני הבכירה: ולא ישר לעשות כן כי כן הוקם וכתוב בלחות השמים כי לא יתן איש את בתו הצעירה לפני הבכירה כי אם את הבכירה יקדים לתת ואחריה את הצעירה והאיש אשר יעשה זאת יעלו עליו בעבורו השמימה ואין איש אשר יעשה ויצדק כי רע המעשה הזה לפני ה': ואתה צו את בני ישראל ויעשו את הדבר הזה ואל ישאו ואל יתנו את הצעירה בטרם יתנו ראשונה את הבכירה כי רע מאד הוא: ויאמר לבן אל יעקב יעברו שבעת ימי המשתה אשר לזאת ואתן לך את רחל ועבדת לי עוד שבע שנים ורעית את צאני כאשר עשית בשבוע הראשון: וביום אשר עברו שבעת ימי משתה לאה נתן לבן את רחל ליעקב למען יעבד לו שבוע שנים שנית ויתן לרחל את בלהה אחות זלפה לשפחה: ויעבד עוד שבע שנים ברחל כי לאה ניתנה לו חיים: ויפתח ה' את רחם לאה ותהר ותלד ליעקב בן ויקרא את שמו ראובן בארבעה עשר לחודש התשיעי בשנה הראשונה לשבוע השלישי: ורחם רחל נסגר כי ראה ה' כי שנואה לאה ורחל תאהב:

ויבא עוד יעקב אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן שני ויקרא את שמו שמעון בעשרים ואחד לחודש העשירי ובשנה השלישית לשבוע הזה: ויבא יעקב עוד אל לאה ותהר ותלד לו בן שלישי ויקרא שמו לוי בראש החודש הראשון בשנת שש לשבוע ההוא: ויבא יעקב עוד אל לאה ותהר ותלד לו עוד בן רביעי ויקרא שמו יהודה בחמישה עשר לחודש השלישי בשנת אחת לשבוע הרביעי: ובכל זה קנאה רחל בלאה כי היא לא ילדה ותאמר ליעקב הבה לי בן ויאמר יעקב האני מנעתי ממך פרי בטןך האנכי עזבתיך: והי בראות רחל כי ילדה לאה ארבעה בנים ליעקב את ראובן ושמעון ולוי ויהודה ותאמר אליו בא אל שפחתי והרתה וילדה לי בן: ויבא אליה ותהר ותלד לו בן ותקרא שמו דן בתשעה לחודש הששי בשנת שש לשבוע השלישי: ויבא יעקב עוד שנית אל בלהה ותהר ותלד בן שני ליעקב ותקרא רחל את שמו נפתלי בחמישה חודש השביעי בשנה השנית לשבוע הרביעי: וכראות לאה כי עמדה מלדת ותקנא היא ברחל ותתן את זלפה שפחתה ליעקב לאשה ותהר ותלד בן ותקרא שמו גד בשנים עשר לחודש השמיני בשנה השלישית בשבוע הרביעי: ויבא עוד אליה ותהר ותלד לו בן שני ותקרא לאה את שמו אשר בשני לחודש האחד עשר בשנה החמישית בשבוע הרביעי: ויבא יעקב אל לאה ותהר ותלד ליעקב ותקרא את שמו יששכר ברביעי לחודש החמישי בשנה הרביעית לשבוע הרביעי ותתנהו לאומנת: ויבא יעקב עוד אליה

ותהר ותלד תאומים בן ובת ותקרא את שמו זבולון והבת שמה דינה בשבעה לחודש השביעי בשנה הששית בשבוע ההוא הרביעי: וירחם ה' את רחל ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן ותקרא שמו יוסף באחד לחודש הרבעי בשנה השישית בשבוע ההוא הרביעי: ויהי בימי הולדת את יוסף ויאמר יעקב אל לבן תן לי את נשי ואת בני ואלכה אל יצחק אבי ואעשה לי בית כי ביליתי שנותי אשר עבדתיך בשתי בנותיך ואלכה אל בית אבי: ויאמר לבן אל יעקב שבה עמדי בשכרך ורעה לי שנית את עדרי ולקחת שכרך: וידברו ביניהם כי יתן לו שכרו כל שה מן הכבשים ומן העזים כל שה חום וטלוא ולבן אשר ילד יהיה שכרו: ותלדנה כל הצאן נקודים וטלואים ותלדנה הצאן שנית כמוהן ויהי כל הנקד ליעקב ואשר אינם נקודים ללבן: וירב מקנה יעקב מאד ויהי לו בקר וצאן ואתונות וגמלים ועבדים ושפחות: ויקנאו לבן ובניו ביעקב וישב לבן את צאנו ממנו ויבט לו לרעה:

כט

ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף וילך לבן לגז את צאנו כי רחוקים הם ממנו מהלך שלושה ימים: וירא יעקב כי הלך לבן לגז את צאנו ויקרא יעקב ללאה ולרחל וידבר על לבן ללכת עמו ארצה כנען: כי אמר להן את כל אשר ראה בחלום וכל אשר נאמר לו כי ישוב אל בית אביו ותאמרנה אליו אל כל אשר תלך אתה אתך נלך: ויברך יעקב את אלהי אביו יצחק ואלהי אברהם אבי אביו וישא את נשיו ואת בניו ויקח את כל מקנהו ויעבר את הנהר ויבא ארץ הגלעד ויסתר יעקב את אשר בלבו מלבן ולא הגיד לו: ובשנה השביעית בשבוע הרביעי שם יעקב פניו הגלעד בחודש הראשון בעשרים ואחת בו וירדוף לבן אחריו וימצא את יעקב בהר הגלעד בחודש השלישי בשלושה עשר בו: ולא נתנו ה' להרע ליעקב כי נראה אליו בחלום הלילה וידבר לבן אל יעקב: ובחמישה עשר לימים ההם עשה יעקב משתה ללבן ולכל הבאים עמו וישבע יעקב ללבן ביום ההוא ולבן ליעקב אם יעבר אחד מהם לרעה את הר הגלעד: ויעש שם גל גדול לעדות על כן נקרא שמו גלעד כגל הזה: ואולם לראשונה קראו לארץ הגלעד ארץ רפאים כי ארץ רפאים היא ודורות רפאים ענקים עשר באמה ותשע באמה ושמונה באמה עד שבע באמה גבהם: ומושבותיהם מארץ בני עמון עד הר חרמון ובית מלכותם קרנים ועשתרות ואדרעי ומישור ומעון: וישמידם ה' מפני רע מעשיהם כי עושי רע היו וישבו האמורים תחתיהם רעים וחטאים ואין כיום עם אשר השלים עם כל חטאיהם ואין להם אורך ימים בארץ: וישלח יעקב את לבן וילך פדנה ארם ארץ קדם ויעקב שב ארץ הגלעד: ויעבר את היבק בחדש התשיעי באחד עשר יום בו וביום ההוא בא אליו עשיו אחיו ויעשו שלום וילך מאתו ארצה שער וישב יעקב בסוכות:

ובשנה אחת לשבוע החמישי ביובל הזה עבר את הירדן וישב בעבר בירדן לרעות את צאנו מארץ הגלעד עד בית שאן ועד דותן ועד עקרבים: וישלח לאביו ליצחק מכל אשר לו בגד ואכל ובשר ומשקה חלב ושמן וגבינה ומתמרי הבקעה: ולאמו רבקה ישלח ארבע פעמים בשנה בין עתות הירחים בין החריש והקציר בין הסתיו והיורה בין החורף והאביב אל מגדל אברהם: כי יצחק שב מבאר שבע ויעל אל מגדל אברהם אביו וישב שם נפרד מעשו בנו: כי בימי לכת יעקב פדנה ארם לקח לו עשו אשה את מחלת בת ישמעאל ויאסוף כל עדרי אביו ונשיו ויעל וישב בהר שער ויעזב את יצחק אביו בבאר שבע לבדו: ויעל יצחק מבאר שבע וישב במגדל אברהם אביו בהר חברון: ושמה ישלח יעקב כל אשר ישלח לאביו ולאמו מעת לעת כל מחסורם ויברכו את יעקב בכל לבם ובכל נפשם:

ל

ובשנת אחת לשבוע הששי עלה שלם אשר מזרחה לשכם בשלום בחודש הרבעי: ושם חטפו את דינה בת יעקב אל בית שכם בן חמור החוי נשיא הארץ וישכב עמה ויטמאה והיא נערה קטנה בת שתים עשרה שנה: וידרשנה מאת אביה ומאת אחיה כי תנתן לו לאשה ויחר אף יעקב ובניו באנשי שכם כי טמאו את דינה אחותם וידברו עמהם בערמה ובמרמה: ויבא שמעון ולוי פתאום ויעשו משפט על כל אנשי שכם ויהרגו כל זכר אשר מצאו בה ולא השאירו בה אף אחד כולם הרגו במכאובים כי טמאו את דינה אחותם: וכן לא יעשה מעתה ועד עולם לטמא בת ישראל כי בשמים הוקם עליהם משפט להכרית בחרב את כל אנשי שכם כי עשו נבלה בישראל: ויתנם ה' ביד בני יעקב להכריתם בחרב ולעשות בהם שפטים לבל יהיה כזאת בישראל לטמא בתולת ישראל: ואיש כי יהיה בישראל אשר יבקש לתת בתו או אחותו לכל איש אשר מזרע הגויים מות ימות ובאבן ירגמוהו כי עשב נבלה בישראל ואת האשה ישרפו באש כי טמאה את שם אביה ונכרתה מישראל: ולא תמַצָּא זנות וטמאה בישראל בכל דורות הארץ כי

קדוש ישראל לה' וכל המטמא אותו מות ימות באבן ירגמוהו: כי כן הוחק ונכתב בלוחות השמים על כל זרע ישראל המטמא מות ימות ובאבן ירגמוהו: ואין לחק הזה קץ הימים ואין סליחה ואין כל כפרה כי אם יכרת האיש אשר טמא את בתו מבין כל ישראל כי מזרעו נתן למולך ויחטא לטמא: ואתה משה צו את בני ישראל והעד בהם כי לא יתנו מבנותיהם לגויים וכי לא יקחו מבנות הגויים כי תועבה היא לפני ה': על כן כתבתי לך בדברי החוק כל מעשה בני שכם אשר עשו לדינה ואשר דברו בני יעקב לאמור לא ניתן את בתנו לערל כי חרפה היא לנו: וחרפה היא לישראל ולנושאים ונותנים מבנות הגויים כי טמאה היא ותועבה לישראל: ולא יטהר ישראל מהטמאה הזאת אשר כל אשר לו אשה מבנות הגויים או אשר נתן מבנותיו לאיש מכל הגויים: כי נגע על נגע הוא וקללה על קללה וכל משפט ומוסר וקללה יבואו ואם יעשה כדבר הזה והעלים עיניו מעושי הטמאה וממטמאי מקדש ה' וממחללי שם קדשו ונשפט כל העם יחדו על כל הטמאה והחילול הזה: ואין משוא פנים ולא יקח מידו פרי ומנחה ועולה וחלב ואשה ריח ניחוח לרצותו ונשפט כל איש ואשה בישראל אשר יטמאו את מקדשו: על כן צויתוך לאמור העד את העדות הזאת בישראל ראה את אשר היה לשכם ולבניה אשר ניתנה ביד שני בני יעקב ויהרגום במכאובים ותהי להם צדקה ותכתב להם לצדקה: ויבחר זרע לוי לכהנים וללויים לשרת לפני ה' כמונו בכל הימים ויבורך לוי ובניו לעולם כי קנא לעשות צדק ומשפט ונקמה מכל הקמים על ישראל: וכן תכתב לו כעדות בלוחות השמים ברכה וצדק לפני אלהי הכל: ואנחנו נזכור את הצדקה אשר עשה האדם בחייו בכל עתות השנה עד אלף דור ברכה תכתב ותבוא עליו ולדורותיו אחריו ונכתב אוהב וצדיק בלוחות השמים: וכל הדבר הזה כתבתי לך ואצווך להגיד לבני ישראל כי לא יחטאו ולא יעברו חוק ולא יפרו את הברית אשר הוקמה להם לעשותה ונכתבו אוהבים: ואם יעברו ועשו מכל דרכי הטמאה ונכתבו שונאים בלוחות השמים ונמחו מספר החיים ונכתבו בספר האובדים ועם הנכרתים מן הארץ: וביום הרוג בני יעקב את שכם עלה להם ספר השמימה כי עשו צדק ויושר ונקמה בחוטאים ויכתב לברכה: ויוציאו את דינה אחותם מבית שכם ויבזו את כל אשר בשכם צאנם ובקרם וחמוריהם וכל עדריהם וכל כליהם ויביאו אל יעקב אביהם: וידבר עמהם על אודות העיר אשר הרגו כי ירא את יושבי הארץ הכנענים והפרזים: ותהי חתת אלהים על כל הערים אשר מסביב לשכם ולא קמו לרדוף אחרי בני יעקב כי פחד נפל עליהם:

לא

ויהי בראש החודש וידבר יעקב אל כל אנשי ביתו לאמור הטהרו והחליפו שמלותיכם ונקומה ונעלה בית אל במקום אשר נדרתי נדר בברחי מפני עשו אחי כי היה ה' עמדי וישיבני אל הארץ הזאת בשלום והסירו את אלהי הנכר אשר לכם: ויקרעו את אלהי הנכר ואשר באזניהם ועל צוואריהם והאלילים אשר גנבה רחל מבית לבן אביה ותתן את הכל ליעקב וישרפם ויתצם ויטמנם תחת האלה אשר בארץ שכם: ויעל בראש החודש השביעי בית אל ויבן מזבח במקום אשר לן שם ויקם שם מצבה וישלח אל יצחק אביו לבוא אליו אל זבחו ולרבקה אמו: ויאמר יצחק יבוא בני יעקב ואראנו בטרם אמות:

וילך יעקב אל יצחק אביו ואל רבקה אמו אל בית אברהם ושנים מבניו לקח אתו לוי ויהודה ויבוא אל יצחק אביו ואל אמו רבקה: ותצא רבקה מן המגדל אל שער המגדל לנשק ליעקב ולחבקו כי חיה רוחה בשמעה הנה יעקב בנך בא ותשק לו: ותרא את שני בניו ותכירם ותאמר אליו אלהי הנכר בניך בני ותחבקם ותשק להם ותברכם לאמור בכם יכבד זרע אברהם ואתם תהיו לברכה בארץ: ויבא יעקב אל יצחק אביו אל חדרו אשר בו ישכב ושני בניו עמו ויקח את ידי אביו וישתחו וישק לו ויתלה יצחק על צוארי יעקב בנו ויבך על צואריו: ויחלוף הצל מעיני יצחק וירא את שני בני יעקב לוי ויהודה ויאמר הבניך הם אלה בני כי ידמו לך: ויאמר לו כי בניו הם ובאמת ראית כי בני הם: ויקרבו אליו ויפן וינשקם ויחבקם כלם יחד וירד רוח הנבואה בפיו ויקח את לוי ביד ימינו ואת יהודה בשמאלו: ויפן אל לוי ויחל לברכו ראשונה ויאמר אליו יברכך ה' אלהי הכל אדני כל העולמים אותך ובניך בכל העולמים: ויתן ה' לך ולזרעך גדולה וכבוד וקרב אותך וזרעך אליו מכל הבשר לשרתו במקדשו כמלאכי הפנים וכקדושים כן יהיה זרע בניך לכבוד ולגדולה ולקדושה ויגדלם בכל העולמים: והיו נשיאים ושופטים ומלאכים לכל זרע בני יעקב דברי ה' בצדק ידברו וכל משפטיו בצדק ישפטו והגידו דרכיו ליעקב והראום לישראל ברכת ה' תושם בפייהם לברך כל זרע יקיר: לך קראה אמך שמך לוי ובאמת קראה שמך תלווה לה: תהיה ואוהב לכל בני יעקב שולחנו לך יהיה ואתה ובניך תאכלו עליו ובכל הדורות יהי שלחנך מלא ולא יחסר לך מאכלך לכל

העולמים: וכל שונאיך לפניך יפלו וכל צריך יכרתו ויאבדו ומברכך ברוכים הם וכל עם מארריך ארורים יהיו:

וליהודה אמר יתן לך ה' כח ועצמה לדרוך על כל משנאיך נשיא תהיה אתה ואחד מבניך לבני יעקב שמך ושם בניך ילך ויעבור בכל הארץ והמדינה ויראו עמים מפניך וירעדו כל הגויים וכל העמים יחרדו: אך תהיה עזרת יעקב ובך תמצא ישועת ישראל: ובשבתך על כסא הכבוד תגדל צדקתך וגדול יהיה השלום לכל זרע בניך מברכך ברוך וכל משנאיך ולוחציך ומקלליך יכרתו ויאבדו מן הארץ והיו ארורים: ויפן ושק לו שנית ויחבקהו וישמח מאד כי ראה את בני יעקב בנו בצדק: ויצאו מבין רגליו ויפלו וישתחו לו ויברכם וינח שם אצל יצחק אביו בלילה ההוא ויאכלו וישתו בשמחה: ויישן את שני בני יעקב אחד מימינו ואחד משמאלו ותחשב לו צדקה: ויספר יעקב הכל לאביו בלילה את אשר עשה ה' עמו חסד גדול ואשר הצליח את כל דרכיו ויצילהו מכל רע: ויברך יצחק את אלהי אברם אשר לא עזב חסדו ואמיתו מבן עבדו יצחק:

ויהי בבקר ויספר יעקב ליצחק אביו את דבר הנדר אשר נדר לה' והמראה אשר ראה ואשר בנה מזבח והכל נכון לקרבן להקריב לפני ה' כאשר נדר וכי בא לשאתו על החמור: ויאמר יצחק אל יעקב בנו לא אוכל לבוא עמך כי זקנתי וכבדה הדרך לך בני בשלום כי בן חמש וששים ומאה שנה אנכי היום ולא אוכל לנסוע הושב את אמך ותלך אתך: ואנכי ידעתי בני כי בעבורי באת והיום הזה יהיה ברוך אשר בו ראיתיני חי וראיתיך אני בני: הצלח ועשה את נדריך אשר נדרת ואל תאחר את נדריך ומצא חן בעיני עושה כל אשר לו נדרת נדר: ויאמר אל רבקה לכי עם יעקב בנך ותלך רבקה עם יעקב ועמה דבורה ויבואו בית אל: ויזכר יעקב את הברכה אשר ברכו אביו ושני בניו לוי ויהודה וישמח ויברך את אלהי אבותיו אברהם ויצחק: ויאמר עתה ידעתי כי תקוות עולם לי ולבני לפני אלהי כל וככה הוחק על אודות שניהם ויכתב להם כעדות עולם בלוחות השמים אשר ברכם יצחק:

לב

וילן בלילה ההוא בבית אל ויחלום לוי והנה מינוהו ויושיבוהו לכהן לאל עליון אותו ואת בניו לעולם ויקץ משנתו ויברך את ה': וישכם יעקב בבוקר בארבעה עשר לחודש השביעי ויעשר את כל מה שבא עמו מאדם עד בהמה ומן הזהב עד כל הכלים והבגדים ויעשר מכל: ויהי בימים ההם ותהר רחל את בנימין בנה ויספר יעקב את בניו ממנו ומעלה ויפל לוי בגורל ה' וילבישו אביו בגדי כהונה וימלא את ידיו: ובחמישה עשר לחודש הזה העלה על המזבח פרים בני בקר ארבעה עשר ואילים עשרים ושמונה וצאן ארבעים ותשעה כבשים וששים טלאים וגדיי עזים עשרים ותשעה עולה על המזבח לקרבן אשה ריח ניחוח לה' אלהים: זה קרבן נדרו אשר נדר לעשר ומנחתם ונסכיהם: ויהי כאשר אכלה האש ויקטר קטורת על האש עליהם ולקרבן תודה פרים שנים ואילים ארבעה כבשים עשרה ושעירים ארבעה וכבשים בני שנה שנים וגדיי עזים שנים ככה יעשה כל בוקר שבעת ימים: ויאכלו שם הוא וכל בניו ואנשיו בשמחה שבעת ימים ויברכו ויהללו את ה' אשר הצילו מכל תלאותיו ואשר הקים לו את נדרו: ויעשר את כל הבהמה הטהורה ויעש עולה ואת הבהמה הטמאה נתן ללוי בנו ויתן לו את נפשות האדם: ויכהן לוי בבית אל לפני יעקב אביו מעשרת אחיו ויהי שם לכהן ויתן לו יעקב את נדרו ויעשר כן מעשר שנית לה' ויקדשוהו ויהי קדש לו: ועל כן צווה בלחות השמים לחוק לעשר מעשר שני לאכל לפני ה' במקום אשר יבחר לשכן שמו שם שנה בשנה ואין לחוק הזה קץ הימים עד עולם: והמצווה הזאת כתובה לעשותה שנה בשנה לאכל מעשר שני לפני ה' במקום אשר בחר ולא ישאירו ממנו משנה לשנה הבאה: כי בשנתו יאכל הזרע עד תשובת השנה והגפן עד ימי הגפן והזית עד ימי הזית זמנו: והנותר ממנו תבל יהיה באש ישרף כי טמא הוא: וכה יאכלהו יחד בבית הקודש ולא יעשוהו ישן: וכל מעשר בקר וצאן קודש לה' ולכהניו יהיה אשר יאכלהו לפניו שנה בשנה כי כן צווה ונחרתו דברי המעשר בלחות השמים:

ובלילה השני בעשרים ושנים לימי החדש אמר יעקב לבנות את המקום ולהקיפו גן ולקדשו ולעשותו קדוש לעולם לו ולבניו אחריו: וירא אליו ה' בלילה ויברכהו ויאמר לא יקרא שמך עוד יעקב לבדו כי אם ישראל יהיה שמך: ויאמר אליו שנית אני ה' אלהיך אשר בראתי את השמים ואת הארץ והפרייתיך והרבייתיך במאד מאד ומלכים ממך יהיו וירדו בכל מדרך כף רגל אדם: ואתן לזרעך את כל הארץ אשר

תחת השמים ושפטו בכל הגויים כרצונם ואחר יקחו להם את הארץ וירשוה לעולם: ויכל לדבר עמו ויעל מעליו:

וירא במראות הלילה והנה מלאך יורד מן השמים ושבעה לוחות בידיו ויתן ליעקב ויקרא את הכתוב בהם אשר יהיה לו ולבניו בכל העולמים: ויראהו את הכתוב בלוחות ויאמר לו אל תבנה את המקום הזה ואל תעשהו מקדש לעולם ואל תשב פה כי לא לך המקום הזה לך אל בית אברהם אביך ושב שם אצל יצחק אביך עד יום מות אביך: כי במצרים תמות בשלום ובארץ הזו תקבר בכבוד בקברות אבותיך עם אברהם ויצחק: אל תירא כי כאשר ראית וקראת כן יהיה הכל ואתה כתוב הכל כאשר ראית וקראת: ויאמר יעקב ואיך אזכור את כל אשר קראתי וראיתי ויאמר לו אני אזכירך הכל: ויעל מאתו ויקץ משנתו ויזכור את כל אשר קרא וראה ויכתוב את כל הדברים אשר קרא ואשר ראה: ויעש שם עוד יום אחד ויקרב בו ככל אשר הקריב בימים הראשונים ויקרא שמו עצרת כי נוסף היום ההוא לראשונים להם קרא חג: וכנה כתוב הוא בלחות השמים על כן נגלה לו לעשות ולהוסיף אותו לחג על שבעת הימים: ויקרא שמו עצרת כי יעלו אותו על עדות הימים ובחג ובמספר ימי השנה: ובליל העשרים ושלושה לחודש הזה מתה דבורה מינקת רבקה ויקברוה מתחת לעיר תחת אלון הנחל ויקרא שם הנחל ההוא נחל דבורה והאלון אלון אבל דבורה: ותלך רבקה ותשב לביתה וישלח יעקב בידה אל יצחק אביו אילים וצאן ושעירים לעשות מטעמים לאביו כאשר אהב: והוא הלך אחרי אמו עד כברת ארץ וישב שמה: ותלד רחל בלילה בן ותקרא שמו בן עניי כי הקשתה בלדתה ואביו קרא שמו בנימין באחד עשר לחודש השמיני בשנת אחת לשבוע הששי ליובל ההוא: ותמת שם רחל ותקבר בארץ אפרתה היא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קבר רחל בדרך על קברה:

לג

וילך יעקב וישב בארץ הנגב במגדל עדר וילך אל יצחק אביו הוא ולא אשתו בראש החודש העשירי: וירא ראובן את בלהה שפחת רחל פלגש אביו רוחצת במים בסתר ויאהבה: ויתחבא בלילה ויבא אל בית בלהה לילה וימצאה שוכבת במיטה לבדה והיא ישנה בביתה: וישכב עמה ותקץ והנה ראובן אתה על משכבה ויגל כנפה ותתפשהו ותצעק ותכר כי ראובן הוא: ותבוש מפניו ותנח ידה ממנו ויברח: ותתעצב על הדבר הזה מאד ולא הגידה לאיש: ויהי כבוא יעקב ויבקשה ותאמר לו לא טהורה אני לך כי נטמאתי לך כי טמא אותי ראובן וישכב עמי בלילה ואני ישנה ולא ידעתי עד כי גילה כנפי וישכב עמי: ויחר אף יעקב בראובן מאד על שכבו עם בלהה כי גלה את כסות אביו: ולא קרב יעקב אליה כי טמאה ראובן וכל אדם כי יגלה כסות אביו רעים מעשיו מאד ותבל הוא לפני ה': על כן כתוב בחוק בלוחות השמים כי לא ישכב איש עם אשת אביו וכי לא יגלה את כסות אביו כי טמא הוא מות ימותו יחדיו האיש אשר ישכב את אשת אביו והאשה כי טמאה עשו בארץ: ולא יהיה טמא לפני אלהינו בעם אשר בחר לו לנחלה: ועוד כתוב ארור שוכב עם אשת אביו כי גלה ערות אביו ויאמרו כל קדושי ה' אמן ואמן:

ואתה משה צו את בני ישראל ושמרו את הדברים האלה כי משפט מוות בו וטמא הוא ואין כפרה לכפר על האדם אשר עשה הרע הזה כי אם להמיתו ולהרגו ולרגמו באבנים ולהכריתו מבין עם אלהינו: כי לא יחיה יום אחד בארץ כל איש אשר יעשה זאת בישראל כי נתעב וטמא הוא: ואל יאמרו לראובן היו חיים וכפרה בשכבו עם פילגש אביו ובעלה יעקב אביו חיי: כי עוד לא נגלו המשפט והחוק כתמם לכל כי אך בימך היה לחק עולם לדורות עולם: ואין לחוק הזה חליפת הימים ואין כפרה לו כי אם יכרתו שניהם יחד מתוך העם ביום אשר בו עשו את הדבר יומתו: ואתה משה כתוב לישראל ולא יעשו כדבר הזה ולא ישחיתו לחטוא חטא מוות כי ה' אלהינו שופט אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: ואמרת להם את דברי הברית האלה למען ישמעו לשמור ולהשמר ולסור מהם ולא יאבדו ולא יכרתו מן הארץ כי טמאה ותועבה ותבל וגעל לפני אלהינו כל עושה אלה בארץ: ואין חטא גדול מהזנות אשר יזנו בארץ כי עם קדוש ישראל לה' ועם סגולה לאלהיו ועם כהנים וממלכת סגולה ונחלתו הוא ולא תראה טמאה כזו בתוך העם הקדוש:

ובשנה השלישית בשבוע הששי הלך יעקב וכל בניו וישבו בבית אברהם בקרבת יצחק אביו ואמו רבקה: ואלה שמות בני יעקב ראובן בכורו ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון בני לאה ובני רחל יוסף ובנימין ובני בלהה דן ונפתלי ובני זלפה גד ואשר ודינה בת לאה בת יחידה ליעקב: וילכו וישתחו ליעקב ולרבקה

ויהי בראותם אותם ויברכו את יעקב וכל בניו וישמח יצחק מאד כי ראה את בני יעקב בנו הצעיר ויברך אותם:

לד

ובשנה הששית לשבוע הזה ליובל הארבעים וארבעה הוא שלח יעקב את בניו לרעות את צאנו ונערינו עמם אל מדבר שכם: ויזעקו עליהם שבעת מלכי האמורי להרגם מן המארב תחת העצים ולבז את מקניהם ונשיהם: ויעקב ולוי ויהודה ויוסף היו בבית אשר בו יצחק אביהם כי עצבהו רוחו ולא יכלו לעזבו ובנימין הוא הקטן לכן ישב אצל אביו: ויבאו מלכי תפוח ומלכי מרשה ומלכי סרטן ומלכי שלה ומלכי געש ומלך בית חורון ומלך מעני שכיר וכל היושבים בהר ההוא אשר ישבו בחורשת ארץ כנען: ויגידו ליעקב כי הנה מלכי האמורי סבבו את בניו ויבזו את מקניהם: ויקם מביתו הוא ושלושת בניו וכל עבדי אביו ועבדיו ויצאו עליהם כששת אלפים איש שולף חרב: ויכום במדבר שכם וירדפו אחרי הבורחים ויכום לפי חרב ויהרגו את מרשה ואת תפוח ואת שרגן ואת שלה ואת מעני שכיר ואת געש: ויאסוף את מקנהו ויגבר עליהם וישם מס עליהם החומש מפרי ארצם ויבן את ארבל ואת תמנת חרס: וישב בשלום ויעש עמם שלום והיו לו עבדים עד יום רדתו הוא ובניו מצרימה:

ובשנה השביעית לשבוע הזה שלח את יוסף לדעת את שלום אחיו מביתו שכמה וימצאם בארץ דותן: ויתנכלו אליו ויעשו לו בערמה להמיתו וישוּבו וימכרוהו לסוחרים ישמעאלים ויורידהו מצרימה וימכרוהו לפוטופר סריס פרעה שר הטבחים: ובני יעקב שחטו שעיר עזים ויטבלו את כתונת יוסף בדמו וישלחו אל יעקב אביהם ויהי בעשירי לחודש השביעי: ויביאוהו לו ויתאבל כל היום ההוא עד הערב ויהי קודח בהתאבלו על מותו ויאמר חיה רעה אכלה את יוסף ויהיו עמו כל אנשי ביתו ביום ההוא ויעצבו ויתאבלו עמו כל היום: ויקמו בניו ובתו לנחמו ולא התנחם על בנו: ותשמע בלהה ביום ההוא כי אבד יוסף ובהתאבלה עליו מתה והיא יושבת בכפר טוב ודינה בתו מתה אחרי אבד יוסף ויבאו על ישראל שלשת מקרי האבל האלה בחדש אחד: ויקברו את בלהה ממול קבר רחל ואת דינה בתו קברו שם: ויתאבל על יוסף שנה אחת ולא חדל כי אמר ארד שאולה בהתאבלי על בני: על כן הוקם על בני ישראל לענות נפשם בעשרה לחודש השביעי בבוא היום אשר בו יבכו את יוסף אצל יעקב אביו לכפר בו עליו בשעיר עזים בעשרה לחודש השביעי פעם בשנה בעבור חטאותיהם כי העציבו את רחמי אביהם בעבור יוסף בנו: ויושם היום ההוא להתעצב בו בעבור חטאותיהם ובעבור כל פשעם ובעבור כל שגגותיהם לטהר נפשם ביום ההוא פעם בשנה:

ואחרי אבד יוסף לקחו להם בני יעקב נשים שם אשת ראובן עדה ושם אשת שמעון אדיבה הכנענית ושם אשת לוי מלכה מבנות ארם מזרע בני תרח ושם אשת יהודה בת שוע הכנענית ושם אשת יששכר חזיקה ושם אשת זבלון נעמה ושם אשת דן עגלה ושם אשת נפתלי רחשה הארמית ושם אשת גד מעכה ושם אשת אשר יונה ושם אשת יוסף אסנת המצרית ושם אשת בנימין יסכה: וישב שמעון ויקח אשה שנית מארם כאחיו:

לה

ובשנה אחת לשבוע הראשון ביובל הארבעים וחמישה קראה רבקה ליעקב בנה ותצווהו על אביו ועל אחיו לכבדם כל ימי חיי יעקב: ויאמר יעקב אעשה ככל אשר צויתני כי לכבוד ולגדולה לי הדבר הזה וצדקה לי לפני ה' לכבדם: ואת אמי תדעי מיום הולדי עד היום הזה כל מעשי וכל אשר בלבי כי כל ימי חשבתי טובה על כל איש: ואיך לא אעשה את הדבר הזה אשר צויתני לכבד את אבי ואת אחי: אמרי לי אמי מה עָנָל ראית בי ואני אסור ממנו והיה לי חסד: ותאמר אליו בני כל ימי לא ראיתי בך דבר עוולה כי אם הישר ורק אמת ואגיד לך בני אני בשנה הזאת אמות ולא אוציא את השנה הזו בחיים כי ראיתי בחלומי את יום מותי כי לא אחיה למעלה ממאה וחמישים וחמש שנה והנה כליתי כל ימי חיי אשר עלי לחיות: ויצחק יעקב לדברי אמו כי אמרה אמו אשר תמות והיא יושבת למולו וכחה כח ולא נלאתה מכחה כי תבוא ותצא ותראה ושיניה חזקות וכל חלי לא נגע בה כל ימי חייה: ויאמר אליה יעקב אשרי אמי בקרב ימי לימי חייך והיה ככה כחי בי ככחך ולא תמותי כי חנם תדברי אתי על מותך:

ותבוא אל יצחק ותאמר לו שאלה אחת אשאל ממך השבע את עשו כי לא יפשע ביעקב ולא ירדפנו בשנאה כי אתה ידעת את יצר לב עשו כי רע הוא מנעוריו ואין טוב בו כי יבקש להמיתו אחרי מותך: ואתה ידעת את כל אשר עשה כל הימים למיום לכת יעקב אחיו חרנה עד היום הזה כי בכל לבו עזבנו ויעש הרע אתנו עדרוך לקח לו ויולך את כל מקנך מפניך: וכאשר בקשנוהו ונשאלהו על אשר לנו ויעש כאדם המרחם עלינו: ולבו מר עליך כי ברכת את יעקב בנך התמים והישר כי אין בו רע כי אם טוב ומיום בואו מחרן עד היום הזה לא גרע ממנו מאומה כי הכל יביא לנו בזמנו ושמח בכל לבו בקחתנו מידו ויברכנו ולא יפרד ממנו מיום בואו מחרן עד היום הזה והוא יושב עמנו תמיד ויכבדנו: ויאמר לה יצחק אני ידעתי וראיתי את מעשי יעקב אשר אתנו כי בכל לבו יכבדנו ואהב את עשו ראשונה מיעקב מיום הולדו ועתה אהבתי את יעקב מעשו כי הרבה להרע את מעשיו ואין בו צדק כי כל דרכו חמס ורשע ואין צדק לו סביבותיו: ועתה יפעם לבי על כל מעשיו ולא ינצל הוא וזרעו כי הם יעברו מן הארץ ויכרתו מתחת השמים כי את אלהי אברהם עזב וילך אחרי נשיו אחרי הטמאה ואחרי שגגתן הוא ובניו: ואת אמרת לי כי אשביעהו כי לא יהרג את יעקב אם ישבע לא יקים את שבעתו ולא יעשה טוב כי אם רע: ועל בקשו להרוג את יעקב אחיו ביד יעקב ינתן ולא ימלט כי בידו ירד: ואת אל תיראי על דבר יעקב כי שומר יעקב גדול הוא ועצום ונכבד ומהולל משומר עשו:

ותשלח רבקה ותקרא לעשו ויבוא אליה ותאמר לו שאלה יש לי בני לשאול ממך ואמור כי תעשה את אשר אומר לך בני: ויאמר לה אני אעשה כל אשר תאמרי לי ולא אמנע מאומה משאלתך: ותאמר אליו אשאל ממך כי ביום מותי תביאני ותקברני אצל שרה אם אביך וכי אתה ויעקב אחיך תאהבו איש את רעהו ולא יבקש איש לאחיו רעה כי יאהבהו למען תגדלו בני ונכבדתם בתוך הארץ ולא ישמח עליכם זר והיתם ברכה ולרחמים בעיני כל אוהביכם: ויאמר אעשה ככל אשר אמרת לי וקברתיך ביום מותך אצל שרה אם אבי כאשר אהבת כי יהיו עצמותיה קרובות לעצמותיך: ואת יעקב אחי אוהב מכל בשר ואין לי אח בכל הארץ כי אם הוא לבדו ולא גדולה היא לי זאת אם אוהבהו כי אחי הוא ויחדיו נזרענו בבטן ויחדו יצאנו מרחמך ואם לא אהב את אחי את מי אהב? וגם אני אבקשך כי תעיד בייעקב בעבורי ובעבור בני כי ידעתי כי מלך ימלך עלי ועל כל בני כי ביום אשר ברכו אבי שם אותו מעל ואותי שם מתחת: ואני נשבעתי לך כי אהבהו ולא אבקש רעתו כל ימי חיי כי אם רק טובה וישבע לה על כל הדבר הזה:

ותקרא ליעקב לעיני עשו ותצוהו כדבר אשר דברה עם עשו: ויאמר אעשה רצונך והאמיני לי כי לא יצא רע ממני ומבני על עשו אחי ולא אהיה הראשון להרע כי אם אהבתי תקדמהו: ויאכלו וישתו היא ובניה בלילה ההוא ותמת בת שלשה יובלים ושבוע אחד ושנה אחת בלילה ההוא ויקברוה שני בניה עשו ויעקב במערת המכפלה בקרבת שרה אם אביהם:

לו

ובשנה הששית לשבוע הזה קרא יצחק לשני בניו עשו ויעקב ויבאו אליו ויאמר להם בני הנני הולך בדרך אבותי אל בית העולם אשר שם אבותי: וקברוני בקרבת אברהם אבי במערת המכפלה בשדה עפרון החתי אשר קנה אברהם לאחוזת קבר שמה תקברוני: וזאת אצוכם בני כי תעשו הצדק והישר בארץ למען יביא ה' עליכם את כל דברו לעשות לאברהם ולזרעו: ואהבתם בני את אחיכם בינכם כאיש אשר יאהב את נפשו וכבקש איש לאחיו להיטיב לו ולעשות יחד בארץ ואהבו זה את זה כנפשכם: ועל דבר האלילים אצוכם ואעידה בכם כי תתעבו אותם ושברתם ושנאתם ולא תאהבו כי מלאי שגגה הם לעובדיהם ולמשתחווים להם: וזכרתם בני את ה' אלהי אברהם אביכם וכבדוהו ועבדוהו בצדק למען ירכבכם בשמחה והפרה זרעכם ככבי השמים לרב ונטעכם בארץ מטע צדק אשר לא ישרש לכל דורות העולם: ועתה אשביעכם בשבועה גדולה אשר אין שבועה אשר תגדל ממנה בשם המהולל והנכבד והגדול אשר עשה את השמים ואת הארץ והכל יחד כי תיראוהו ותעבדוהו: ואהבו כל אחד את אחיו ברחמים ובצדק ולא ידרוש איש רע לאחיו מעתה ועד עולם כל ימי חייכם למען תצליחו בכל מעשיכם ולא תאבדו: וכי ידרש איש מכם רע לאחיו דעו כי מעתה כל אשר יבקש רעה לאחיו בידו יפל ונכרת מארץ החיים וזרעו יאבד מתחת השמים: וביום הקללה והמבוכה ובאש הבערת והאוכלת כאשר שרף את סדום ככה ישרוף את ארצו ואת עירו ואת כל אשר לו ונמחה מספר עדות בני אדם ולא יבוא בספר החיים כי יאבד ועבר לקללת עולם כי לכל הימים יהיה דינם כי תתחדש בשנאה ובקללה ובקצף ובצער ובחמה

ובמכה ובחלי עולם: אני אדבר ואעידה בכם בני במשפט אשר יבוא על האשם אשר יחשוב רעת אחיו בלבבו ויבקש לעשות עול לאחיו:

ויחלק את כל מקנהו בין שניהם ביום ההוא ויתן את החלק הגדול לבכור המגדל וכל סביבותיו וכל אשר קנה אברהם בבאר שבע: ויאמר את החלק הזה אגדיל לבכור ויאמר עשו מכרתי ליעקב ואתן לו את בכורתי ליעקב ינתן ולא אדבר דבר בזה כי לו היא: ויאמר יצחק תנוח עליכם ברכתי בני ועל זרעכם ביום הזה כי לא נעצב לבי בדברי הבכורה כי לא יעשה בעבורה רע: וברך אל עליון את האיש אשר יעשה צדק אותו וזרעו עד עולם: ויכל לצוותם ולברכם ויאכלו וישתו לפניו וישמח כי דעה אחת ביניהם ויצאו מאתו וינוחו ביום ההוא וישנו: וישן יצחק במטתו ביום ההוא וישמח וישן שנת עולמים וימת בן מאה ושמונים שנה עשרים וחמישה שבועות וחמש שנים ויקברהו שני בניו עשו ויעקב: וילך עשו לארץ אדום אל הר שעיר וישב שם: ויעקב ישב בהרי חברון במגדל אשר בארץ מגורי אברהם אביו ויעבד את ה' בכל לבו ובמצוותיו הנגלות אשר חלק בימי הולדתו:

ותמת לאה אשתו בשנה הרבעית לשבוע השני ביובל הארבעים וחמשה ויקברנה במערת המכפלה אצל רבקה אמו משמאל לקבר שרה אם אביו: ויבאו כל בניה ובניו לבכות ללאה אשתו עמו ולנחמו עליה כי התאבל עליה: כי אהבה מאד מיום מות רחל אחותה כי תמימה וישרה היתה בכל דרכיה ותכבד את יעקב ובכל הימים אשר הייתה עמו לא שמע מפיה דבר קשה כי עדנה וישר ושלום וכבוד היו בה: ויזכר את כל מעשיה אשר עשתה בחייה ויתאבל עליה מאד בכל לבו ובכל נפשו:

לז

ויהי ביום מות יצחק אבי יעקב ועשו וישמעו בני עשו כי נתן יצחק את הבכורה ליעקב בנו הקטן ויקצפו מאד: ויריבו באביהם לאמר הלא אתה הבכור ויעקב הצעיר ולמה זה נתן אביך את הבכורה ליעקב ואותך עזב? ויאמר אליהם כי מכרתי את בכרתי ליעקב במעט נזיד עדשים וביום אשר שלחני אבי לצוד ולהביא לו לבעבור יאכל ויברכני בא במרמה ויבא לאבי מטעמים ומשקה ויברכו אבי ואותי שם תחת ידו: ועתה השביענו אבי אותי ואותו כי לא נדרוש איש רעת אחיו וכי נחיה באהבה ובשלום איש עם אחיו ולא נשחית דרכנו: ויאמרו אליו לא נשמע אליך לעשות עמו שלום כי כחנו עצום מכחו ואנחנו עצומים ממנו נצא עליו ונהרגהו ונאביד את בניו ואם לא תלך עמנו נשטמך: עתה שמענו ונשלח בארם ובפלשתים ובמואב ובעמון ונבחר לנו אנשים בחירים הבורים לקרב ונצא עליו ונלחמנו בו ונשמידו מן הארץ בטרם יכה שרש ועצמה: ויאמר אליהם אביהם אל תלכו ואל תעשו מלחמה בו לבל תפלו לפניו: ויאמרו אליו זה הוא אשר עשית מנעוריך עד היום הזה ותבא צוארך בעלו לא נשמע לדבר הזה: וישלחו אל ארם ולאדורם רע אביהם וישכרו מהם אלף בני חיל בחורי מלחמה: ויבואו אליהם ממואב ומבני עמון אשר שכרו אלף בחורים ומפלשתים אלף בחורי מלחמה ומאדום ומן החורים אלף בחורי מלחמה ומן החתים אנשים אמיצים בני חיל: ויאמרו אל אביהם צא נהלם ואם לא והרגנוך: וימלא קצף וחמה בעת ראותו את בניו והם מאלצים אותו כי ילך לפניהם וינהלם על יעקב אחיו: ואחר זכר את כל הרעה הטמונה בלבו על יעקב אחיו ולא זכר את שבועתו אשר נשבע לאביו ולאמו אם ידרוש כל ימי חייו רעה ליעקב אחיו:

ובכל זה לא ידע יעקב כי באים הם עליו למלחמה והוא מתאבל על לאה אשתו עד כי קרבו מאד אל המגדל בארבעת אלפים אנשי חיל בחורי מלחמה: וישלחו אליו אנשי חברון לאמר הנה אחיך בא עליך להלחם בך בארבעת אלפים איש חגורי חרב ונושאי מגינים וכלי מלחמה כי אהבו את יעקב מעשיו כי יעקב איש נדיב ורחום מעשיו ויגידו לו: ולא האמין יעקב עד כי קרבו מאד אל המגדל: ויסגור את שערי המגדל ויעמד בפתחיו וידבר עם אחיו עשיו ויאמר תנחומים טובים נחמתני הבאת אלי בגלל אשתי אשר מתה הזאת היא השבועה אשר נשבעת לאביך ולאמך פעמיים לפני מותם חטאת לשבועה ובעבור אשר נשבעת לאביך חרצת משפטך:

אז ישא עשו את קולו ויאמר אליו אין לבני האדם ולחית הארץ שבועת אמת ואשר נשבעו שבועתם עד עולם בבוקר ידרשו זה לזה רעה ולהרוג איש את שונאו וצרו: ותשנאני אותי ואת בני עד עולם ואין לעשות עמך אחוה: שמע דברי אלה אשר אומר אליך אם יהפוך חזיר עורו ושערותיו כצמר ירכו אם יצמיח בראשו קרנים כקרני איל וצאן אז אעשה עמך אחוה: ואם יפרדו יונקים משדי אמם אהיה לך אח ואם יעשו הזאבים שלום עם השיות לבלתי אכלם ולבלתי הציק להם ואם יהיה לבם להיטיב אז יהיה בלבי

עליך שלום: ואריה כי יתרע עם השור ואם יצמד אתו בעול אחד וחרש עמו אז אעשה עמך שלום: וכי ילבין העורב כחסידיה אז אדע כי אהבתיך ועשיתי עמך שלום: הכרת תכרת אתה ונכרתו בניך ולא יהיה שלום: וְרָא יַעֲקֹב כִּי הֵרַע לְבוֹ עָלָיו וּבְכָל נַפְשׁוֹ יִבְקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ וְכִי בָא וַיִּקְפֹּץ כַּחזִיר מִיעַר הַבָּא אֶל הַרְמַח הַדּוֹקֵר אוֹתוֹ וְלֹא יִסּוֹג מִמֶּנּוּ: אז אמר לאנשיו ולעבדיו להתנפל עליו ועל כל אשר אתו:

לח

ואחר דבר יהודה אל יעקב אביו לאמר דרוך קשתך ושלח חצך והפל את השונא והמת את הצר והתחזק כי לא נמית את אחיך כי כמוך הוא לכבוד אצלנו: וימהר יעקב וידרך קשתו וישלח חצו ויפל את עשו אחיו ויהרגהו: וישלח עוד חצו ויך את אדורם הארמי בחזה שמאלו וימיתהו: ואחר יצאו בני יעקב הם ועבדיהם ויתחלקו לארבע פנות המגדל: ראשונה יצא יהודה ונפתלי וגד עמו וחמישים נערים עמם פני נגבה למגדל ויכו את כל אשר מצאו לפניהם ולא נמלט מהם עד אחד: ולוי ודן אשר יצאו פני מזרחה למגדל וחמישים נערים אתם ויכו את גבורי מואב ועמון: ויצאו ראובן ויששכר וזבולון פני צפונה למגדל וחמישים נערים אתם ויכו את אנשי המלחמה אשר לפלשתים: ויצאו שמעון ובנימין וחנוך בן ראובן פני מערב למגדל וחמישים עמם ויכו מאדום ומהחורים ארבע מאות איש אמיצים אנשי מלחמה: ושש מאות איש נסו וארבעת בני עשו נסו עמהם ויעזבו את אביהם הרוג כאשר נפל על הגבעה אשר באדורם: וירדפו בני יעקב אחריהם עד הר שעיר ויעקב קבר את אחיו בגבעה אשר באדורם וישב אל ביתו: וילחצו בני יעקב את בני עשו בהר שעיר וכניעו ערפם להיות עבדים לבני יעקב: וישלחו אל אביהם לדעת היעשו שלום עמהם אם ימיתום: וישלח יעקב אל בניו כי יעשו שלום עמהם וישימו את עול העבדות עליהם ויעלו מס ליעקב ולבניו כל הימים: ויהי הם משלמים מס ליעקב ולא נחלצו בני עשו מעל העבדות אשר שמו עליהם שנים עשר בני יעקב עד יום רדת יעקב מצרימה:

ואלה המלכים אשר מלכו לאדם לפני מלך מלך על ישראל עד היום הזה בארץ אדום: וימלוך בלק בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלק וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חושם אשר מהר תימן: וימת חושם וימלוך תחתיו הדד בן בדד אשר הכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שלמן מן עמלק אשר ממשרקה: וימת שלמן וימלך תחתיו שאול אשר מרחובות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום:

לט

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה ויורידהו מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: וישם את יוסף על כל ביתו ותהי ברכת ה' בבית המצרי בגלל יוסף וכל אשר עשה הצליח ה' בידו: ויעזב המצרי את כל אשר לו ליוסף כי ראה כי ה' עמו וכל אשר יעשה יצליח ה': ויוסף יפה תואר ויפה מראה מאד ותשא אשת אדניו את עיניה ותרא את יוסף ותחמדהו ותבקש ממנו לשכב עמה: והוא לא מסר לה את נפשו ויזכור את ה' ואת הדברים אשר קרא בספרים יעקב אביו מדברי אברהם כי לא יזנה איש עם אשת איש כי עליו משפט מות אשר הושם עליו בשמים לפני אל עליון והחטא יעלה בעבורו בספרי עולם כל הימים לפני ה': ויזכור יוסף את הדברים האלה ולא חפץ לשכב עמה: ותבקשהו שנה אחת ולא אבה שמע: ותחבקהו ותתפששהו בבית לאלצו לשכב עמה ותסגור את דלת הבית והוא נשמט מידיה ויעזב בגדו בידה וישבר את הבריוח וינס מפניה החוצה: ותרא האשה כי לא ישכב עמה ותלשן עליו לפני אדוניו לאמר בקש עבדך העברי אשר אהבת לאלצני לשכב עמי ויהי כהרימי קולי וינס ויעזב בגדו בידי בתפשי אותו וישבר את הבריוח: וירא המצרי את בגד יוסף והבריוח שבור וישמע לדברי אשתו ויתן את יוסף בבית הסוהר במקום שם ישבו האסירים אשר אסר המלך: ויהי שם בבית הסוהר ויתן ה' חן ליוסף בעיני שר שומרי בית הסוהר ורחמים מלפניו כי ראה כי ה' אתו וכל אשר יעשה יצליח ה': ויעזב הכל בידו ושר השומרים לא ידע אתו דבר כי ה' אתו וכל אשר יעשה יצליח ה' * וישב שם שנתיים ימים:

ובימים ההם קצף פרעה מלך מצרים על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים ויתנם במשמר בית שר הטבחים בית הסוהר אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר שומרי הסוהר את יוסף לשרתם וישרת לפניהם: ויחלמו שניהם חלום שר המשקים ושר האופים ויגידהו ליוסף: וכאשר פתר להם כן היה

להם ואת שר המשקים השיב פרעה על כנו ואת האופה המית כאשר פתר להם יוסף: וישכח שר המשקים את יוסף בבית הסוהר אף כי הודיעו את אשר יהיה לו ולא זכר להודיע את פרעה כאשר אמר לו יוסף כי שכח:

מ

ויהי בימים ההם ויחלום פרעה חלום פעמים בלילה אחד על דבר הרעה אשר תהיה בכל הארץ ויקץ משנתו ויקרא לכל פותרי החלומות אשר במצרים והמכשפים ויגד להם את שני חלומותיו ולא יכלו לדעת: ויזכור אז שר המשקים את יוסף וידבר עליו אל המלך ויוציאוהו מבית הסוהר ויספר לו את שני חלומותיו: וידבר לפני פרעה כי שני חלומותיו חלום אחד הם ויאמר לו שבע שנים תבאנה שבע בכל ארץ מצרים ואחרי כן שבע שני רעב אשר לא היה כמוהו בכל הארץ: ועתה יפקד פרעה בכל ארץ מצרים פקידים ויקבצו אוכל העיר בעיר בימי שני השפוע והיה לאכל לשבע שני הרעב ולא תכרת הארץ מפני הרעב כי יחזק מאד: ויתן ה' ליוסף חן ורחמים בעיני פרעה ויאמר פרעה אל עבדיו לא נמצא איש חכם ונבון כאיש הזה כי רוח אלהים עליו: וישימהו משנה בכל מלכותו וימשילהו על כל מצרים ויושיבהו במרכבת המשנה אשר לפרעה: וילבישהו בגדי שש וישם רביד על צוארו ויקרא לפניו לאמר אב־רך ויתן את הטבעת בידו וימשילהו בכל ביתו ויגדלו ויאמר אליו לא יגדל ממך כי אם הכסא לבדו: וימשול יוסף בכל ארץ מצרים ויאהבהו כל שרי פרעה וכל עבדיו וכל עושי מלאכת המלך כי ביושר יהלך ואין בו גאווה וגדל לב ולא משוא פנים ומקח שחד כי ביושר ישפט את כל עמי הארץ: ותשקוט ארץ מצרים לפני פרעה בגלל יוסף כי ה' עמו ויתן לו חן ורחמים לפני כל יודעיו ושומעי שמעו ותישר מלכות פרעה ואין שטן ואין רע: ויקרא המלך שם יוסף צפנת פענח ויתן את בת פוטיפרע בת כהן און ליוסף לאשה: וביום עמד יוסף לפני פרעה בן שלושים שנה היה, ובשנה ההיא מת יצחק. ויבא כאשר אמר יוסף בדבר פתרון שני החלומות ויהיו שבע שני שבע ותפרה ארץ מצרים הרבה במידה אחת אלף ושמונה מאות מדות:

מא

וביובל הארבעים וחמישה בשבוע השנית לקח יהודה לער בכורו אשה מבנות ארם ושמה תמר: וישנאה ולא שכב אתה כי אמו מבנות כנען ויבקש לשאת לו אשה ממשפחת אמו ולא נתנו יהודה אביו: והוא הבכור רע וימיתו ה': ויאמר יהודה לאונן בנו בוא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא זרעו יהיה כי אם זרע אחיו ויבא אל אשת אחיו וישפך הזרע ארצה וירע בעיני ה' וימיתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי בית אביך אלמנה עד אשר יגדל שלה בני ונתתיך לו לאשה: ויגדל ולא נתנה בת שוע אשת יהודה את שלה בנה להתחתן ותמת בת שוע אשת יהודה בשנת חמש בשבוע הזה: ובשנה הששית עלה יהודה לגז את צאנו בתמנתה: ותסר את בגדי אלמנותה ותתכס בצעיף ותתיפה ותשב בשער בדרך תמנתה: ובלכת יהודה מִצָּאָה ויחשבה לקדשה ויאמר אליה אבא אליך ותאמר בא ויבא: ותאמר לו תן לי שכרי ויאמר לה אין בידי כי אם טבעתי אשר באצבעי ופתילי ומקלי אשר בידי: ותאמר אליו תנם לי עד אשר תשלח לי שכרי ויאמר אליה אשלח לך גדי עזים ויתנם לה ותהר לו: וילך יהודה אל צאנו והיא הלכה אל בית אביה: וישלח יהודה גדי עזים ביד רועה עדולמי ולא מִצָּאָה וישאל את אנשי המקום לאמר איה הקדשה אשר בזה ויאמרו אליו לא הייתה בזה קדשה ואין אצלנו קדשה: וישב ויגד לו כי לא מצאה ויאמר אליו שאלתי את אנשי המקום ויאמרו לי אין בזה קדשה ויאמר קומה ונלכה פן נהיה לצחוק: וככלות שלושה ירחים נודע כי הרה היא ויגידו ליהודה הנה תמר כלתך הרתה לזנונים: וילך יהודה אל בית אביה ויאמר לאביה ולאמה ולאחיה ויוציאוהו לשרפה כי נבלה עשתה בישראל: ויהי אחר הוציאם אותה לשרפה ותשלח לחמיה את הטבעת והפתיל והמקל לאמר הכר נא למי אלה כי לו אני הרה: ויכר יהודה ויאמר צדקה תמר ממני ולא תשרפוה: ועל כן לא נתנה לשלה ולא יסף לקרוב אליה: ואחרי כן ילדה שני בנים את פרץ ואת זרח בשנת שבע לשבוע הזה השני: ואחרי כן כלו שבע שני השבע אשר אמר יוסף לפרעה: וידע יהודה כי רע הדבר אשר עשה לשכב עם כלתו ויבז בעיניו וידע כי חטא ושגה כי גלה כסות בנו ויחל להתעצב ויתחטא לפני ה' על חטאו: ובדבר אליו ה' בחלום כי יכפר לו כי התחטא מאד ויתעצב ולא יסף לעשות כזאת: ויכופר לו כי שב מחטאו ומסכלותו כי חטא גדול הוא לפני ה' אלהינו וכל עושה זאת והשוכב עם כלתו ישרפהו באש למען יבער בה כי נבלה ותועבה עליהם באש ישרפום: ואתה משה צו את בני ישראל ולא תהיה נבלה בתוכם כי כל השוכב עם

חותנתו ועם כלתו נבלה עשה באש ישרפו את האיש השוכב עמה ואת האשה וסר הקצף והמגפה מישראל: וליהודה אמרנו כי לא שכבו עמה שני בניו ועל כן קם זרעו ולא יכרת: כי הלך ויבקש דין על פי משפט אברהם אשר צווה לבניו צוה יהודה לשרפה באש:

מב

ובשנה הראשונה לשבוע השלישי ליובל הארבעים וחמישה החל לבוא רעב בארץ וימנע הגשם מן הארץ ולא יבוא מאומה: ותרעב הארץ ובארץ מצרים לבדה היה שבר כי קבץ יוסף את זרע הארץ בשבע שני השבע וישמרהו: ויבאו מצרים אל יוסף כי יתן להם שבר ויפתח את האוצרות אשר בהם תבואת השנה הראשונה וימכרנה לעם הארץ בכסף: וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח את עשרת בניו לשבר לו במצרים ואת בנימין לא שלח ויבאו בתוך הבאים: ויכירם יוסף והמה לא הכירוהו וידבר עמהם וישאלם ויאמר אליהם הלא אנשים מרגלים אתם ותבאו לבקש ערוות הארץ ויאסרם: ואחר פתחם וישאר את שמעון לבדו ותשעת אחיו שלח: וימלא אמתחותיהם בר ואת כספם שם להם באמתחותיהם והם לא ידעו: ויצום להביא את אחיהם הקטן כי אמרו לו כי אבינו חי ואחיהם הקטן עמו: ויעלו מארץ מצרים ויבאו ארצה כנען ויגידו לאביהם כל אשר מצאם ואיך דבר עמהם האיש שר הארץ קשות ויחזק בשמעון עד הביאם לו את בנימין: ויאמר יעקב אותי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו ועלי רעתכם: ויאמר לא ילך בני עמכם פן יחלה כי שנים ילדה אמם והאחד אבד ואת זה תקחו וקדח בדך והורדתם שיבתי ביגון המוותה: כי ראה כי שב כספם כלו בצרותיהם ועל כן ירא לשלחו:

והרעב גדול וחזק בארץ כנען ובכל הארץ לבד מארץ מצרים כי רבים מבני מצרים אצרו זרעם לשבר בראותם את יוסף צובר זרע וישימהו באוצרות וישמור לשנות הרעב: ויתנהלו בני מצרים בלחם אשר להם בשנת הרעב הראשונה: והי בראות ישראל כי חזק מאד הרעב בארץ ואין רוחה ויאמר לבניו לנו שובו ושברו לנו אוכל ולא נמות: ויאמרו לא נלך אם לא ילך אחינו הקטן עמנו לא נלך: וירא ישראל כי אם לא ישלחהו עמהם ואבדו כלם מפני הרעב: ויאמר ראובן תנהו בידי ואם לא השיבותיו אליך את שני בני תמית תחת נפשו ויאמר לא ילך עמך: ויגש יהודה ויאמר שלחהו עמי ואם לא השיבותיו אליך וחסאתי לך כל ימי חיי: וישלחהו עמהם בשנה השנית לשבוע הזה בראש החודש ויבואו ארצה מצרים עם כל ההולכים ומנחתם בידהם לט ושקדים בטנים ודבש טהור: ויבאו ויעמדו לפני יוסף וירא את בנימין אחיו ויכירהו ויאמר אליהם הזה הוא אחיכם הקטן ויאמרו לו כן הוא ויאמר ה' יחנך בני: וישלחהו אל ביתו ויוצא אליהם את שמעון ויעש להם משתה ויקריבו לו את המנחה אשר הביאו בידם: ויאכלו לפניו ויתן מנות לכולם וירב חלק בנימין מחלקי כלם שבעתיים: ויאכלו וישתו ויקומו וילינו אצל חמוריהם: ויבקש יוסף לחקור ולדעת את לבם אם מחשבת שלום ביניהם ויאמר לאיש אשר על ביתו מלא להם כל אמתחותיהם בר ואת כספם השב להם בתוך כליהם גביע הכסף אשר בו אשתה שים באמתחת הקטן ושלחם:

מג

ויעש כאשר אמר לו יוסף וימלא את אמתחותיהם כלם שבר וכספם שם באמתחותיהם ואת הגביע שם באמתחת בנימין: וילכו בבוקר השכם והי אך יצאו משם ויאמר יוסף לאיש רדוף אחריהם רוץ ורבת עמהם לאמר תחת טובה שילמתם לי רעה גנבתם את גביע הכסף אשר בו ישתה אדוני: והשיבה אלי את אחיהם הקטן והביאהו מהרה טרם אצא אל בית משפטי: וירץ אחריהם וידבר אליהם כדברים האלה: ויאמרו אליו חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה ולא גנבו מבית אדוניך כל כלי והכסף אשר מצאנו ראשונה באמתחותינו הביאו עבדיך מארץ כנען: ואיך נגנוב דבר? הנה אנחנו ואמתחותינו חפש לך ואשר תמצא אצלו את הגביע באמתחת אחד ממנו יומת ואנחנו וחמורינו עבדים לאדוניך: ויאמר להם לא כן האיש אשר אמצא אצלו אותו לבדו אקח לעבד ואתם תלכו לשלום לביתכם: והי בחפשו בכליהם בגדול החל ובקטן כלה וימצא באמתחת בנימין הקטן ויחרדו: ויקרעו שמלותיהם וישאו על חמוריהם וישבו העירה ויבואו אל בית יוסף וישתחו לו כלם אפיים ארצה: ויאמר אלהם יוסף הרעותם אשר עשיתם ויאמרו אליו מה נאמר ומה נצטדק אדוננו מצא את חטאת עבדיך הנה אנחנו עבדים לאדוננו וחמורנו לך: ויאמר אלהם יוסף את האלהים אני ירא אתם לכו לבתיכם ואחיהם הקטן יהיה עבד לי כי רע עשיתם הלא תדעו כי יאהב אדם את גביעו וכי אשתה בגביע הזה ותגנובו אותו ממני: ויאמר יהודה בי אדני אדבר דבר באזני אדני שני אחים ילדה אמו לעבדך אבינו ויצא האחד ויאבד ולא נמצא והוא לבדו נשאר מאמו

ועבדך אבינו אהבו ונפשו קשורה בנפשו: והיה בבואנו אל עבדך אבינו והנער אין אתנו ומת ואבדנו את אבינו ביגון עד מות: אשב אני עבדך לבדי תחת הנער עבד לאדני והנער ילך עם אחיו כי ערבתי מידי עבדך אבינו ואם לא השיבותיו וחטא עבדך לאבינו כל הימים:

וירא יוסף את לב כלם כי שוה איש את רעהו לטובה ולא יכל להתאפק ויגד להם כי יוסף הוא וידבר עמהם בעברית ויפל על צואריהם ויבך והמה לא הכירוהו ויחלו לבכות: ויאמר להם אל תבכו עלי מהרו והביאו את אבי אלי ויראני בטרם ימות ועיני בנימין אחי ראות: כי זה השנה השנית רעב ועוד חמש שנים שאין קציר ואין פרי עץ ואין חריש: מהרו רדו אתם ובתיכם ואל תאבדו ברעב ואל תעצבו על מקניכם כי למשפט שלחני ה' לפניכם להחיות עם רב: והגדתם לאבי כי עודני חי ואתם הנה ראיתם אותי כי שמני ה' אב לפרעה ולמושל בביתו ובכל ארץ מצרים: והגדתם לאבי את כל כבודי וכל אשר חנני ה' עושר וכבוד: ויתן להם כדבר פרעה עגלות וצידה לדרך ויתן לכלם בגדי שש וכסף: ולאביהם שלח פרעה שמלות וכסף ועשרה חמורים נושאי בר וישלחם: ויעלו ויגידו לאביהם כי יוסף חי וכי הוא משביר לכל עמי הארץ ומושל בכל ארץ מצרים: ולא האמין אביהם כי חרד בלבם ובראותו את העגלות אשר שלח יוסף ותתחדש ותחי רוחו ויאמר רב לי כי יוסף חי ארד ואראנו בטרם אמות:

מד

ויקם ישראל מחברון מביתו בראש החודש השלישי וילך בדרך באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק בשבעה לחודש ההוא: ויזכור יעקב את החלום אשר חלם בבית אל וירא לרדת מצרימה: ויהי בחשבו לשלוח ליוסף לבוא אליו והוא לא ירד וישב שם שבעת ימים אולי יראה במראה הישב אם ירד: ויעש חג קציר הבכורים מתבואה ישנה כי אין בכל ארץ כנען מלא החפץ זרע בארץ כי היה הרעב והוא לכל החיה והבהמה והעוף והאדם: ובששה עשר בו נראה אליו ה' ויאמר אליו יעקב ויאמר הנני ויאמר אליו אני אלהי אבותיך אלהי אברהם ויצחק אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך ואנכי אעלך אל הארץ הזאת ופה תקבר ויוסף ישית ידו על עיניך אל תירא מרדת מצרימה: ויקם הוא ובניו ובני בניו וישאו את אביהם וכליהם בעגלות: ויקם ישראל מבאר שבע בששה עשר לחודש ההוא השלישי וילך ארצה מצרים: וישלח ישראל את יהודה בנו לפניו אל יוסף לראות את ארץ גושן כי שמה אמר יוסף לאחיו לבוא לשבת שם להיות קרובים אליו וטובה היא בארץ מצרים לכלם ולבהמה וקרובה אליו:

ואלה שמות בני יעקב הבאים מצרימה עם יעקב אביהם: ראובן בכור ישראל ואלה שמות בניו חנוך ופלוז וחצרון וכרמי חמישה: שמעון ובניו ואלה שמות בניו ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאלו בן הכנענית שבעה: לוי ובניו ואלה שמות בניו גרשון קהת ומררי ארבעה: יהודה ובניו ואלה שמות בניו שלה ופרץ וזרח ארבעה: יששכר ובניו ואלה שמות בניו תולע ופואה וישוב ושמרון חמישה: זבולון ובניו ואלה שמות בניו סרד ואלון ויחלאל ארבעה: ואלה בני לאה ובניהם הבאים עם יעקב אביהם מצרימה עשרים ותשעה ויעקב עמהם ויהיו שלושים: ובני זלפה שפחת לאה אשת יעקב אשר ילדה ליעקב גד ואשר: ואלה שמות בניהם הבאים עמהם מצרימה: בני גד צפיון וחגי ושיני ואצבון (וערי) ואראלי וארודי שמונה: ובני אשר ימנה וישוה (וישו) ובריעה ושרח אחותם ששה: כל הנפש ארבעה עשר ויהיו עם בני לאה ארבעים וארבעה: ובני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולדו ליוסף במצרים לפני בוא אביו מצרימה אשר ילדה לו אסנת בת פוטיפרע כהן און מנשה ואפרים שלושה: בני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ראש מפים וחפים וארד אחד עשר: ויהי כל נפש רחל ארבעה עשר: בני בלהה שפחת רחל אשת יעקב אשר ילדה ליעקב דן ונפתלי: ואלה שמות בניהם הבאים עמהם מצרימה בני דן חושים ושמיון ואסודי ויוחא ושלמה ששה: וימותו במצרים בשנת בואם וישאר לדן חושים לבדו: ואלה שמות בני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושם ואיוו ששה: וימת איוו במצרים אשר נולד אחרי שנת הרעב: ויהיו כל נפש בני רחל עשרים וששה: וכל נפש יעקב הבאה מצרימה שבעים נפש ואלה הם בניו ובני בניו כלם שבעים וחמישה וחמישה אשר מתו במצרים אשר לא נשאו נשים ובנים לא היו להם: ובארץ כנען מתו ליהודה שני בניו ער ואון ובנים אין להם ויקברו בני ישראל עם המתים ויושמו בין שבעים הגויים:

מה

ויבא ישראל ארצה מצרים ארץ גשן בראש החודש הרביעי בשנת שתיים לשבוע השלישי ליובל הארבעים וחמישה: ויבא יוסף לקראת אביו יעקב ארץ גשן ויפול על צוארי אביו ויבך: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי אותך ועתה ברוך ה' אלהי ישראל אלהי אברהם ואלהי יצחק אשר לא מנע רחמי וחסדו מעבדו יעקב: רב לי ראותי פניך ועודני חי כי אמת המראה אשר ראיתי בבית אל ברוך ה' אלהי לעולם ועד וברוך שמו: ויאכל יוסף ואחיו לפני אביהם לחם וישתו יין וישמח יעקב שמחה גדולה מאד כי ראה את יוסף אוכל עם אחיו ושותה לפניו ויברך את בורא הכל אשר שמרו וישמר לו את שנים עשר בניו: ויתן יוסף לאביו ולאחיו מתנה לשבת בארץ גשן וברעמסס ובכל סביבותיהם אשר הוא מושל בהן לפני פרעה וישב ישראל ובניו בארץ גשן במיטב ארץ מצרים וישראל בן מאה ושלושים שנה בבואו ארצה מצרים: ויכלל יוסף את אביו ואחיו ומקניהם בלחם די מחסורם לשבע שני הרעב:

ותענה ארץ מצרים מפני הרעב ויאסוף יוסף את כל אדמת ארץ מצרים לפרעה בשבר והאנשים ובהמתם והכל קנה פרעה: ותכלינה שנות הרעב ויתן יוסף לעם אשר בארץ מצרים זרע למחיה ולזרוע בשנה השמינית כי מלא היאור בכל ארץ מצרים: כי בשבע שני הרעב לא השקתה לבד ממקומות אחדים על גדות היאור ועתה עלה ויזרעו מצרים את האדמה ותעש הרבה בר בשנה ההיא: והשנה ההיא הראשונה לשבוע הרביעי ליובל הארבעים וחמישה: ויקח יוסף מהבר אשר זרעו חמישית למלך וארבע ידות הותר להם למחיה ולזרע וישימהו יוסף לחוק לארץ מצרים עד היום הזה:

ויהי ישראל בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהיו כל ימי חייו שלושה יובלים שבע וארבעים ומאה שנה וימת בשנת ארבע לשבוע החמישי ליובל הארבעים וחמישה: ויברך ישראל את בניו לפני מותו ויגד להם את כל אשר יקראם בארץ מצרים ובאחרית הימים כאשר יבוא עליהם ויגד להם הכל ויברכם ויתן ליוסף שני חלקים בארץ: וישכב עם אבותיו ויקבר במערת המכפלה בארץ כנען בקברים אשר כרה לנפשו במערת המכפלה בארץ חברון: ויתן ללוי בנו את כל ספריו וספרי אבותיו ולחדשם לפניו עד היום הזה:

מו

ויהי אחרי מות יעקב וירבו בני ישראל בארץ מצרים ויהיו לעם רב ויהיו כלם שלמים בלבם לאהוב איש את אחיו וירבו ויעצמו מאד ויחי יוסף ועשרה שבועות שנים אשר בא אביו: ואין שטן ואין כל רע כל ימי יוסף אשר חי אחרי יעקב כי כבדו כל מצרים את בני ישראל כל ימיו: וימת יוסף בן מאה ועשר שנה שבע עשרה שנה ישב בארץ כנען ועשר שנים ישב בהיותו עבד ושלוש שנים בבית הסהר ושמונים שנה תחת המלך במשלו על כל ארץ מצרים: וימותו כל אחיו וכל הדור ההוא: ויצו את בני ישראל לפני מותו להעלות את עצמותיו ביום צאתם ממצרים: וישביעם על דבר עצמותיו כי ידע כי לא יוסיפו מצרים להוציאו ולקברו בארץ כנען כי מכרון מלך כנען המושל בארץ אשור נלחם בבקעה עם מלך מצרים וימיתו שם וירדוף אחרי מצרים עד שער הרימון: ולא יכול לבוא לתוכה כי מלך מלך אחר חדש על מצרים ויחזק ממנו וישב מכרון לארץ כנען ויסגרו שערי מצרים ואין בא מצרימה: וימת יוסף ביובל הארבעים וששה הוא בשבוע הששי בשנה השנית ויקברוהו בארץ מצרים וימותו כל אחיו אחריו:

ויצא מלך מצרים להלחם במלך כנען ביובל הארבעים ושבעה בשבוע השני בשנת שתיים ויוציאו בני ישראל את עצמות כל בני יעקב מלבד עצמות יוסף ויקברו בשדה במערת המכפלה בהר: וישבו רבים מצרימה ומעטים נשאר מהם בהר חברון וישאר עמרם אביך עמהם: ויגבר מלך כנען על מלך מצרים ויסגור את שער מצרים: ויחשוב מחשבה רעה על בני ישראל לענותם ויאמר לאנשי מצרים: הנה עם בני ישראל פרו ורבו ממנו הבה נתחכמה להם פן ירבו ועינינום בעבודה פן תקראנו מלחמה ונלחמו הם בנו ופן יוספו על האויב ועלו מארצנו כי לבם ופניהם לארץ כנען: וישם עליהם שרי עבודה לענותם בסבל ויצוום ויבנו ערי מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס ויבנו את כל החומות וכל הקירות הנופלים אשר בערי מצרים: ויעבידום בכח וכאשר יענום כן ירבו וכן יעצמו: ויחשבו אנשי מצרים את בני ישראל לטמאים:

מז

ובשבוע השביעי בשנה השביעית ביובל הארבעים ושבעה הוא בא אביך מארץ כנען ויולידך בשבוע הרביעי בשנה השישית ליובל הארבעים ושמונה והימים ההם ימי צרה לבני ישראל: ויצו פרעה מלך

מצרים עליהם להשליך את בניהם היאורה כל הבן הילוד: וישליכו כן שבעה ירחים עד יום הולדת אותך ותצפנך אמך שלושה ירחים וידברו עליה: ותעש לך תיבה ותחמרה בזפת ובחמר ותשימה בעשב על שפת היאור ותשימך בתוכה שבעת ימים ותבוא בלילה ותניקך וביום תשמור עליך מרים אחותך מהעופות: ובימים ההם באה תרמות בת פרעה לרחוץ ביאור ותשמע את קולך כי תבכה ותאמר לנערות אשר לה להביאך ותביאנה אותך אליה: ותוצא אותך מן התיבה ותרחם עליך: ותאמר לה אחותך האלך וקראתי לך אחת מן העבריות אשר תגדל ותניק לך את הילד ותאמר לכי: ותלך ותקרא לאמך ליוכבד ותתן לה שכרה ותגדלך: ויהי כאשר גדלת ויעלוך אל בית פרעה ותהי לו לבן וילמדך עמרם אביך ספר וכהגמלך הביאך אל חצר המלכות: ותהי בחצר שלושה שבועות שנים עד יום צאתך מחצר המלכות ותרא מצרי מכה רעך מבני ישראל ותהרגהו ותטמנהו בחול: ויהי ביום השני ותמצא שנים מבני ישראל נצים ותאמר לרשע למה תכה רעך: ויקצוף ויחר אפו ויאמר מי שמך שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת אתמול את המצרי ותירא ותברח בגלל הדבר הזה:

ובשנה הששית לשבוע השלישי ליובל הארבעים ותשעה הלכת לארץ מדיין ותשב שם חמישה שבועות ושנה אחת ותשב מצרימה בשבוע השני בשנה השנית ביובל החמישים: ואתה ידעת את אשר יאמר לך בהר סיני ואשר בקש לעשות עמך השר משטמה בשובך מצרימה בדרך בֶסְכָה: הלא בכל כחו בקש להרגך ולהושיע את המצרים מידיך בראותו אותך כי נשלחת לעשות שפטים ונקמה במצרים: ואצילך מידו ואעש אותות ומופתים אשר נשלחת לעשות במצרים בפרעה ובכל ביתו ובעבדיו ובעמו: ויעש ה' בהם נקמה גדולה על אודות ישראל וינגעם ויכם בדם ובצפרדע ובכנים ובערוב ובשחין רע פורח אבעבעות ובהמתם בדבר ובאבני ברד אשר כלה בו כל הצומח להם ובארבה אשר אכל את הנותר להם מן הברד ובחשך ובבכורי אדם ובהמה ובכל אלהיהם עשה ה' נקמה וישרפם באש: והכל נשלח בידך למען תגיד טרם יעשה ותדבר למלך מצרים ולכל עבדיו ולפני עמו: והכל היה כדברך עשרה שפטים גדולים ורעים באו על ארץ מצרים למען נקם נקמת ישראל: והכל עשה ה' בעבור ישראל ובבריתו אשר כרת עם אברהם להנקם בהם כאשר העבידום מצרים בכח: והשר משטמה התקומם עליך ויבקש להפילך בידי פרעה ויעזר לחרטומי מצרים ויעמדו ויעשו לפניך בלטיהם: הרע נתנום לעשות והרפואה לא הרשנו להעשות על ידם: ויכם ה' בשחין רע ולא יכלו לעמוד כי האבדנום מעשות אות אחת: ובכל אות ומופת בוש השר משטמה עד אשר התגבר ויקרא למצרים לרדוף אחריך בכל חילם ברכבם ובפרשיהם ובכל עמי מצרים הרבים: ואעמוד בין מצרים ובין ישראל ונצל את ישראל מידם ומיד מצרים ויוציאם ה' בחרבה: וכל העם אשר הוציא לרדוף אחרי ישראל ירה ה' אלהינו בתוך הים במעמקי תהום תחת בני ישראל כאשר השליכו אנשי מצרים את בניהם היאורה ויעש נקמה באלפי אלפיהם ואלף גבורים ואמיצים טבעו בעבור ילד אחד מבני עמך אשר השליכו היאורה: וביום הארבעה עשר וביום החמישה עשר וביום הששה עשר וביום השבעה עשר וביום השמונה עשר היה השר משטמה אסור ועצור מאחרי בני ישראל לבל ישטין על בני ישראל:

וביום התשעה עשר פתחננוהו למען יעזור למצרים לרדוף אחרי בני ישראל: ויכביד את לבם ויחזקם ויתחזק מאת ה' אלהינו להכות את מצרים ולהשליכם בתוך הים: ביום החמישה עשר אסרנוהו לבל ילשין על בני ישראל ביום אשר בו ישאלו כלים ושמלות מאנשי מצרים כלי כסף וכלי זהב וכלי נחושת ויבזו את מצרים תחת העבדות אשר העבידום בכח: ולא הוצאנו את בני ישראל מצרים ריקם:

מט

זכור את המצווה אשר צווך ה' בדבר הפסח לעשותו בעתו בארבעה עשר לחודש הראשון לזבחו בטרם יערוב ולמען יאכלהו בלילה ערב החמישה עשר מעת בוא השמש: כי היום הזה ראשית החג הוא וראשית השמחה ואתם אכלתם את הפסח במצרים וכל חילי משטמה נשלחו במצרים להרוג כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה עד בכור השפחה השבויה אשר אחר הריחים ובבהמה: וזה האות אשר נתן להם ה' בכל בית אשר שמו על שער דם שה בן שנתו לא יבואו לביתו להרוג כי יפסחו עליו למען ינצלו כל אשר בבית ואות הדם בשערו: ויעשו צבאות ה' ככל אשר צוום ה' ויעברו על כל בני ישראל ולא באה עליהם המגפה להשחית מהם כל נפש מהבהמה ועד האדם ועד הכלב: ותהי במצרים מגפה גדולה מאד ואין בית במצרים אשר אין שם מת ובכי ויללה: וכל ישראל יושבים ואוכלים את בשר הפסח ושותים יין ומהללים ומפארים ומברכים את ה' אלהי אביהם ונכונים לצאת מעל מצרים ומעבדותם: וזכרת את היום הזה כל ימי חיך פעם בשנה ביומו ככל חקתו ואל תחליף יום מימיו ואל תמר חדש באחר: כי חק

עולם הוא חרות על לחות השמים לבני ישראל לעשותו בכל שנה ושנה פעם בשנה בכל דורותיהם ואין סוף הימים כי לעולם הושם: והאיש הטהור אשר לא יבוא לעשותו בעת יומו להביא קרבן ניחוח לפני ה' ביום חגו ולאכול ולשתות ביום חגו ונכרת האיש ההוא הטהור והקרוב כי קרבן ה' לא הביא בעתו ונשא האיש את עונו לפשו: ובאו בני ישראל ועשו את הפסח בעתו ביום הארבעה עשר לחודש הראשון בין הערבים משלישית היום עד שלישי הלילה כי שני חלקי היום ניתנו לאור ושלישית לערב: זה הוא אשר צנך לעשותו בין הערבים: ולא יהיה זבחו כל עת האור כי אם בעת קרוב הערב ואכלוהו לעת ערב עד שלישית הלילה והנותר מכל בשרו משלישית הלילה שנית באש ישרפוהו: ולא יבשלוהו במים ולא יאכלוהו נא כי אם צלי ומבושל באש ראשו על קרביו ועל כרעיו יצלהו באש וכל עצם לא תשבר בו כי לא נשברה מבני ישראל כל עצם: על כן צווה ה' את בני ישראל לעשות את הפסח ביום מועדו וכל עצם לא תשבר בו כי יום חג הוא ויום מצווה ולא יעברו בו יום מיום וחודש מחדשם ביום חגו יעשה: ואתה צו את בני ישראל ועשו את הפסח בימיהם בכל שנה פעם בשנה ביום מועדו ובא לזכרון לפני ה' ניחוח ולא תבוא עליהם מגפה להרוג ולנגוף בשנה ההיא בעשותם את הפסח במועדו ככל אשר צו: ולא יאכל מחוץ לבית מקדש ה' וכל קהל עדת ישראל יעשהו במועדו: כל איש אשר בא ביומו יאכלוהו בבית מקדש אלהיכם לפני ה' מבן עשרים שנה ומעלה כי כן נכתב והוחק לאכלו בבית מקדש ה': וכי יבואו בני ישראל אל הארץ אשר יקחו ארץ כנען ונטעו את מקדש ה' בארץ ובאו ועשו את הפסח בתוך משכן ה' ושחטוהו לפני ה' מדי שנה בשנה:

ובימים אשר יבנה בית לשם ה' בארץ נחלתם ילכו שמה ושחטו את הפסח בערב בבוא השמש בשליש היום: והעלו את הדם על כבש המזבח ושמו את חלבו על האש אשר על המזבח ואכלו את בשרו צלי אש בחצר בית המקדש בשם ה': ולא יוכלו לעשות הפסח בעריהם ובכל הארצות כי אם לפני משכן ה' בבית אשר שמו שוכן בו ולא יסורו מאחרי ה': ואתה משה צו את בני ישראל ושמרו את חקת הפסח כאשר צוית לעשותו שנה בשנה ביומו ואת חג המצות ישמרו ואכלו מצות שבעת ימים לעשות חגו ולהביא קרבנו יום יום בשבעת ימי השמחה האלה לפני ה' על מזבח אלהיכם: כי בחפזן עשיתם את החג הזה בצאתכם ממצרים עד עברכם את הים במדבר שור כי על שפת הים כיליתם אותו:

נ

ואחרי החק הזה הגדתי לך את ימי השבתות במדבר סיני אשר בין אילים ובין סיני: ושבתות הארץ הגדתי לך בהר סיני ושנות היובלים ושבתות השנים הגדנו לך ושנתו לא הודענו לך עד בואך אל הארץ אשר תנחלו: ושבתה הארץ בשבתותיה בשבתם בה וידעו את שנת היובל: על כן שמתי לך שבועי שנים ויובלים מימי אדם עד היום הזה ארבעים ותשעה ושבוע אחד ושתי שנים ועוד ארבעים שנה תעברנה עד אשר ידעו את מצות ה' עד עברם את גבולות ארץ כנען בעברם את הירדן פני מערבה: ויובלים יעברו עד אשר יטהר ישראל מכל הזנות והחטא והטומאה והתועבה והעוונות והשגגה וישבו בכל הארץ לבטח ואין שטן לו ואין רע וטהרה הארץ מהעת ההיא לכל הימים:

והנה את מצוות השבת כתבתי לך וכל משפטי חוקותיה: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת לה' אלהיכם לא תעשו בו מלאכה ובניכם ועבדיכם ואמהותיכם וכל בהמתכם וגריכם אשר בכם: והאיש אשר יעשה בו כל מלאכה יומת וכל איש אשר יחלל את היום הזה ואשר ישכב עם אשה ואשר ידבר בו דבר לעשות בו ולצאת בו לדרך וכל משא ומתן והשואב בו מים ואשר לא הכין לו ביום השישי ואשר ישא כל משא להוציא מאהלו או מביתו ומת: לא תעשו ביום השבת כל מלאכה אשר לא הכינתם לכם ביום השישי לאכול ולשתות ולנוח ולשבות מכל עבודה ביום הזה ולברך את ה' אלהיכם אשר נתן לכם יום שבתון ויום מלוכה וקדוש היום הזה לכל ישראל בימיכם ובכל הימים: כי גדול הכבוד אשר נתן לישראל לאכל ולשתות ולשבוע ביום השבתון הזה ולנוח ביום ההוא מכל מלאכה אשר היא מלאכת אדם כי אם להקטיר קטורת ולהביא מנחה לפני ה':

המלאכה הזאת לבדה תעשה בימי השבת בבית מקדש אלהיכם לכפר על ישראל ובאה תמיד יום יום לזכרון כאשר צויתך: וכל איש אשר יעשה בו מלאכה ואשר ילך בדרך ואשר יעבוד את האדמה אם בביתו ואם בכל מקום ואשר יבעיר אש ואשר ישא על בהמתו והיורד באניה בים ואשר יכה ויהרג כל איש והשוטט בהמה ועוף והצם והעושה מלחמה ביום השבת: והאיש אשר יעשה דבר מכל זה ביום

השבת ומת למען ישבתו בני ישראל במצוות שבתות הארץ ככתוב בלוחות השמים אשר נתן בידי לכתוב
לך חקי העת ואת העת בחלקת ימיה:

בזה תם ספר חלקת ימים:
שבח ליהוה אדני כל הבריאה לעולם ועד אמן ואמן: